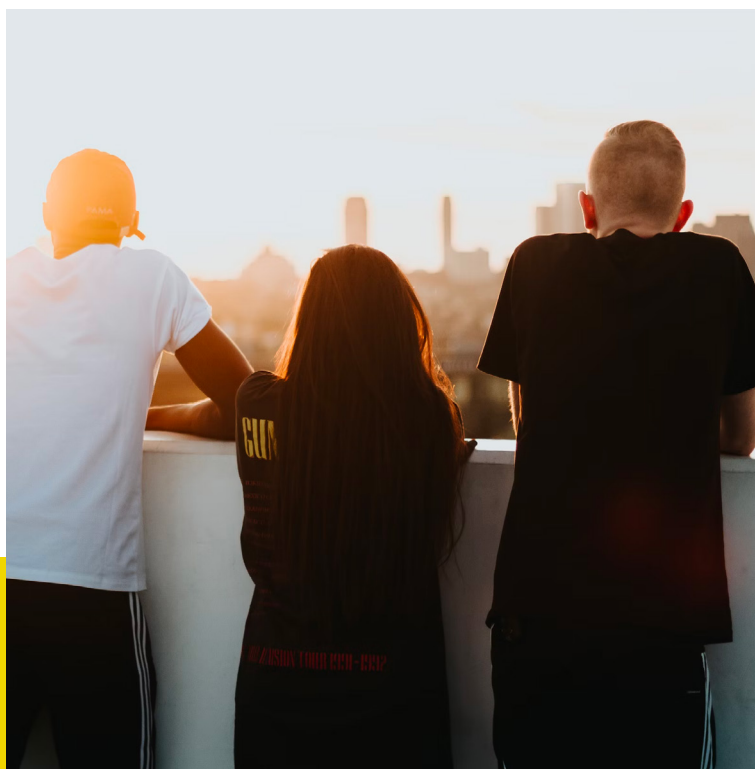

หลักสูตรป้องกันสำหรับ เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

เวอร์ชันไทย

เกี่ยวกับเอ-ทเวนตีวัน: เอ-ทเวนตีวันเป็นองค์กรระดับโลกที่ต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยมีเป้าหมายในการยุติการเป็นทาสทุกแห่งบนโลกตลอดไป แม้จะมีผู้คนจำนวนมากที่ ยังคงตกอยู่ในการเป็นทาสในปัจจุบัน แต่เอ-ทเวนตีวันก็ยังมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือผู้คนเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นชาย หญิง และเด็ก ที่ติดอยู่ในการเป็นทาส ด้วยความร่วมมือและความพยายามจากผู้สนับสนุนทั่วโลก เอ-ทเวนตีวันเชื่อว่าการเป็นทาสนั้นป้องกันได้ ผู้เสียหายสามารถได้รับการระบุและช่วยเหลือ ผู้กระทำผิดสามารถเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และผู้รอดชีวิตหลายคนสามารถก้าวสู่ชีวิตที่มีอิสรภาพ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาเยี่ยมชม A21.ORG

ลิขสิทธิ์: © A21 USA, INC. 2024. สงวนลิขสิทธิ์ทั้งหมด ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา จัดเก็บในระบบค้นคืนข้อมูล หรือส่งต่อในรูปแบบหรือวิธีการใด ๆ ทั้งทางอิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัล การถ่ายเอกสาร การบันทึก หรือวิธีการอื่น ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าจาก A21 USA, INC. สามารถขออนุญาตด้วยการส่งอีเมลไปที่ INFO@A21.ORG; หัวข้อ: ขออนุญาตลิขสิทธิ์

ข้อปฏิเสธความรับผิดชอบ: ตัวละครและเรื่องราวทั้งหมดในแหล่งข้อมูลนี้เป็นเรื่องสมมติ ชื่อที่ปรากฏในแต่ละกรณีไม่ได้ระบุตัวตนหรือเป็นตัวแทนของบุคคลใดโดยเฉพาะ พื้นที่ที่กล่าวถึงในแต่ละกรณีไม่ได้บ่งบอกถึงการค้ามนุษย์ในรูปแบบใดที่พบเฉพาะในภูมิภาคเหล่านั้น

หมายเหตุสำหรับเนื้อหา: เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจว่าเด็ก ๆ ที่เคยประสบกับการล่วงละเมิดและความเจ็บปวดทางใจอาจรู้สึกถูกกระตุ้นจากความทรงจำที่เป็นบาดแผลทางใจได้ หลักฐานนี้จะพูดถึงหัวข้อต่าง ๆ เช่น การค้ามนุษย์และแสวงหาประโยชน์ (ทั้งในโลกออนไลน์และชีวิตจริง) ความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย และความลับที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่มีการล่วงละเมิด เด็กและเยาวชนอาจถูกกระตุ้นให้ระลึกถึงการล่วงละเมิดในอดีตหรือปัจจุบัน และอาจเปิดเผยเรื่องนี้ต่อผู้ดำเนินกิจกรรม (หรืออาจแสดงปฏิกิริยาทางอารมณ์หรือทางร่างกาย) คุณต้องมั่นใจว่าคุณรู้กระบวนการปกป้องคุ้มครองและการรายงานในโรงเรียน องค์กร และ/หรือประเทศของคุณ ก่อนที่จะนำเสนอหลักฐานนี้

สารบัญ

บทที่ 1: สิทธิมนุษยชนและความสัมพันธ์ที่มีคุณค่า	07
ส่วนที่ 1 - สิทธิมนุษยชนและคุณค่า	08
ส่วนที่ 2 - คุณค่าของความสัมพันธ์และความสัมพันธ์ที่ปลอดภัย	18
บทที่ 2: การอพยพ/การย้ายถิ่นฐาน	22
ส่วนที่ 3 - การย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและการจ้างงานที่ปลอดภัย	23
ส่วนที่ 4 - โอกาสงานปลอม การย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปลอดภัย และการค้าแรงงาน	29
บทที่ 3: ความปลอดภัยทางดิจิทัล	33
ส่วนที่ 5 - การรู้เท่าทันดิจิทัล : การเข้าใจร่องรอยทางดิจิทัล (Digital Footprint) ของคุณ	34
ส่วนที่ 6 - การอยู่อย่างปลอดภัยบนโลกออนไลน์และวิธีการป้องกัน	37
ภาคผนวก	42

ภาพรวม

วัตถุประสงค์

การค้ามนุษย์ การแสวงหาประโยชน์ในโลกออนไลน์ แรงกดดันจากครอบครัว การพูดถึงตัวเองในแง่ลบ และความปรารถนาที่จะมีชื่อเสียง ความมั่งคั่ง และอิทธิพลทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหามากมายที่เด็กและเยาวชนในปัจจุบันต้องเผชิญ เด็กและเยาวชนมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดในโลกออนไลน์ ผ่านการกรูมมิ่งทางออนไลน์ โอกาสงานปลอม และเนื้อหาที่สร้างโดยผู้ใช้งานระหว่างกัน (เช่น การส่งข้อความทางเพศ และการถ่ายทอดสดหรือไลฟ์สตรีม) ความเสี่ยงเหล่านี้ส่วนใหญ่สามารถป้องกันได้ด้วยการศึกษาพื้นฐานและความเข้าใจในสิทธิและคุณค่า

หลักสูตรป้องกันสำหรับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (SPP) เป็นหลักสูตรการศึกษาเรื่องการป้องกันที่มุ่งเน้นในหัวข้อสิทธิมนุษยชนและคุณค่า การค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ การย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย ความสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และความปลอดภัยทางดิจิทัล หลักสูตรนี้ออกแบบมาเพื่อให้ผู้ดูแลและผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานร่วมกับเด็กและเยาวชนอายุ 13 ถึง 17 ปี ได้นำมาปฏิบัติใช้ในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ศูนย์เยาวชน ชุมชน และที่บ้าน หลักสูตร SPP ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชนในการเรียนรู้วิธีการรับมือขอต่อการกระทำและการตัดสินใจของตนเอง โดยส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความเคารพและความอดทนต่อผู้อื่น

เป้าหมาย

หลักสูตรนี้มีเป้าหมายเพื่อมอบเครื่องมือเชิงปฏิบัติให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อช่วยเพิ่มความเข้าใจถึงคุณค่าของตนเองในฐานะบุคคลที่มีสิทธิและมีความสามารถในการตัดสินใจเพื่อเปลี่ยนแปลงโลกที่อยู่รอบตัวพวกเขา นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนเด็ก เยาวชน และผู้ดำเนินกิจกรรมดังนี้

- ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชนในชีวิตของเด็กและเยาวชน
- แยกแยะความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย
- พัฒนากลยุทธ์การดำเนินการเพื่อความปลอดภัยส่วนบุคคล
- เข้าใจความรู้ดิจิทัลและเครื่องมือด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล
- ลงมือทำเพื่อยุติการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ (ทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง)

รูปแบบ

หลักสูตรนี้:

- ประกอบด้วยบทเรียนเชิงโต้ตอบ 3 บทเรียน แต่ละบทเรียนจะมี 2 ส่วน
- มีกรอบเวลาแนะนำอยู่ที่ 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทของผู้เรียนและระยะเวลาของคาบเรียน
- ออกแบบมาเพื่อให้ดำเนินการตามลำดับของบทที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามกิจกรรมแต่ละอย่างสามารถดำเนินการได้อย่างอิสระเช่นกัน

การดำเนินหลักสูตรและคำแนะนำ

หลักสูตรนี้:

- สามารถนำไปปรับใช้ได้ทั้งในชุมชนหรือโรงเรียนที่เป็นทางการ
- มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนได้ง่ายตามความต้องการของผู้ดำเนินกิจกรรมและเด็ก (เช่น การจัดเวิร์กช็อป 1 วันหรือการแบ่งกิจกรรมออกเป็นช่วงเวลาหลายวัน หลายสัปดาห์ หรือแม้แต่หลายเดือน)

ขอแนะนำให้ดำเนินหลักสูตรนี้ในระยะเวลาที่นานขึ้น เพื่อส่งเสริมการอภิปรายอย่างต่อเนื่องตลอดภาคการศึกษาหรือปีการศึกษา วิธีการนี้ช่วยให้เด็กและเยาวชนสามารถเข้าใจข้อมูลสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับภาพรวมทั่วไปเกี่ยวกับวิธีการแบ่งหลักสูตรออกเป็นบทที่สั้นลง โปรดดูภาคผนวก 19 ซึ่งให้รายละเอียดเกี่ยวกับบทเรียน

ขอแนะนำให้คุณใช้เวลาเด็กและเยาวชนในการพิจารณาคำถาม และให้โอกาสตอบคำถามอย่างอิสระก่อนที่จะให้ตัวอย่างคำตอบ หากเป็นไปได้ ควรส่งเสริมการอภิปรายและทำให้พวกเขามั่นใจได้ว่าทุกคำถามจะไม่เป็นคำถามที่ไร้สาระ

กลุ่มเป้าหมาย

เด็กและเยาวชนอายุ 13–17 ปี

- หลักสูตร SPP สามารถดำเนินการได้ทั้งกับบุคคล (เช่น พ่อแม่, ผู้ปกครอง, นักสังคมสงเคราะห์) หรือกลุ่มขนาดเล็กก็ได้ (เช่น ในชั้นเรียน หลักสูตรชุมชน, กลุ่มศาสนา, บ้านอุปถัมภ์, ศูนย์เยาวชน)

คำถามเพิ่มเติม

ตลอดทั้งบทจะมีคำถามเพิ่มเติม คำถามเหล่านี้ออกแบบมาเพื่อการตั้งคำถามในระดับที่สูงขึ้น และแนะนำให้ใช้กับเด็กอายุ 15–17 ปี

โครงสร้างของแต่ละบท

- **การเตรียมตัว:** เน้นแหล่งข้อมูลและคำสำคัญที่จำเป็นสำหรับผู้ดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบท
- **การแนะนำ:** สร้างความคาดหวังต่อเนื้อหาของบท
- **การมีส่วนร่วม:** กระตุ้นให้เด็กได้มีส่วนร่วมในสถานการณ์การเรียนรู้ที่มีประสบการณ์จริง และใช้เวลาในการประมวลเนื้อหาของบท (มีกิจกรรมทางเลือกเพื่อเสริมเนื้อหาของบทอย่างต่อเนื่อง)
- **การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ (ทางเลือก):** ในตอนท้ายของแต่ละบท มีการกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนได้นำเนื้อหาของบทนั้นไปปฏิบัติ ผ่านการตอบกลับด้วยวาจาหรือการเขียน และการทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม (เช่น การจัดแคมเปญในโรงเรียน, การแจกโปสเตอร์, การรณรงค์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์, การเขียนจดหมายถึงเจ้าหน้าที่รัฐบาล, การบันทึกวิดีโอ)

คำสำคัญ

คำสำคัญจะถูกกำหนดในรูปแบบตัวหนาและแสดงซ้ำอยู่ตลอดทั้งหลักสูตร

ตัวอย่างคำตอบ

ในช่วง “ถาม” แต่ละช่วงจะมีคำตอบสำหรับคำถามที่ระบุไว้ให้ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ดำเนินกิจกรรมตามที่จำเป็น ตัวอย่างคำตอบจะถูกเตรียมไว้เมื่อคำตอบแตกต่างกันตามประสบการณ์ของเด็ก

แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

คู่มือความปลอดภัยทางดิจิทัลสำหรับนักเรียน: คู่มือนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางดิจิทัลสำหรับเด็กและเยาวชน เคลีตลับความปลอดภัย และตัวบ่งชี้สัญญาณอันตรายของความปลอดภัยดิจิทัล นอกจากนี้ยังเปิดเผยกลยุทธ์ที่ผู้ค่านุชยใช้เพื่อจัดหาผู้เสียหายในโลกออนไลน์ โดยเน้นความแตกต่างระหว่างการสื่อสารที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

แหล่งข้อมูล
เพิ่มเติม

การฝึกอบรม
ผู้ดำเนินกิจกรรม

แบบสำรวจ
ความคิดเห็น

คู่มือความปลอดภัยทางดิจิทัล
สำหรับนักเรียน

หากคุณพบเหตุชวนสงสัย โปรดแจ้ง

รายงานสถานการณ์การค้ำมนุษย์หรือแสวงหาประโยชน์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม: 1300

เว็บไซต์กรมกิจการเด็กและเยาวชน: WWW.DCY.GO.TH

กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์: 1191

เหตุฉุกเฉิน เหตุด่วน ขอความช่วยเหลือจากตำรวจ:
191

คำสำคัญ

คำสำคัญจะถูกกำหนดในรูปแบบตัวหนาและแสดงซ้ำอยู่ตลอดทั้งหลักสูตร

สิทธิมนุษยชน: หลักการทางกฎหมาย สังคม และจริยธรรมของเสรีภาพสำหรับมนุษย์ทุกคน ซึ่งรวมถึงสิทธิของเด็ก

สิทธิเด็ก: หลักการทางกฎหมาย สังคม และจริยธรรมของเสรีภาพที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับสิทธิของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

การค้ำมนุษย์: รูปแบบหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์ อาชญากรรม การค้าขายมนุษย์อย่างผิดกฎหมาย โดยส่วนใหญ่เพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้แรงงานและการค้ำมนุษย์เพื่อการค้าประเวณี

การค้ำมนุษย์เด็ก: การค้ำมนุษย์ผู้เยาว์ (ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี)

การแสวงหาประโยชน์: การใช้บางสิ่งหรือใครบางคนในลักษณะที่โหดร้ายหรือไม่เป็นธรรม

ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้: บุคคลที่ปลอดภัยซึ่งมีอายุมากกว่า 18 ปี และมีความจริงใจ ซื่อสัตย์ และน่าเชื่อถือ

บุคคลที่ไว้ใจได้: บุคคลที่ปลอดภัย (ไม่จำกัดอายุ) ซึ่งมีความจริงใจ ซื่อสัตย์ และน่าเชื่อถือ

ความปลอดภัยทางดิจิทัล: การดำเนินการเพื่อปกป้องบุคคลจากอันตรายเมื่อเชื่อมต่อออนไลน์

การรู้เท่าทันดิจิทัล: ความสามารถของบุคคลในการวางแผน ประเมิน วิเคราะห์ และสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยี และแพลตฟอร์มดิจิทัล ครอบคลุมความสามารถในการประเมินเนื้อหาออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ ปกป้องตัวตนทางดิจิทัล และมีส่วนร่วมอย่างมีความรับผิดชอบในโลกดิจิทัล

ขอบคุณ

เรารู้สึกดีใจที่คุณเลือกที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ รวมถึงวิธีการลงมือทำเพื่อป้องกันปัญหานี้ หลักสูตรนี้ออกแบบมาเพื่อเสริมสร้างพลังให้กับเด็กและเยาวชน ให้พวกเขากล้าที่จะเปล่งเสียงของตัวเอง และสอนให้พวกเขาสามารถตัดสินใจด้วยข้อมูลเพื่อปกป้องตัวเองและผู้อื่นได้ โดยใช้แนวทางที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางและเหมาะสมกับวัย ผู้ดำเนินกิจกรรมจะช่วยแนะนำเด็กและเยาวชนผ่านการทำงานร่วมกันระหว่างเพื่อนและการอภิปรายที่อิงกับกิจกรรม ขอให้สนุกและสร้างสรรค์ตามสไตล์ของคุณ และอย่าลังเลที่จะติดต่อสอบถามผ่าน A21.ORG/CONTACT เราหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้ยินถึงความสำเร็จจากคุณที่ต่อสู้เพื่อเสรีภาพ

สิทธิมนุษยชนและความสัมพันธ์ที่มีคุณค่า

การเตรียมตัว

ส่วนที่ 1

กิจกรรมสิทธิมนุษยชนสัมพันธ์ [ภาคผนวก 1]
 ตารางสิทธิมนุษยชนและกฎหมาย [ภาคผนวก 2]
 กิจกรรม “โลกที่ไร้ซึ่งสิทธิ” [ภาคผนวก 3]
 กิจกรรม “จะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้?” [ภาคผนวก 4]
 กิจกรรมอภิปรายวิดีโอ “คุณเห็นฉันไหม?” [ภาคผนวก 5]
 กรรไกร
 กระดาษเปล่า
 ปากกา
 เทปกาว, เทปกาวสองหน้า
 ลิงก์วิดีโอ “คุณเห็นฉันไหม?”

ส่วนที่ 2

ปากกา, ดินสอ
 เชือกหรือเชือก
 กิจกรรมเปรียบเทียบข้อบ่งชี้ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงและ
 ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง [ภาคผนวก 6]
 สถานการณ์ความสัมพันธ์ [ภาคผนวก 7]
 กิจกรรมบันทึกสะท้อนตนเอง [ภาคผนวก 8]
 การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ [ภาคผนวก 18] (กิจกรรมทางเลือก)

คำสำคัญ

ส่วนที่ 1

สิทธิมนุษยชน: หลักการทางกฎหมาย, สังคม และจริยธรรมของ
 เสรีภาพสำหรับมนุษย์ทุกคน รวมถึงสิทธิเด็ก
สิทธิเด็ก: หลักการทางกฎหมาย, สังคม และจริยธรรมของเสรีภาพ
 ที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับสิทธิของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี
การคำนึงถึง: รูปแบบหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์
 อาชญากรรม การค้าขายมนุษย์อย่างผิดกฎหมาย โดยส่วนใหญ่
 เพื่อวัตถุประสงค์การบังคับใช้แรงงานและการค้าประเวณี
การคำนึงถึง: การคำนึงถึงผู้เยาว์ (ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี)
ผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้: บุคคลที่ปลอดภัยซึ่งมีอายุมากกว่า 18 ปี
 และมีความจริงใจ ซื่อสัตย์ และน่าเชื่อถือ
บุคคลที่ไว้วางใจได้: บุคคลที่ปลอดภัย (ไม่จำกัดอายุ) ซึ่งมีความจริงใจ
 ซื่อสัตย์ และน่าเชื่อถือ
การแสวงหาประโยชน์: การใช้บางสิ่งหรือใครบางคนในลักษณะ
 ที่โหดร้ายหรือไม่เป็นธรรม
การคัดค้าน: คำที่ใช้เรียกสถานการณ์ของการแสวงหา
 ประโยชน์ที่บุคคลไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ รวมถึงการเป็นทาส
 การปฏิบัติที่คล้ายการเป็นทาส การบังคับใช้แรงงาน การบังคับ
 แต่งงาน แรงงานขัดหนี้ และการค้ามนุษย์

ส่วนที่ 2

ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง: ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหนึ่งกับ
 อีกบุคคลหนึ่งที่มีพื้นฐานจากการเคารพ, ความซื่อสัตย์, ความไว้วางใจ
 การสื่อสาร การประนีประนอม และขอบเขตที่แข็งแรง
ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง: มีลักษณะที่บุคคลหนึ่งบังคับให้
 อีกบุคคลหนึ่ง (ในความสัมพันธ์ทุกรูปแบบ) ยอมสละมิตรภาพ,
 ครอบครัว, การเรียน, เป้าหมายส่วนตัว, ความเป็นอิสระ หรือแม้
 กระทั่งสุขภาวะทางอารมณ์ขณะอยู่ในความสัมพันธ์
ขอบเขตส่วนบุคคล: ชัดจำกัดที่เรากำหนดไว้เพื่อสร้างพื้นที่ทาง
 กายภาพและอารมณ์กับผู้อื่น ให้ความคาดหวังที่ชัดเจนเกี่ยวกับ
 พฤติกรรมที่ยอมรับได้และไม่ได้ โดยเฉพาะในเรื่องของการปฏิบัติต่อเรา
การสัมผัสที่ปลอดภัยและเหมาะสม: การสัมผัสที่สร้างความรู้สึก
 ว่าได้รับการดูแล รู้สึกถึงความสำคัญ และปลอดภัย
การสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยและไม่เหมาะสม: การแอบสัมผัสแบบ
 ลับ ๆ หรือเป็นเชิงลบ ซึ่งทำให้บุคคลรู้สึกไม่สบายใจหรือได้รับอันตราย
การสัมผัสที่ไม่ได้ยินยอม: การที่มีคนสัมผัสคุณทั้งในลักษณะ
 ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือความยินยอม
 จากคุณ
การสัมผัสที่ยินยอม: การสัมผัสเชิงบวกที่ทำให้บุคคลรู้สึก
 ได้รับการดูแล รู้สึกถึงความสำคัญ และปลอดภัย ต้องได้รับอนุญาต
 หรือความยินยอมจากคุณ

เกริ่นนำ

พูด:

เราทุกคนมีสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าเราจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม แต่สิทธิมนุษยชนคืออะไรกันแน่? เราทุกคนสามารถเข้าถึงสิทธิเหล่านี้ได้อย่างเท่าเทียมกันหรือไม่? มีบุคคลบางกลุ่มที่ได้รับการปฏิบัติแตกต่างออกไปหรือไม่ โดยพิจารณาจากลักษณะภายนอก เพศ ที่อยู่อาศัย หรือความเชื่อทางศาสนา? รัฐบาลได้พยายามปกป้องประชากรที่เปราะบางและออกกฎหมายต่อต้านการเลือกปฏิบัติและอาชญากรรมจากความเกลียดชังหรือไม่? การละเมิดประเภทเดียวกันนี้เกิดขึ้นในโลกออนไลน์หรือไม่ หรืออินเทอร์เน็ตทำให้สิ่งต่าง ๆ ปลอดภัยขึ้นหรือไม่? ในฐานะเด็กและเยาวชน มีอะไรที่คุณสามารถทำได้เพื่อช่วยเสริมสร้างความปลอดภัยให้กับชุมชนของคุณหรือไม่? คำถามเหล่านี้เป็นเพียงบางส่วนของที่เราจะสำรวจและตอบในหลักสูตรนี้

ตลอดบทที่ 1 เราจะพูดถึงสิทธิมนุษยชนและคุณค่า การคำนึงถึง ความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง และขอบเขตส่วนบุคคล เราจะสำรวจว่าปัญหาที่แตกต่างกันเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกันอย่างไร และได้รับผลกระทบจากการเข้าถึงสิทธิมนุษยชน หรือการขาดการเข้าถึงเหล่านั้นอย่างไร รวมถึงวิธีการนำกลยุทธ์ต่าง ๆ มาใช้เพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับตัวเองและเพื่อน ๆ ของเรา เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ที่เราสามารถทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรี ความเสมอภาค และความปลอดภัยในทุกด้านของชีวิต ทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง

โต้ตอบ

ถาม:

คำถาม: “สิทธิมนุษยชนคืออะไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: การเข้าถึงน้ำดื่มที่สะอาด อาหาร ยา โรงเรียน ที่พักอาศัย การมีชีวิตอย่างปลอดภัยโดยไม่มีการล่วงละเมิดหรือการเลือกปฏิบัติ และการมีเสรีภาพจากสงคราม เป็นต้น

ลงมือทำ:

อ่านส่วนต่าง ๆ ด้านล่างนี้หรือขอให้ใครสักคนอาสาอ่าน

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights: UDHR)¹

ข้อที่ 1: “มนุษย์ทั้งปวงเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในศักดิ์ศรีและสิทธิ ต่างในตนมีเหตุผลและมโนธรรม และควรปฏิบัติต่อกันด้วยจิตวิญญาณแห่งภราดรภาพ”

ข้อที่ 2: ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพทั้งปวงตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้ โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าชนชาติใดชาติ เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น พื้นเพทางชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิดหรือสถานะอื่น นอกเหนือจากนี้ จะไม่มีการแบ่งแยกใด บนพื้นฐานของสถานะทางการเมือง ทางกฎหมาย หรือทางการระหว่างประเทศของประเทศหรือดินแดนที่บุคคลสังกัด ไม่ว่าดินแดนนั้นจะเป็นเอกราช อยู่ในความพิทักษ์ มิได้ปกครองตนเองหรืออยู่ภายใต้การจำกัดอธิปไตยอื่นใด

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child: CRC)²

ข้อที่ 1: “เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เด็ก หมายถึง มนุษย์ทุกคนที่อายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่จะบรรลุนิติภาวะก่อนหน้านี้ ตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่เด็กนั้น”

ข้อที่ 2: “1. รัฐภาคีจะเคารพและประกันสิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ แก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ในเขตอำนาจของตน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติไม่ว่าชนชาติใด ๆ โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติ ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิดหรือสถานะอื่น ๆ ของเด็ก หรือบิดา มารดา หรือผู้ปกครองตามกฎหมาย”

“2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อที่จะประกันว่าเด็กได้รับการคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติ หรือการลงโทษ ในทุกรูปแบบ บนพื้นฐานของสถานภาพ กิจกรรมความคิดเห็นที่แสดงออกหรือความเชื่อของบิดา มารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือสมาชิกในครอบครัวของเด็ก”

ถาม:

คำถาม 1: “คุณเห็นความคล้ายคลึงกันระหว่างปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (UNCRC) หรือไม่? เห็นหรือไม่เห็น? กรุณายกตัวอย่าง”

ตัวอย่างคำตอบ: เห็น ข้อที่ 2 ของทั้งสองกล่าวว่า ทุกคนควรได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม โดยไม่คำนึงถึง “เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติ หรือชาติพันธุ์ ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิด หรือ สถานะอื่น ๆ”

คำถาม 2: “คุณเห็นความแตกต่างระหว่างปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (UNCRC) หรือไม่? เห็นหรือไม่เห็น? กรุณายกตัวอย่าง”

ตัวอย่างคำตอบ: เห็น อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กมีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับเด็ก ซึ่งให้คำจำกัดความว่า “มนุษย์ทุกคนที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี” (ข้อที่ 1) นอกจากนี้ยังระบุว่า รัฐภาคี ซึ่งหมายถึงรัฐบาลของเรา หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย (เช่น ตำรวจ, เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง) และระบบกฎหมาย (เช่น ศาล, ผู้พิพากษา) ต้องพยายามอย่างเต็มที่ในการดำเนินการ “มาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กได้รับการคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติหรือการลงโทษทุกรูปแบบ” ซึ่งหมายความว่าผู้ที่รับผิดชอบในประเทศของเรา กำลังดูแลการคุ้มครองเด็กเป็นพิเศษ

พูด:

การปกป้องเด็กและสิทธิของเด็กนั้นมีความสำคัญมากจนองค์การสหประชาชาติ (UN) ได้จัดทำเอกสารเฉพาะสำหรับเด็กขึ้นมา เด็กทุกคนได้รับการยอมรับในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (UNCRC) (ซึ่งเราได้ดูไปแล้วข้างต้น) เกือบทุกประเทศได้ลงนามและให้สัตยาบันในอนุสัญญานี้ ซึ่งหมายความว่าแต่ละประเทศเห็นพ้องว่าเด็กทุกคน ไม่ว่าจะ ‘สถานะ’ อย่างไร (เช่น หากเด็กอยู่ในประเทศนั้นอย่างถูกกฎหมายหรือไม่) มีสิทธิและต้องได้รับการคุ้มครองจากอันตรายทุกรูปแบบ ทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (UNCRC) ยังระบุในฉบับสำหรับเด็กว่า เด็กทุกคนมีสิทธิ “...ไม่ว่าเขาจะเป็นใคร อยู่ที่ไหน พ่อแม่ของเขาทำอะไร พูดภาษาอะไร นับถือศาสนาอะไร เป็นเด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิง มีวัฒนธรรมแบบไหน มีความพิการหรือไม่ และไม่ว่าเขาจะรวยหรือจน” ไม่มีเด็กคนใดควรถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม³ เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะพูดว่า “ไม่” และยืนหยัดในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยหรือทำให้รู้สึกอึดอัด อนุสัญญานี้ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยปกป้องเด็กจากความอยุติธรรมและการละเมิดสิทธิของตน และเพื่อให้เด็กปลอดภัยจากอันตราย แม้ว่าจะเป็นอันตรายที่เกิดขึ้นในโลกออนไลน์ก็ตาม

ถาม:

คำถาม: “คุณคิดว่าทำไมรัฐบาลจึงควรสร้างกฎหมายและระบบเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กได้รับการปกป้องและได้รับโอกาสเป็นพิเศษ?”

ตัวอย่างคำตอบ: มีหลายสิ่งที่ยุ่เยาว์ไม่สามารถทำได้ ตัวอย่างเช่น

- เด็กอายุ 6 ปีไม่สามารถทำงานได้ ดังนั้นจึงต้องการผู้ใหญ่ที่คอยให้การดูแล
- เด็กอายุ 14 ปีอาจยังขับรถไม่ได้หรือไม่มีใบขับขี่ ดังนั้นจึงต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ในการพาไปโรงเรียนหรือพาไปหาเพื่อน
- เด็กอายุ 3 ปีไม่สามารถทำอาหารให้ตัวเองหรือครอบครัวได้ ดังนั้นจึงต้องพึ่งพาพ่อแม่หรือผู้ใหญ่เพื่อให้แน่ใจว่ามีอาหารรับประทาน
- เด็กอายุ 16 ปีไม่สามารถเป็นศัลยแพทย์ได้ ดังนั้นถ้าหากประสบอุบัติเหตุ จำเป็นต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้การช่วยเหลือ
- เด็กอายุ 7 ปีไม่สามารถเข้ามหาวิทยาลัยได้ก่อนที่จะจบการศึกษาระดับโรงเรียน ซึ่งหมายความว่าจำเป็นต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ในการปลูก, เตรียมตัว และพาไปโรงเรียน

พูด:

มีหลายสิ่งที่เด็กไม่สามารถทำได้ทั้งทางกายภาพหรือทางกฎหมายเนื่องด้วยอายุ ซึ่งหมายความว่าจำเป็นต้องได้รับการปกป้องเป็นพิเศษเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใหญ่ในโลกของตอนนี้จะคอยให้การดูแล สำหรับเด็กและเยาวชนบางคน ผู้ใหญ่ในโลกของพวกเขาในอนาคตอาจไม่สามารถให้การดูแลได้เนื่องจากความยากจน หรืออาจไม่ต้องการดูแลเพราะเป็นบุคคลอันตรายหรือไม่มีความเมตตา นี่คือเหตุผลที่รัฐบาล [จำไว้ว่า รัฐภาคี หมายถึง รัฐบาลของเรา, เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย (เช่น ตำรวจ, เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง) และระบบกฎหมาย (เช่น ศาล, ผู้พิพากษา)] ได้ให้คำมั่นที่จะทำอย่างดีที่สุดเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนจะได้รับการปกป้องและเข้าถึงความต้องการพื้นฐานและสิทธิมนุษยชนของพวกเขา การปกป้องพิเศษเหล่านี้ออกแบบมาเพื่อช่วยให้เด็กทุกคนปลอดภัย โดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์ในครอบครัวของพวกเขา และเมื่อมีคนปฏิบัติต่อเด็กอย่างไม่เหมาะสมหรือก่อให้เกิดอันตราย การปกป้องพิเศษเหล่านี้ช่วยให้คนอื่นสามารถเข้าแทรกแซงได้

มีจำนวน 54 ข้อในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งอธิบายถึงสิทธิที่หลากหลายทั้งหมดที่มุ่งมั่นเพื่อความปลอดภัย ความเป็นอยู่ที่ดี และสวัสดิภาพของเด็ก มีสิทธิจำนวนมากที่ต้องจดจำ อย่างไรก็ตามสิทธิเหล่านี้สามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้านหลัก ได้แก่ สิทธิที่จะมีชีวิตรอด, สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง, สิทธิที่จะมีส่วนร่วม และสิทธิที่จะได้รับการพัฒนา คุณจำเป็นต้องมีสิทธิเหล่านี้เพื่อที่จะมีชีวิตรอด (เช่น น้ำและอาหาร) ช่วยให้คุณได้รับปกป้องคุ้มครอง (เช่น สามารถมีชีวิตอยู่โดยปราศจากการถูกแสวงหาประโยชน์) ช่วยให้คุณมีส่วนร่วม (เช่น เสรีภาพในการแสดงออก) และที่ช่วยให้คุณมีพัฒนาการที่ดี (เช่น การเข้าถึงโรงเรียน)

ลงมือทำ:

กิจกรรมสิทธิมนุษยชนสี่มุม [ภาคผนวก 1]

ถาม:

คำถาม 1: คุณคิดว่าสถานการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในชีวิตจริงหรือไม่? เกิดหรือไม่เกิด? เพราะเหตุใดจึงตอบว่าเกิดหรือไม่เกิด?

ตัวอย่างคำตอบ: เกิด สถานการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน

คำถาม 2: คุณคิดว่าสถานการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในประเทศของคุณหรือไม่? เกิดหรือไม่เกิด? เพราะเหตุใดจึงตอบว่าเกิดหรือไม่เกิด?

ตัวอย่างคำตอบ: เกิด แม้ว่าคุณอาจไม่เคยเห็นสถานการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในประเทศของคุณเอง แต่มีความเป็นไปได้สูงที่รูปแบบต่างๆ ของการละเมิด การถูกทอดทิ้ง ความยากจน และแม้กระทั่งการค้ามนุษย์ กำลังเกิดขึ้นในประเทศของคุณ แต่ละประเทศอาจประสบกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนเหล่านี้ในระดับที่แตกต่างกัน แต่ไม่มีประเทศใดที่สามารถปราศจากปัญหาเหล่านี้ได้

คำถาม 3: “คุณคิดว่าเมืองของคุณ ประเทศของคุณ หรือองค์กรระดับโลกที่คุณรู้จักกำลังแก้ไขปัญหาเหล่านี้หรือไม่?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- กำลังแก้ไข เมืองของเรามีศูนย์ช่วยเหลือคนไร้บ้านที่ให้บริการอาหารสำหรับผู้ที่ไม่มียานพาหนะ (เช่น ไม่สามารถเข้าถึงที่พักรถ)
- มี เมืองของเราให้บริการด้านสุขภาพฟรีสำหรับผู้ที่ไม่สามารถจ่ายได้
- ใช่ องค์กรหลายแห่งที่รวบรวมเงินเพื่อจัดหาอาหารและน้ำดื่มสะอาดให้กับผู้ที่อาศัยอยู่ในความยากจนทั่วโลก

คำถาม 4: “ข้อความต่อไปนี้ (ข้อที่ 1 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หรือ UDHR) ส่งผลต่อวิธีที่คุณคิดว่าควรปฏิบัติในชีวิตประจำวันของคุณอย่างไร? ‘มนุษย์ทั้งปวงเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในศักดิ์ศรีและสิทธิ ต่างในตนมีเหตุผลและมโนธรรม และควรปฏิบัติต่อกันด้วยจิตวิญญาณแห่งภราดรภาพ’”

ตัวอย่างคำตอบ: เราควรปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน จิตวิญญาณแห่งความเป็นพี่น้องหมายถึง เราควรปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนที่เราต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อเรา หรือเหมือนที่เราปฏิบัติต่อครอบครัวและเพื่อนสนิทของเรา เราควรมีความเห็นอกเห็นใจกันและกัน ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทุกคนต้องเผชิญ และหาวิธีที่จะช่วยเหลือกันและกัน

พูด:

เราทราบว่าการละเมิดสิทธิของเด็กของสหประชาชาติเป็นอนุสัญญาระดับนานาชาติ นอกจากนี้สิ่งสำคัญคือการจดจำว่าทุกประเทศมีกฎหมายและนโยบายของตนเองเพื่อคุ้มครองเด็กเช่นกัน แม้แต่ในภูมิภาคต่าง ๆ ก็มีการคุ้มครองพิเศษ ตัวอย่างเช่น อนุสัญญาของสภายุโรปว่าด้วยการปกป้องเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศ เมื่อเรามองสิทธิเด็กในภาพรวม เรารู้ว่าประเทศและรัฐบาลต้องการคุ้มครองสิทธิของเด็กทุกด้าน อย่างไรก็ตามเมื่อเราพิจารณาเรื่องราวของแต่ละบุคคล เรายังพบว่าผู้กระทำผิดในโลกที่ยังคงแสวงหาประโยชน์ล่วงละเมิด หรือทำร้ายเด็กและเยาวชนในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในโลกออนไลน์และชีวิตจริง นี่คือเหตุผลว่าการรู้สิทธิของตนเองในฐานะเด็กหรือเยาวชนจึงมีความสำคัญ รวมถึงการรู้ว่าคุณสามารถพูดคุยกับใครได้ หากคุณหรือเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ ลองมาดูกฎหมายในภูมิภาคของคุณไปด้วยกัน

ลงมือทำ:

ตารางสิทธิมนุษยชนและกฎหมาย [ภาคผนวก 2]

การจัดการกับสิทธิมนุษยชน

พูด:

เราทราบว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชน (เช่น การขาดการเข้าถึงอาหาร, น้ำดื่มสะอาด, ยา, ที่พักพิง, การศึกษา, การไม่มีการป้องกันจากอันตราย, การล่วงละเมิด หรือความรุนแรง) เป็นความจริงที่เกิดขึ้นสำหรับหลายคนบนโลกใบนี้ แม้ว่าเราจะมีเอกสารที่ลงนามร่วมกันทั่วโลกอย่างปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (UNCRC) ก็ตาม หลายประเทศมีกฎหมาย อนุสัญญา และเจตนารมณ์ที่ยอดเยียมในการทำสิ่งที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามหากปราศจากความมุ่งมั่นในการบังคับใช้กฎหมายและอนุสัญญาเหล่านี้ ความตั้งใจที่ดีก็อาจจะยังไม่เพียงพอ การละเมิดสิทธิมนุษยชนยังคงเกิดขึ้นต่อไปเมื่อมนุษย์ถูกปฏิบัติเสมือนเป็น ‘สินค้า’ แทนที่จะเป็น “ผู้ที่มีอิสระและเสมอภาคกันในศักดิ์ศรีและสิทธิ”⁴ สินค้าคือผลิตภัณฑ์ที่สามารถซื้อขายได้ เช่น กระป๋องน้ำอัดลม, กางเกงยีนส์ตัวใหม่ หรือโทรศัพท์มือถือ เมื่อคุณปฏิบัติต่อมนุษย์เสมือนเป็นสินค้า คุณกำลังลดทอนสิทธิมนุษยชนของพวกเขา และปฏิบัติต่อพวกเขาเสมือนเป็นวัตถุที่สามารถใช้งาน ทารุณ หรือทิ้งขว้างได้

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDG) เป็นก้าวที่ริเริ่มโดยองค์การสหประชาชาติในปี ค.ศ. 2015 เพื่อบรรลุเป้าหมายด้านสิทธิมนุษยชนที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เพื่อให้มั่นใจว่าทุกคนได้รับการปฏิบัติด้วยคุณค่าและความเคารพ และไม่ใช่อันตรายสินค้าเพื่อการแสวงหาประโยชน์หรือใช้ทิ้งขว้าง เป้าหมายเหล่านี้ช่วยให้ประเทศต่าง ๆ วางแผนและมุ่งมั่นที่จะบรรลุผลสำเร็จภายในกรอบเวลาที่กำหนด

ตัวอย่างเช่น ในกิจกรรม “สิทธิมนุษยชนสัมพันธ์” คุณจะเห็นได้ว่าทุกสถานการณ์เชื่อมโยงกับเป้าหมาย SDG ที่แตกต่างกัน ในสถานการณ์ของมาเรีย เธอไม่สามารถเข้าเรียนได้เนื่องจากความยากจน นี่คือนิติวิธีที่จะได้รับการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงการศึกษา ซึ่งก็คือ SDG 4.1: “สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพภายในปี ค.ศ. 2030”⁵

SDG “รับรองโดยประเทศสมาชิกสหประชาชาติทุกประเทศในปี ค.ศ. 2015 เพื่อเป็นพิมพ์เขียวร่วมสำหรับสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองของประชากรและโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต” ใจความสำคัญคือ 17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) ซึ่งเป็นการเรียกร้องให้ทุกประเทศ ทั้งที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาดำเนินการร่วมมือกันระดับโลก ทุกคนตระหนักว่าการยุติความยากจนและการขาดแคลนอื่น ๆ จะต้องดำเนินควบคู่ไปกับกลยุทธ์ที่ช่วยปรับปรุงสุขภาพและการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำ และกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ พร้อมกับการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการอนุรักษ์มหาสมุทรและป่าไม้ของเรา⁶

ตารางเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG)					
1. ขจัดความยากจน	2. ขจัดความหิวโหย	3. สุขภาพและความปลอดภัย	4. การศึกษาที่มีคุณภาพ	5. ความเท่าเทียมทางเพศ	6. น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล
7. พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้	8. งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ	9. โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมและอุตสาหกรรม	10. ลดความเหลื่อมล้ำ	11. เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	12. การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
13. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	14. การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเล	15. การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก	16. ความสงบสุข ยุติธรรมและสถาบันที่เข้มแข็ง	17. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	

ถาม:

คำถาม 1: “ยกมือแสดงความเห็น คุณเชื่อว่าเป้าหมายเหล่านี้สำคัญหรือไม่? เพราะเหตุใด?”

ตัวอย่างคำตอบ: ใช่ เป้าหมายเหล่านี้สำคัญเพราะช่วยกระตุ้นให้ประเทศต่าง ๆ บรรลุเป้าหมาย เช่น การขจัดความหิวโหย และทำให้มั่นใจว่าเด็กทุกคน โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง ได้เข้าถึงการศึกษา เป้าหมายเหล่านี้ถูกกำหนดให้สำเร็จภายในทศวรรษหน้า แม้ว่าจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้ แต่ก็ยังเป็นการกระตุ้นให้ประเทศต่าง ๆ ยังคงเดินหน้าทำงานเพื่อเป้าหมายสำคัญที่จะเปลี่ยนชีวิตของผู้คนทั่วโลก

คำถาม 2: “การจัดตั้งความยากจนหรือการบรรลุเป้าหมายการขจัดความหิวโหยมีความสัมพันธ์กับสิทธิมนุษยชนอย่างไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: เรารู้ว่าความยากจนหมายถึงผู้คนขาดการเข้าถึงอาหาร, น้ำดื่มสะอาด, ที่พักอาศัย, ยารักษาโรค หรือการศึกษา สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิทธิมนุษยชนที่สำคัญ การจัดตั้งความยากจนหมายถึงการที่ผู้คนมีสิทธิในการทำงานและได้รับค่าจ้างที่ยุติธรรม เพื่อให้ทุกคนสามารถซื้ออาหารและเข้าถึงน้ำดื่มสะอาด ช่วยให้เกิดความมั่นคงในการทำงานและมีปัจจัยยังชีพในการดำรงชีวิตด้วยสุขภาพที่ดี และมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุข เพื่อให้ทุกคนสามารถส่งลูกหลานไปโรงเรียนเพื่อรับการศึกษา ซึ่งจะเปิดโอกาสในอนาคตมากขึ้น อีกทั้งการไปโรงเรียนช่วยให้เด็ก ๆ มีสิทธิในการพักผ่อนและเล่นสนุกกับเพื่อน ๆ แทนที่จะต้องไปทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัว

คำถามเพิ่มเติม

คำถาม 3: “ความเท่าเทียมทางเพศเป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) สิทธิมนุษยชนใดที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: สิทธิในความเท่าเทียมทางเพศสามารถเชื่อมโยงกับสิทธิมนุษยชนหลายประการ รวมถึงสิทธิในการศึกษา สิทธิในการทำงาน สิทธิในทรัพย์สิน และสิทธิในการลงคะแนนเสียง ตัวอย่างเช่น การรับประกันการเข้าถึงการศึกษาที่เท่าเทียมกันสำหรับเด็กชายและเด็กหญิงสามารถช่วยส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและสนับสนุนให้ผู้หญิงดำเนินตามเป้าหมายทางอาชีพของตนเอง

คำถาม 4: “การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนอย่างไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน การไม่ดูแลรักษาโลกอาจนำไปสู่ภัยธรรมชาติที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสามารถทำให้ผู้คนต้องย้ายออกจากบ้าน ทำลายโครงสร้างพื้นฐาน และส่งผลให้มีการสูญเสียชีวิต อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสามารถส่งผลกระทบต่อเข้าถึงน้ำและอาหารซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำรงชีวิต

ลงมือทำ:

กิจกรรมโลกที่ไร้ซึ่งสิทธิ [ภาคผนวก 3]

พูด:

ในกิจกรรมโลกที่ไร้ซึ่งสิทธิคุณจะเห็นว่า การขาดการเข้าถึงสิทธิมนุษยชนเพียงหนึ่งข้อก็สามารถส่งผลกระทบมากมายมหาศาลต่อชีวิตในหลายด้าน ตัวอย่างเช่น การเข้าถึงอาหารไม่เพียงสำคัญต่อสุขภาพกายและการดำรงชีวิต แต่ยังส่งผลต่อพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ ความสามารถในการจดจำที่โรงเรียนหรือที่ทำงาน รวมถึงความสุขและคุณภาพชีวิตของคุณ การขาดการเข้าถึงสิทธิหนึ่งข้อสามารถส่งผลกระทบต่อการเข้าถึงสิทธิอื่น ๆ และอาจส่งผลกระทบต่อคนรอบข้างอีกหลายคน เช่น ครอบครัว, โรงเรียน และชุมชนของคุณ ทุกสิ่งเหล่านี้เชื่อมโยงถึงกันหมด

ในทางเดียวกัน การเข้าถึงสิทธิมนุษยชนเพียงหนึ่งข้อและการดำเนินการตามเป้าหมาย SDG ข้อหนึ่งก็สามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกได้ ตัวอย่างเช่น การบรรลุเป้าหมายการจัดความหิวโหย (SDG 2) หมายความว่า ผู้คนจะมีสุขภาพดีและสามารถพัฒนาร่างกายและจิตใจที่แข็งแรงได้ การจัดความหิวโหยส่งผลกระทบต่อการเติบโตที่สำคัญของชุมชนผ่านการดำเนินงานและพัฒนางานในท้องถิ่น การทำฟาร์มอย่างยั่งยืน การทำเกษตร และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังช่วยลดภาวะทุพโภชนาการและสร้างพลังให้เด็กและเยาวชนสามารถไปโรงเรียนและจดจำกับอนาคตของพวกเขา⁷

การคำนึงถึง: การสำรวจการละเมิดสิทธิมนุษยชน

พูด:

คุณสามารถเห็นได้จากกิจกรรมโลกที่ไร้ซึ่งสิทธิว่าเราสามารถแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้สำเร็จในรูปแบบต่าง ๆ มีแนวทางแก้ไขมากมาย เช่น SDG ที่สามารถช่วยในการจัดการละเมิดเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น SDG ข้อที่ 16 (ความสงบสุข, ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง) มุ่งหวังที่จะ “ลดความรุนแรงในทุกรูปแบบและอัตราการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทุกหนแห่ง” รวมถึงการจัดการคำนึงถึงและการแสวงหาประโยชน์⁸

ลองมาดูสถานการณ์อื่นกันบ้าง ให้จินตนาการถึงโลกที่คุณไม่สามารถตัดสินใจได้ว่า คุณจะทำงานที่ไหน สวมใส่อะไร หรือเมื่อใดที่คุณจะได้นอนพักผ่อน หรือหาความสนุกสนาน หากคุณมีเงินแต่ก็ไม่สามารถควบคุมด้วยตัวเองได้ คุณถูกสั่งให้แยกตัวออกจากเพื่อนและครอบครัว หรืออาจถูกสั่งให้ย้ายออกจากบ้านเกิดหรือประเทศของคุณเอง ในโลกใบนี้คุณต้องเผชิญกับการปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมและบางครั้งอาจถึงขั้นถูกทำร้ายร่างกาย คุณไม่สามารถทำในสิ่งที่คุณต้องการได้ และไม่สามารถปฏิเสธในสิ่งที่คุณไม่ต้องการจะทำได้ นี่คือนิยามโลกที่ปราศจากเสรีภาพ

ถาม:

ถาม: “คุณคิดว่าโลกที่ปราศจากเสรีภาพ เป็นความจริงสำหรับบางคนในปัจจุบันหรือไม่? เพราะเหตุใดจึงตอบว่าเป็นหรือไม่เป็น?”

ตัวอย่างคำตอบ: เป็น ปัจจุบันมีผู้คนนับล้านทั่วโลกที่ใช้ชีวิตโดยปราศจากเสรีภาพ ไม่ว่าจะเสรีภาพในการเข้าถึงอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและน้ำดื่ม เสรีภาพในการออกจากบ้านของพวกเขา เสรีภาพในการเดินทางไปยังประเทศอื่น ๆ เสรีภาพในการนับถือศาสนาของตนเอง เสรีภาพในการเข้าถึงการรักษาโรคเมื่อพวกเขาหรือสมาชิกในครอบครัวไม่สบาย เสรีภาพในการเข้าเรียนหรือศึกษาสิ่งที่พวกเขาต้องการ หรือเสรีภาพในการเลือกว่าจะทำงานที่ไหนและเมื่อใด ผู้คนนับล้านยังคงอาศัยอยู่ในความยากจน และอีกนับล้านคนถูกคำนึงถึงและเอารัดเอาเปรียบ อาศัยอยู่ในการค้าทาสยุคใหม่

พูด:

ชีวิตที่ปราศจากเสรีภาพเป็นความจริงสำหรับผู้คนนับล้านทั่วโลกในปัจจุบัน ความเป็นจริงแล้วในปัจจุบันถือว่ามีผู้ที่ตกอยู่ในการค้าทาสยุคใหม่มากกว่าช่วงเวลาใด ๆ ก็ตามในประวัติศาสตร์ ความเป็นจริงนี้คือสิ่งที่เราเรียกว่า การคำนึงถึงและการแสวงหาประโยชน์ แม้ว่าทุกคนจะมีสิทธิมนุษยชนและควรได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมด้วยศักดิ์ศรีและความเคารพ โดยไม่คำนึงถึงรูปลักษณ์ของพวกเขา สถานที่เกิด เพศ หรืออุดมการณ์ทางศาสนาหรือการเมืองของพวกเขา (ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หรือ UDHR ข้อที่ 1 และ 2) อย่างที่เราได้เรียนรู้กันก็คือไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะสามารถเข้าถึงสิทธิมนุษยชนได้เสมอไป หรือว่าทุกคนจะได้รับการปฏิบัติหรือการเคารพเสมอไป การคำนึงถึงและการแสวงหาประโยชน์เป็นตัวอย่างของการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งบางครั้งเกิดขึ้นในที่แจ้ง

แล้วการคำนึงถึงคืออะไร? โดยสรุปแล้ว มันคือการนำมนุษย์มาค้าขายอย่างผิดกฎหมาย เป็นการจัดหา, ควบคุม, ใช้ร่างกายและแรงงานผู้คน

คำนิยามจากสหประชาชาติในพิธีสารปาเลร์โม⁹ (TIP Protocol):

ข้อที่ 3

- ก. “การค้ามนุษย์” หมายถึง การจัดหา, การขนส่ง, การถ่ายโอน, การพักพิง หรือการรับบุคคล โดยใช้การข่มขู่หรือใช้กำลังหรือรูปแบบอื่น ๆ ของการบังคับ, การลักพาตัว, การฉ้อโกง, การหลอกลวง, การใช้อำนาจในทางที่ผิดหรือสถานะที่อ่อนแอ, การให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้รับความยินยอมจากบุคคลที่ควบคุมบุคคลอื่นเพื่อจุดประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ การแสวงหาประโยชน์ ได้แก่ การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่นหรือรูปแบบอื่น ๆ ของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ แรงงานหรือบริการที่ถูกบังคับ การเป็นทาสหรือการปฏิบัติที่คล้ายกับการเป็นทาส การบังคับใช้แรงงาน หรือการนำอวัยวะออกจากร่างกาย
- ข. ความยินยอมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต่อการแสวงหาประโยชน์ที่ได้กำหนดไว้ในข้อย่อ (ก) ของข้อนี้จะถือว่าไม่มีความเกี่ยวข้องในกรณีที่มีการใช้วิธีการใด ๆ ที่ระบุในข้อย่อ (ก)
- ค. การจัดหา, การขนส่ง, การถ่ายโอน, การพักพิง หรือการรับเด็กเพื่อจุดประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์จะถือว่าเป็น “การค้ามนุษย์” แม้ว่าจะไม่มีการใช้วิธีการใด ๆ ที่ระบุในข้อย่อ (ก) ของข้อนี้
- ง. “เด็ก” หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

พด:

ปัจจัยส่วนบุคคลและสังคมอาจมีส่วนช่วยในการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจและความยากจน การถูกกดขี่การใช้สารเสพติด และการขาดการศึกษา รวมถึงความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคล ครอบครัว หรือแม้แต่ชุมชนทั้งชุมชนตกอยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง บ่อยครั้งมีบางสิ่งที่เป็นลบหรือไม่ปลอดภัยผลักดันให้บุคคลห่างไกลจากชีวิตปัจจุบันของพวกเขา และคำสัญญาว่าจะมีสิ่งที่ดีและความปลอดภัยก็จะดึงดูดพวกเขาไปสู่ที่อื่น ในบทที่ 2 เราจะสำรวจแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันและดึงดูดในรายละเอียดเพิ่มเติม สำหรับตอนนี้สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจว่า แม้ว่าทุกคนสามารถตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์ได้ แต่กลุ่มบุคคลบางกลุ่มมีความเสี่ยงมากกว่าที่จะตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ เนื่องจากสถานการณ์ทางกายภาพหรือสถานะของพวกเขา ในสังคม ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของบุคคลที่อาจมีความเสี่ยงสูงที่จะตกเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์:

- เด็กและ/หรือผู้เยาว์ที่ไม่มีผู้ปกครอง
- ผู้ที่อาศัยอยู่ในความยากจน
- ผู้ที่ประสบปัญหาความไม่มั่นคงด้านที่อยู่อาศัยและการจ้างงาน ความไม่มั่นคงทางการเงิน และหนี้สิน
- ผู้ย้ายถิ่นฐาน ผู้อพยพที่ไม่มีสถานะที่ต้องตามกฎหมาย กลุ่มคนไร้สัญชาติ และผู้ลี้ภัย
- กลุ่มชนกลุ่มน้อย รวมถึงชนกลุ่มน้อยทางศาสนา เชื้อชาติ และชาติพันธุ์ รวมถึงบุคคลในกลุ่ม LGBTQ+
- บุคคลที่มีประสบการณ์ไม่พึงประสงค์ตั้งแต่วัยเด็ก (Adverse Childhood Experiences: ACEs) (เหตุการณ์ที่ตึงเครียดหรือกระทบกระเทือนจิตใจในวัยเด็ก) ความนับถือตนเอง (ความเข้าใจตนเอง) ต่ำ หรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต
- บุคคลที่มีความพิการทางร่างกายหรือสติปัญญา
- บุคคลที่มีปัญหาการใช้สารเสพติดหรือการเสพติด
- เด็กและเยาวชนในระบบอุปการะเลี้ยงดู เด็กที่หนีออกจากบ้าน หรือผู้เยาว์ในระบบสวัสดิการเด็ก

กลุ่มเหล่านี้ยังคงเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกค้ามนุษย์และถูกเอารัดเอาเปรียบ เนื่องจากพวกเขาต้องพึ่งพาผู้อื่นเพื่อขอความช่วยเหลือ (เช่น เด็ก, บุคคลที่มีความพิการทางร่างกายหรือสติปัญญา) หรือเนื่องจากขาดความมั่นคงและการคุ้มครองในชุมชนของตน (เช่น ผู้อพยพที่ไม่มีสถานะที่ต้อง, กลุ่มคนไร้สัญชาติ, ผู้ลี้ภัย, ชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์) หลายคนประสบปัญหาในการเข้าถึงสิทธิหรือบริการของตน ซึ่งทำให้พวกเขามีความเปราะบางมากขึ้นและมักนำไปสู่การค้นหาวิธีแก้ปัญหาทางเลือกอื่น ตัวอย่างเช่น กลุ่มคนไร้สัญชาติอาจไม่สามารถเข้าถึงสิทธิการจ้างงานในประเทศของตนหรือได้รับหนังสือเดินทาง ดังนั้นพวกเขาอาจมองหาวิธีการทางเลือกอื่นเพื่อเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศและหางานที่อื่น โดยใช้วิธีที่ไม่ปลอดภัย เมื่อบุคคลอยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ไม่ว่าจะเป็นเพราะปัจจัยทางกายภาพ เศรษฐกิจ อารมณ์ หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ มักจะมีบุคคลที่พยายามแสวงหาประโยชน์จากคนที่เปราะบางเหล่านั้นเพื่อประโยชน์ของตนเอง ผู้ค้ามนุษย์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการหาจุดอ่อนและหลอกลวง พวกเขาอาจบังคับให้ผู้เสียหายเข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น แรงงานบังคับหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ เพื่อสร้างรายได้ เป็นเรื่องน่าสลดที่ผู้ค้ามนุษย์ใช้กลวิธีความรุนแรงและข่มขู่ผู้เสียหายจำนวนมาก จนไม่สามารถหลบหนีหรือขอความช่วยเหลือได้ และถูกบังคับให้ตกเป็นทาส

ถาม:

คำถาม: “แล้วความเปราะบางคืออะไร?” เราได้กล่าวถึงสิ่งนี้หลายครั้งแล้วในฐานะปัจจัยเสี่ยง แต่สำหรับคุณ ความเปราะบางหมายถึงอะไร? คุณคิดว่าอย่างไรบ้าง?

ตัวอย่างคำตอบ: สำหรับฉัน ความเปราะบางหมายถึง การถูกเปิดเผยหรือเสี่ยงต่ออันตรายหรือความเสียหาย มันเหมือนกับเวลาที่ฉันไม่มีโลเพื่อปกป้องคุณจากสิ่งเลวร้ายที่อาจเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ถ้าฉันถูกทิ้งให้อยู่คนเดียวในที่ที่ไม่คุ้นเคย และฉันไม่รู้ว่าจะกลับบ้านอย่างไร

ลงมือทำ:

กิจกรรมจะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้? [ภาคผนวก 4]

พูด:

อย่างที่เราได้พูดถึงก่อนหน้านี้ ผู้คนอาจอยู่ในภาวะเปราะบางเนื่องจากปัจจัยทางกายภาพ เศรษฐกิจ อารมณ์ หรืออายุ ซึ่งอาจนำไปสู่การแสวงหาประโยชน์จากความเปราะบางเหล่านั้นเพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่น เมื่อผู้คนขาดการเข้าถึงโอกาส ทรัพยากร และการสนับสนุน การขอความช่วยเหลืออาจเป็นเรื่องยากเพราะพวกเขาอาจไม่รู้ว่าจะไว้วางใจใครได้บ้าง ตัวอย่างเช่น จากกิจกรรมจะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้? เราจะเห็นได้ว่าสมาชิกในครอบครัวของแอนเดรียเป็นส่วนหนึ่งของปัญหา ไม่ว่าพวกเขาจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม และเรายังทราบมาอีกว่าแอนเดรียรู้สึกกลัวตำรวจ ซึ่งโดยปกติเราควรจะหวังพึ่งพาได้ในสถานการณ์นี้ บางครั้งการตัดสินใจที่ดูเหมือนชัดเจนสำหรับคนนอก ก็อาจเป็นเรื่องยากอย่างมากสำหรับบุคคลในสถานการณ์เปราะบางที่จะตัดสินใจ การตัดสินใจอย่างรอบคอบเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่สับสนวุ่นวาย อย่างเช่นกรณีของแอนเดรียก็อาจไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป

ตัวเลือกที่คุณตัดสินใจเลือกในกิจกรรมจะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้? อาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่น่าหงุดหงิด และอาจรู้สีกว่าแอนเดรียวนเวียนอยู่ในปัญหาเดิม ไม่ว่าคุณจะตัดสินใจอย่างไร นี่คือตัวอย่างของวัฏจักรความยากจน ครอบครัวของแอนเดรียไม่มีเงินเพียงพอที่จะจัดหาความต้องการพื้นฐานให้แอนเดรียและครอบครัวทั้งหมด รวมถึงการศึกษา ทางเลือกเดียวที่ครอบครัวของเธอมองเห็นคือให้แอนเดรียแต่งงานกับชายสูงวัยหรือออกไปทำงานตั้งแต่อายุน้อย คุณอาจสังเกตได้ว่าแอนเดรียไม่มีเอกสารระบุตัวตนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในหลาย ๆ ด้านของชีวิตเธอ รวมถึงอิสรภาพในการเดินทาง วัฏจักรความยากจนมักนำไปสู่การศึกษาที่ไม่เพียงพอ โอกาสในการทำงาน และการเข้าถึงสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานอื่น ๆ ซึ่งลดทางเลือกที่มีสำหรับบุคคลที่จะหลุดพ้นจากวัฏจักรนี้ ซึ่งมักเป็นปัญหาที่ส่งต่อกันในครอบครัวและยากที่จะทำลาย ดังที่เห็นได้จากสถานการณ์นี้

โปรดจำไว้ว่า ความยากจนเป็นจุดเปราะบางที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์สำหรับบุคคลและชุมชนทั้งหมด ในกิจกรรมจะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้? คุณอาจสังเกตได้ว่าผลลัพธ์บางอย่างอาจนำแอนเดรียไปสู่สถานการณ์ที่ถูกแสวงหาประโยชน์ คุณอาจพบสัญญาณอันตรายบางอย่าง (เช่น สิ่งที่ไม่ถูกต้อง) ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคุณ สิ่งเหล่านี้เรียกว่า “ตัวชี้วัด” ในสถานการณ์นี้แอนเดรียไม่เพียงติดอยู่ในวัฏจักรของความยากจน แต่ยังเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ด้วยเช่นกัน สิ่งสำคัญคือเราต้องเข้าใจตัวชี้วัดของการค้ามนุษย์ เพื่อระบุและช่วยปกป้องผู้ที่กำลังตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ตัวชี้วัดทั่วไปของการค้ามนุษย์¹⁰

- **ถูกควบคุมโดยบุคคลอื่น:** ดูเหมือนว่าการตัดสินใจต่าง ๆ ถูกกำหนดโดยบุคคลอื่น อาจมีผู้มีอำนาจคอยควบคุมติดตามไปด้วย อาจไม่ได้พูดหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตัวเอง แต่จะอ้างถึงบุคคลอื่น (อาจเป็นสมาชิกในครอบครัว) บางครั้งบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้อยู่อาศัยในสถานที่เดียวกับที่ทำงาน หรือถูกติดตามผ่านจีพีเอส (GPS) ทุกครั้งที่ออกจากสถานที่ที่พัก
- **ขาดรายได้:** พวกเขาไม่สามารถเก็บรายได้ของตัวเองได้ รายได้ถูก “เก็บรักษาไว้เพื่อความปลอดภัย” ในหลายกรณีพบว่าบุคคลนั้นมีหนี้สินที่ต้องทำงานเพื่อจ่าย

- **มีพฤติกรรมหวาดกลัว ซึมเศร้า และยอมจำนนมากเกินไป:** บุคคลดังกล่าวกลัวที่จะพูดคุยกับคนแปลกหน้าหรือเจ้าหน้าที่ เนื่องจากถูกติดตามและควบคุมโดยผู้ค้ำนุษย์ อาจแสดงอาการหวาดกลัว วิดกกังวล ซึมเศร้า หรือยอมจำนนมากเกินไป และหลีกเลี่ยงการสบตา
- **ไม่มีเอกสารประจำตัว:** พวกเขาไม่ได้ครอบครองหนังสือเดินทาง บัตรประจำตัว หรือเอกสารทางกฎหมาย อาจกล่าวได้ว่าเอกสารของพวกเขาอยู่ภายใต้การดูแลของบุคคลอื่น
- **ขาดทรัพย์สินส่วนตัว:** อาจมีทรัพย์สินส่วนตัวน้อยหรือไม่มีเลย
- **ถูกหลอกลวงด้วยข้อเสนองานปลอม:** งานจริงที่พวกเขาทำแตกต่างจากงานที่ได้รับการโฆษณาไว้
- **ขาดทักษะทางภาษา:** เพิ่งเดินทางมาถึงประเทศและไม่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ หรือรู้เพียงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานหรือคำที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศ
- **มีร่องรอยการทำร้ายร่างกาย สุขภาพย่ำแย่ และขาดสารอาหาร:** อาจมีรอยฟกช้ำ แผลเป็น และร่องรอยอื่น ๆ ของการทำร้ายร่างกายและการทรมาน ผู้เสียหายของการค้ำนุษย์มักถูกหุบตีในบริเวณที่ไม่ส่งผลต่อรูปลักษณ์ภายนอก เช่น บริเวณหลังส่วนล่าง อาจมีสัญญาณของการถูกทารุณกรรม หรือร่องรอยที่บ่งบอกว่าพวกเขาไม่ได้รับอาหาร น้ำดื่ม การนอนหลับที่เพียงพอ และ/หรือ การดูแลทางการแพทย์
- **ขาดความมั่นใจในตัวเอง:** อาจมีลักษณะไม่น่าไว้วางใจและหวาดระแวง ผู้เสียหายจากการค้ำนุษย์อาจไม่น่าไว้วางใจใครก็ตามที่เสนอความช่วยเหลือหรือต้องการสนทนาด้วย
- **สัญญาณของการพึ่งพิง:** อาจแสดงความรัก ความผูกพัน หรือการพึ่งพิงผู้กระทำทารุณ หรือผู้กระทำทารุณอาจเป็นคนที่พวกเขารู้จักหรือมีความสัมพันธ์ทางครอบครัวหรือโรแมนติกด้วย
- **รู้สึกเหมือนติดอยู่ในกับดัก:** พุดเหมือนกับว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบันของตนได้

พุด:

แม้ว่าตัวชี้วัดเพียงอย่างเดียวจะไม่สามารถยืนยันการมีอยู่ของการค้ำนุษย์ได้ แต่การรวมตัวชี้วัดหลายอย่างเข้าด้วยกันอาจเพิ่มความเป็นไปได้ของการแสวงหาประโยชน์ ตัวชี้วัดที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้นี้เป็นแนวทางในการชี้แนะว่าคุณควรมองหาสิ่งใด อย่างไรก็ตามสถานการณ์การค้ำนุษย์ไม่ได้มีลักษณะเหมือนกันทั้งหมด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเชื่อมั่นในสัญชาตญาณของคุณ หากคุณสังเกตเห็นบางสิ่งที่คุณรู้สึกผิดปกติ หรือมีคนที่คุณรู้สึกอึดอัด หรือดูเหมือนจะถูกควบคุมโดยผู้อื่น นั่นอาจเป็นสัญญาณของการค้ำนุษย์ เป็นไปได้ว่าคุณอาจแน่ใจได้ไม่เต็มที่ว่าสิ่งที่คุณเห็นนั้นเป็นสถานการณ์การค้ำนุษย์หรือไม่ แต่นั่นก็ไม่เป็นไร อย่างไรก็ตามหากคุณเห็นบางสิ่งที่น่าสงสัย การพุดออกมาหรือแจ้งเรื่องอาจหมายถึงการกำหนดชีวิตของใครบางคนว่าจะมีอิสระภาพหรือต้องตกไปเป็นทาส หากคุณอยู่ในสถานการณ์ที่คุณจำเป็นต้องรายงานเรื่องใด การขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ ถือเป็นสิ่งที่ดีหากเป็นไปได้ โปรดจำไว้ว่าผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ คือบุคคลที่มีอายุเกิน 18 ปี ซึ่งเป็นคนที่จริงใจ ซื่อสัตย์ และเชื่อถือได้ต่อไปนี้เป็นเคล็ดลับบางประการเพื่อช่วยให้คุณและผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ในการรายงานข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ:

- ให้ระบุรายละเอียดให้เฉพาะเจาะจงที่สุดเท่าที่จะทำได้!
- คุณทราบเวลา, วันที่ และสถานที่ที่คุณสังเกตเห็นหรือไม่?
- คุณมีข้อมูลระบุตัวตน เช่น ชื่อหรือนามแฝงหรือไม่?
- คนที่เกี่ยวข้องมีรอยสักหรือร่องรอยการเจาะส่วนต่าง ๆ หรือไม่? หรือมีสิ่งใดที่สามารถใช้เป็นลักษณะเด่นในการระบุตัวตนได้?
- คุณเห็นข้อมูลเกี่ยวกับยานพาหนะ หมายเลขทะเบียนรถ หรือหมายเลขห้องพักในโรงแรมหรือไม่?
- คุณมีที่อยู่เว็บไซต์, ชื่อผู้ใช้ หรือที่อยู่อีเมลหรือไม่? หากคุณพบสิ่งที่น่าสงสัยในโลกออนไลน์

ลงมือทำ:

กิจกรรมอภิปรายวิดีโอ “คุณเห็นฉันไหม?” [ภาคผนวก 5]

พูด:

เมื่อคุณได้เห็นตัวอย่างลักษณะของการ**ค้ำมนุษย์** คุณอาจสงสัยว่าทำไมเรื่องนี้ยังคงเกิดขึ้นในโลกของเราทั้งที่ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน การ**ค้ำมนุษย์**เป็นอาชญากรรมข้ามชาติที่เติบโตอย่างรวดเร็วที่สุด (อาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั่วโลก) และเป็นปัญหาที่ซับซ้อน การ**ค้ำมนุษย์**ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงเพราะความตั้งใจที่ไม่ดีของบางคนเท่านั้น แต่ยังเกิดจากคนอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมที่ไม่ทราบปัญหานี้หรือเพิกเฉยต่อมัน ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดตลาดสำหรับอุปสงค์และอุปทานของแรงงานมนุษย์ เมื่อบุคคลถูกปฏิบัติเหมือนเป็นเพียงสินค้าเพื่อซื้อ ขาย แลกเปลี่ยน หรือทิ้งไป มันง่ายที่จะใช้และแสวงหาประโยชน์จากพวกเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งที่ทำให้การแสวงหาประโยชน์จากบุคคลดึงดูดใจผู้ค้ำมนุษย์มากขึ้นก็คือพวกเขาสามารถใช้ประโยชน์จากผู้เสียหายได้หลายครั้งตามต้องการ แตกต่างจากสินค้าที่เน่าเสียได้ซึ่งซื้อขายได้เพียงครั้งเดียว (เช่น กระป๋องน้ำอัดลม, น้ำมันเชื้อเพลิง, แชนด์วิช)

นี่คือเหตุผลว่าทำไมการตระหนักถึงปัญหานี้จึงสำคัญ เพื่อที่เราจะสามารถตัดสินใจอย่างมีข้อมูล เพื่อช่วยหยุดความต้องการในผลิตภัณฑ์/บริการที่ผู้เสียหายสร้างขึ้น และตระหนักถึงสถานการณ์การ**ค้ำมนุษย์**ที่อาจเกิดขึ้น อย่างที่เราได้เรียนรู้การ**ค้ำมนุษย์**เกิดขึ้นบ่อยกว่าที่เราคิด และมักจะถูกซ่อนอยู่ในที่แจ้ง การ**ค้ำมนุษย์**มีความแพร่หลายจนส่งผลกระทบในเสื้อผ้าที่เราสวมใส่, ผลิตภัณฑ์ที่เรากิน, คนขอทานที่เราพบบนท้องถนน หรือแม้กระทั่งคนที่ทำงานล้างรถ เป็นต้น สิ่งสำคัญคือต้องรู้วิธีปฏิบัติและรักษาความปลอดภัยเมื่อพบกิจกรรมที่น่าสงสัย แม้ว่าสัญญาตามกฎหมายของเรามักจะกระตุ้นให้เราลงมือทำอะไรสักอย่าง แต่สิ่งที่ดีที่สุดที่เราทำได้คือ:

1. ประเมินสถานการณ์ (มองหาสัญญาณบ่งชี้)

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณอยู่ในตำแหน่งที่ปลอดภัยเสมอ หาเพื่อนผู้ใหญ่ที่เชื่อถือได้เพื่อพูดคุยหรือขอความช่วยเหลือ

2. จดบันทึก (อย่างแบบเนียน)

- หากคุณเห็นบางสิ่งที่น่าสงสัย ให้จดบันทึกข้อมูลสำคัญที่คุณจำได้เพื่อใช้แจ้งเหตุอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อคุณอยู่ในที่ปลอดภัยร่วมกับผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจ ข้อมูลสำคัญที่ควรรวบรวมอาจรวมถึง:
 - สถานที่เกิดเหตุ
 - คำอธิบายรายละเอียดของสิ่งที่สังเกตเห็น
 - คำบรรยายลักษณะทางกายภาพและรูปร่างหน้าตา (รอยสัก, เสื้อผ้า, ลักษณะเด่น หรือคำอธิบายที่เป็นประโยชน์อื่น ๆ)
 - หมายเลขทะเบียนรถ

3. การแจ้งเหตุ

- หากคุณคิดว่าคุณกำลังอยู่ในหรือได้เห็นสถานการณ์ที่อาจเกี่ยวข้องกับการ**ค้ำมนุษย์** อย่าลังเลที่จะโทรหาสายด่วนและแจ้งข้อมูลทั้งหมดที่คุณได้สังเกตเห็น
- 191: ตำรวจไทย
- 1300: ศูนย์ช่วยเหลือสังคม
- สายด่วน 1191 (กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์)
- A21.ORG/REPORT: รายงานออนไลน์
- 1202 : กรมสอบสวนคดีพิเศษ
- 1506 กด 5 (กระทรวงแรงงาน)

หมายเหตุ: สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับคุณที่เป็นผู้เยาว์คือ การมั่นใจว่าคุณปลอดภัย หากเคยสงสัยเกี่ยวกับสถานการณ์ใด ๆ อย่าลืมพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจ

เกริ่นนำ

พูด:

ในบทที่ 1 ส่วนที่ 1 เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและคุณค่าของมนุษย์ และวิธีที่ทุกคนมีสิทธิมนุษยชน และควรได้รับการปฏิบัติด้วยศักดิ์ศรีและความเคารพ เราได้เรียนรู้อีกว่า เด็กและเยาวชนต้องการการปกป้องเพิ่มเติม ซึ่งหมายความว่าพวกเขามีสิทธิพิเศษสำหรับสิทธิเด็ก (ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก UNCRC) อีกทั้งเรายังพูดถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) และวิธีที่มนุษย์ทุกคนมีความรับผิดชอบในการปกป้องซึ่งกันและกัน รวมถึงคนที่อ่อนแอที่สุดในชุมชนของตน รวมถึงสัตว์และโลกของเรา ในชีวิตประจำวันเรามีการปฏิสัมพันธ์และความสัมพันธ์ที่หลากหลายกับผู้คน ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว, เพื่อน, เพื่อนร่วมชั้น, กลุ่มกีฬา, ชุมชนความเชื่อ หรือแม้แต่คนแปลกหน้า การให้คุณค่าและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนไม่เพียงแต่ต้องการความช่วยเหลือในระดับโลก (เช่น การแก้ไขความยากจนและช่วยเหลือกลุ่มที่ถูกกดขี่) แต่ยังส่งผลกระทบต่อวิธีที่เราปฏิบัติในชีวิตประจำวัน, วิธีที่เราปฏิบัติต่อกัน และการสื่อสารของเราว่าจะเต็มไปด้วยความเมตตาและความเคารพ หรือความเฉยเมยและความเกลียดชัง

ในบทที่ 1 ส่วนที่ 2 เราจะพูดถึงคุณค่าของความสัมพันธ์, **ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง** และ**ขอบเขตส่วนบุคคล** เราจะมอบเครื่องมือที่มีประโยชน์ที่คุณสามารถใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความปลอดภัยและ**สร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแรงและขอบเขตส่วนบุคคลที่เหมาะสม** ส่วนที่ 2 จะช่วยให้คุณสามารถระบุสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงและให้ตัวอย่างที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตที่ดีและการปฏิเสธสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสม

ความสัมพันธ์เป็นส่วนสำคัญของชีวิตเรา ความสัมพันธ์เป็นสิ่งจำเป็นทั้งสำหรับสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกายของเรา แม้จะไม่มีความสัมพันธ์ใดสมบูรณ์แบบ แต่ก็มีวิธีที่จะช่วยระบุว่าความสัมพันธ์ของคุณนั้นดีหรือไม่ดี ผู้ค้ำนุชย์ (หรือที่เรียกว่า “ชายคนรัก” ในบางสถานการณ์) และผู้ที่ล่วงละเมิด บางครั้งอาจใช้ความสัมพันธ์เพื่อเข้าหาผู้เสียหายที่เปราะบางและหลอกลวงให้พวกเขาเชื่อว่าเหมือนจะเป็น**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง** พวกเขาอาจแกล้งทำเป็นเพื่อน คู่รัก (แฟนหนุ่ม/แฟนสาว) หรือ**ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้** เพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับผู้เสียหาย กระบวนการจัดหานี้อาจเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วหรืออาจใช้เวลานาน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงความสัมพันธ์เหล่านี้ไม่แข็งแรงและอาจถูกใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์ สิ่งสำคัญคือ ต้องตระหนักถึงสัญญาณอันตรายของ**ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง** และขอความช่วยเหลือหากคุณสงสัยว่าคุณหรือคนที่คุณรู้จักอาจตกเป็นผู้เสียหาย

โต้ตอบ

ถาม:

คำถาม: “ความสัมพันธ์ควรเป็นอย่างไรถึงจะเรียกว่าแข็งแรง?”

ตัวอย่างคำตอบ: ความสัมพันธ์ที่แข็งแรงควรสร้างขึ้นบนพื้นฐานของความไว้วางใจ ความรัก ความเมตตา และการสื่อสารที่ซื่อสัตย์

พูด:

ความสัมพันธ์ที่แข็งแรงคือความสัมพันธ์ที่มีพื้นฐานมาจากความเคารพ ความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจ การสื่อสาร การประนีประนอม และการกำหนดขอบเขตที่ดี การมี**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง**จำเป็นต้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิของคุณ อัตลักษณ์ และค่านิยม รวมถึงการมีความเชื่อมั่นในตนเองที่ดี **ขอบเขตส่วนบุคคล**คือข้อจำกัดที่เรากำหนดขึ้นเพื่อสร้างพื้นที่ทั้งทางกายภาพและอารมณ์ร่วมกับผู้อื่น ขอบเขตเหล่านี้ช่วยกำหนดความคาดหวังที่ชัดเจนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ยอมรับได้และไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เราต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อเรา การทำงานในด้านเหล่านี้จะช่วยให้คุณสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการสร้าง**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรงและขอบเขตส่วนบุคคล** ความสัมพันธ์เช่นนี้มักจะสร้างขึ้นบนพื้นฐานของความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจ และความปลอดภัย ซึ่งส่งเสริมความเคารพและความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องเพียงแค่การปฏิสัมพันธ์ทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวิธีการสื่อสารของเราเกี่ยวกับกันและกันทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง แม้ว่าไม่มี**ความสัมพันธ์**ใดที่สมบูรณ์แบบ แต่ความไว้วางใจถือเป็นคุณสมบัติสำคัญใน**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง** โปรดจำไว้ว่า **ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้**คือคนที่ปลอดภัย ซื่อสัตย์ และน่าเชื่อถือ ในหลายกรณีบุคคลนั้นจะมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ หากผู้ใหญ่คนใดประพฤติตัวไม่ซื่อสัตย์ เร่งเราให้คุณเก็บ**ความลับที่ไม่ปลอดภัย** ทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจหรือสร้างความเสียหาย ถือว่าไม่ใช่**ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้** และนี่ไม่ใช่**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง**

ถาม:

คำถาม: “อะไรที่ทำให้คุณคิดว่าความสัมพันธ์นั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง?”

ตัวอย่างคำตอบ: ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงอาจมีการละเมิด, การสื่อสารที่ก้าวร้าว, ขาดความไว้วางใจ และความหึงหวง

พูด:

ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงมีลักษณะที่บุคคลหนึ่งบังคับให้อีกคนหนึ่งต้องเสียสละมิตรภาพ, ครอบครัวยุ, การเรียน, เป้าหมายส่วนตัว, ความเป็นอิสระ หรือแม้แต่สุขภาพทางอารมณ์ระหว่างที่อยู่ในความสัมพันธ์นั้น ตัวอย่างเช่น มิตรภาพที่เป็นพิษอาจเป็นเพื่อนที่มักขอความช่วยเหลือหรือขอเงิน แต่ไม่เคยมีเวลาในการรับฟังหรือให้การสนับสนุนแก่กันบ้าง พุดจาถูกหรือไม่สุภาพต่อคุณ และมักจะเป็นผู้รับโดยไม่เคยเป็นผู้ให้ อีกตัวบ่งชี้ของความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงคือหากอีกฝ่ายกดดันให้คุณเก็บความลับหรือออกคำขู่เพื่อป้องกันไม่ให้คุณเปิดเผยกับผู้อื่น ในสถานการณ์ที่รุนแรงขึ้น ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงอาจมีการละเมิดทั้งทางร่างกาย, อารมณ์, คำพูด หรือจิตใจ และอาจนำไปสู่ความผูกพันทางอารมณ์ที่เกิดจากความเจ็บปวด นั่นคือเมื่อมีความผูกพันลึกซึ้ง, ความภักดี หรือความผูกพันทางอารมณ์ระหว่างคนสองคนในความสัมพันธ์ที่มีลักษณะทำลายล้าง สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักถึงสัญญาณอันตรายของความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงและขอความช่วยเหลือหากจำเป็น และจำไว้ว่าอย่าตัดสินใจจากความหมดหวัง

ลงมือทำ:

กิจกรรมเปรียบเทียบข้อบ่งชี้ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงและความสัมพันธ์ที่แข็งแรง [ภาคผนวก 6]

พูด:

อย่างที่เราได้เห็น บางความสัมพันธ์อาจดีและบางความสัมพันธ์อาจไม่แข็งแรง แม้ในบางครั้งความสัมพันธ์ให้ความรู้สึกที่ดีหรือดูเหมือนแข็งแรงดี เมื่อดูจากภายนอก แต่ก็ยังอาจมีองค์ประกอบที่ไม่แข็งแรงแอบซ่อนอยู่ในนั้น ตัวอย่างเช่น: คู่รักที่ดูดีและใส่ใจแต่กลับวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องส่วนตัว และเรียกร้องความสนใจ เพื่อนที่มักจะนิทาคุณลับหลัง หรือพ่อแม่ที่ยกย่องคุณในที่สาธารณะ แต่ที่บ้านคุณรู้สึกเหมือนคุณไม่เคยทำให้พวกเขาพอใจได้เลย

บางครั้งคุณสามารถระบุองค์ประกอบเหล่านี้และทำบางสิ่งเพื่อเปลี่ยนแปลงมันได้ แต่บางครั้งคุณหรือเพื่อน/สมาชิกในครอบครัวอาจจำเป็นต้องก้าวออกมาจากความสัมพันธ์นั้น ดังนั้นสิ่งสำคัญคือคุณต้องไม่เพียงแค่อ้างอิงตัวชี้วัดของความสัมพันธ์ที่แข็งแรงและความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง แต่ยังคงรู้วิธีการ/การกระทำที่จำเป็นในการรักษาความปลอดภัยและรู้ว่าต้องทำอะไรในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย เราให้คำนิยามกับสิ่งนี้ว่า “วิธีการปกป้องความสัมพันธ์”

คำว่า “มาตรการป้องกัน” หมายถึง การใช้มาตรการป้องกันเพื่อรับประกันความปลอดภัยในสถานการณ์ต่าง ๆ มาตรการป้องกันความสัมพันธ์จึงเป็นการนำมาตรการป้องกันมาใช้เพื่อช่วยเราสร้างขอบเขตที่ปลอดภัยในความสัมพันธ์ของเรา และรับรองว่าสิ่งที่เราเชื่อมั่นและสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกสบายใจจะได้รับการเคารพ วิธีการปกป้องความสัมพันธ์สำคัญที่ควรจำ ได้แก่:

- **การกำหนดขอบเขตส่วนบุคคล:** สร้างขอบเขตการยินยอมในความสัมพันธ์ของคุณ (เช่น สิ่งที่คุณรู้สึกสบายใจที่จะทำ)
- **การสื่อสารที่เปิดเผยและตรงไปตรงมา:** ใช้การสื่อสารที่มั่นใจในการตัดสินใจส่วนตัว การสื่อสารที่มั่นใจหมายถึง การแสดงออกอย่างชัดเจนและชัดเจน บุคคลที่มีความมั่นใจยืนหยัดเพื่อตนเอง และสิทธิของตนเองด้วยวิธีที่เคารพผู้อื่น
 - ปกติแล้วเมื่อเรามีสายสัมพันธ์กับผู้อื่น เรามักหลีกเลี่ยงการพูดในสิ่งที่เรารู้ว่าจะทำให้พวกเขาไม่พอใจ ถามคำถามเกี่ยวกับตัวเขา, เพื่อน หรือบุคคลอื่นเพื่อทำความรู้จักพวกเขาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
 - แจ้งให้คู่รัก, เพื่อน หรือบุคคลอื่นทราบหากมีสิ่งใดที่ทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจ หากความชัดเจนของคุณถูกตอบโต้ด้วยความก้าวร้าว หรือการลงโทษ ให้แจ้งบุคคลที่คุณไว้วางใจได้หรือแจ้งตำรวจ
 - คุณมีสิทธิที่จะปฏิเสธเสมอ คุณไม่ควรรู้สึกกดดันที่จะต้องพูดว่า “ไม่” หากคนอื่นรู้สึกไม่พอใจ โกรธ หรืออารมณ์เสีย หากคุณกำหนดขอบเขตไว้อย่างเหมาะสมแล้ว

- **สร้างเครือข่ายความปลอดภัย (Safe Circle หรือกลุ่มคนที่ไว้ใจได้) กับผู้ใหญ่ที่คุณไว้ใจได้ในชีวิต:** เครือข่ายความปลอดภัยของคุณอาจรวมถึงคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยไว้ใจได้ ซึ่งมีหน้าที่คอยปกป้อง เช่น ครู, ที่ปรึกษาโรงเรียน, พยาบาลโรงเรียน, เจ้าหน้าที่ตำรวจ, นักดับเพลิง, แพทย์, นักสังคมสงเคราะห์, นักบำบัด หรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการรายงานและแจ้งเหตุ แบ่งปันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใหม่ของคุณกับเครือข่ายความปลอดภัย ขอการสนับสนุนจากบุคคลที่คุณไว้ใจ
 - เครือข่ายความปลอดภัย (Safe Circle) คืออะไร? วิธีที่ง่ายในการจดจำว่าใครสามารถอยู่ในเครือข่ายความปลอดภัยของคุณได้คือการคิดถึงคนห้าคนที่คุณไว้ใจ ผู้ที่อยู่ในเครือข่ายความปลอดภัยของคุณควรเป็นผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจ เมื่อคุณไว้วางใจใครสักคน ควรรู้สึกปลอดภัยและสบายใจเมื่ออยู่ใกล้พวกเขา และมั่นใจว่าพวกเขาสามารถช่วยคุณได้หากจำเป็น
- **ปกป้องสิทธิของคุณ:**
 - คิดถึงวิธีตอบสนองเชิงป้องกันแทนที่จะตอบโต้หากมีอันตรายหรือคุณรู้สึกถูกคุกคาม
 - โปรดจำไว้ว่า เอกสารระบุตัวตนและทรัพย์สินส่วนตัวเป็นของคุณ ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของคุณว่าคุณจะแบ่งปันสิ่งของส่วนตัวไว้กับใคร เก็บสิ่งของส่วนตัวและเอกสารระบุตัวตนไว้กับตัวคุณเอง (เช่น โทรศัพท์, หนังสือเดินทาง, บัตรธนาคาร) และทำสำเนาดิจิทัลหรือเก็บไว้กับเพื่อนที่ไว้ใจได้
- **เชื่อมั่นในวิจารณญาณของคุณ:** หากบางสิ่งรู้สึกผิดปกติ, อึดอัด หรือเป็นอันตราย ให้เชื่อตัวเอง (เช่น อย่าขึ้นรถกับคนแปลกหน้าหรือใครก็ตามหากคุณรู้สึกไม่ปลอดภัยหรืออึดอัด)
- **ขอความช่วยเหลือ:** ติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ, บุคคลที่คุณไว้วางใจ หรือสายด่วน

พูด:

ตอนนี้เมื่อคุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวชี้วัดของ**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง**และ**ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง** รวมถึงวิธีการปกป้องความสัมพันธ์ที่แตกต่างไปแล้ว นำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้กับสถานการณ์เหล่านี้

ลงมือทำ:

สถานการณ์ความสัมพันธ์ [ภาคผนวก 7]

พูด:

หนึ่งในเหตุผลที่การตระหนักถึง**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง**และ**ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง** และการรู้วิธีปกป้องสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ เพราะในฐานะปัจเจกบุคคล เรามีสิทธิและคุณค่า การตระหนักถึงสิทธิเหล่านี้สอนให้เราทราบว่าเราสามารถเลือกที่จะปฏิเสธได้เมื่อสถานการณ์ทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจหรือไม่ปลอดภัย

นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะเคารพ**ขอบเขตส่วนบุคคล**ของผู้อื่นด้วยการฝึกการสัมผัสทางกายภาพที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับเพื่อนและครอบครัวของเรา โปรดจำไว้ว่า หากใครก็ตามรวมถึงเพื่อน, พี่น้อง หรือสมาชิกในครอบครัว พูดว่าไม่หรือรู้สึกไม่สบายใจเมื่อคุณสัมผัสพวกเขา คุณควรเคารพคำขอของพวกเขาและหยุดการกระทำนั้น แต่ละคนอาจมี**ขอบเขตส่วนบุคคล**ที่แตกต่างกัน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ในวัยเด็กหรือเหตุการณ์กระทบจิตใจ เป็นต้น นั่นหมายความว่า สิ่งที่คุณมองว่าเป็นการสัมผัสที่**ปลอดภัยและเหมาะสม**อาจกระตุ้นความรู้สึกไม่ดีสำหรับผู้อื่น ดังนั้นการฟังผู้อื่นและให้พวกเขาฟังคุณจึงมีความสำคัญ

ขอบเขตที่ว่านี้ครอบคลุมถึงสื่อสังคมออนไลน์ด้วยเช่นกัน คุณและผู้อื่นมีสิทธิที่จะรู้สึกปลอดภัยและสบายใจกับทุกสิ่งที่แชร์ให้คุณบนโลกออนไลน์หรือทางโทรศัพท์ รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์, อีเมล, รูปภาพ, วิดีโอ, การโทรด้วยเสียง, การวิดีโอคอล และข้อความ ผู้อื่นอาจละเมิดสิทธิของคุณเพื่อที่จะรู้สึกปลอดภัยและสบายใจด้วยการเขียนสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับคุณ หรือแชร์รูปภาพของคุณโดยไม่ได้รับอนุญาต แม้ว่าสิ่งต่าง ๆ จะอยู่ในโลกออนไลน์ แต่คุณยังคงมีสิทธิเหมือนในโลกความเป็นจริง ควรปฏิเสธสิ่งที่คนอื่นขอให้ทำหากรู้สึกไม่สบายใจ

ถาม:

คำถาม 1: “เราจะรู้ได้อย่างไรว่าการสัมผัสนั้นปลอดภัยและเหมาะสม?”

ตัวอย่างคำตอบ: การสัมผัสถือว่าปลอดภัยและเหมาะสมเมื่อทั้งสองฝ่ายยอมรับว่าโอเค ไม่ทำให้ใครรู้สึกอึดอัดหรือถูกคุกคาม และเหมาะสมกับสถานการณ์

คำถาม 2: “เราจะรู้ได้อย่างไรว่าการสัมผัสนั้นไม่ปลอดภัยและไม่เหมาะสม?”

ตัวอย่างคำตอบ: การสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยและไม่เหมาะสมเกิดขึ้นเมื่อมีคนไม่ต้องการให้สัมผัส หรือรู้สึกอึดอัด คุกคาม หรือถูกละเมิด การสัมผัสลักษณะนี้อาจมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ สิ่งสำคัญคือการเคารพขอบเขตของผู้อื่นและขออนุญาตก่อนสัมผัส โดยเฉพาะเมื่อคุณไม่แน่ใจว่าเหมาะสมหรือไม่

พูด:

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า แนวคิดเกี่ยวกับการสัมผัสที่ปลอดภัยและเหมาะสมนั้นแตกต่างกันไปสำหรับแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตามคำจำกัดความพื้นฐานบางประการสามารถช่วยให้เราระบุปฏิสัมพันธ์เหล่านี้ได้ ตัวอย่างเช่น เราสามารถนิยามการสัมผัสที่ปลอดภัยและเหมาะสมได้ว่าเป็นการแสดงความรักที่ได้รับอนุญาต เช่น การจับมือ, การตบหลัง, การแปะมือ (High Five) หรือการกอดข้าง ๆ (Side Hug) (หากคุณรู้สึกปลอดภัยและยินยอม) ในทางกลับกัน การสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยและไม่เหมาะสมสามารถนิยามได้ว่าเป็นการแสดงความรักที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การสัมผัสส่วนลับ, สัมผัสร่างกายส่วนตัว หรือการทำร้ายร่างกาย เช่น การเตะหรือชกต่อย

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือการรับรู้ว่าการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและไม่เหมาะสมสามารถเกิดขึ้นได้ในโลกออนไลน์ ผ่านการสนทนาและวิธีที่เราปฏิสัมพันธ์ หรือถูกขอให้ปฏิสัมพันธ์ การสนทนาออนไลน์ที่ปลอดภัยและเหมาะสม รวมถึงการส่งข้อความและอีเมลหาครอบครัวและเพื่อน และการแบ่งปันภาพถ่ายที่เหมาะสมกับพวกเขา ในทางกลับกัน การสนทนาออนไลน์ที่ไม่ปลอดภัยและไม่เหมาะสมรวมถึงการแบ่งปันรหัสผ่านหรือข้อมูลส่วนตัว (เช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หรือชื่อ) กับบุคคลที่คุณไม่รู้จักดี การโพสต์ภาพถ่ายที่ไม่เหมาะสมของตนเอง (เช่น ภาพส่วนตัว) หรือการที่คนที่คุณไม่รู้จักขอให้คุณเปิดกล้องเว็บแคม นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่มีคนแบ่งปันภาพถ่ายที่ไม่พึงประสงค์ ไม่เหมาะสม หรือมีเนื้อหาเชิงยั่วยวนของตนเองหรือของคนอื่นให้กับคุณ โปรดจำไว้ว่า การถูกเปิดเผยภาพที่มีเนื้อหาทางเพศหรือเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศโดยไม่ได้รับความยินยอม ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการล่วงละเมิดทางเพศ และไม่ใช่สิ่งที่ยอมรับได้¹¹ โดยรวมแล้วการตระหนักถึงพฤติกรรมที่ปลอดภัยและเหมาะสมทั้งในด้านการปฏิสัมพันธ์ทางร่างกายและออนไลน์เป็นสิ่งสำคัญ และคุณควรพูดออกมาเมื่อมีบางสิ่งทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจหรือเมื่อมีคนละเมิดขอบเขตของคุณ

ลงมือทำ:

กิจกรรมบันทึกสะท้อนตนเอง [ภาคผนวก 8]

พูด:

ในบทที่ 1 ส่วนที่ 1 และ 2 ได้มุ่งเน้นการทำความเข้าใจสิทธิของคุณในฐานะปัจเจกบุคคล และการใช้เสียงของคุณเพื่อปกป้องสิทธิตัวเอง อีกทั้งเรายังได้เรียนรู้ว่าสิทธิมนุษยชนมีส่วนสำคัญอย่างไรในภาพรวมที่ใหญ่ขึ้น การส่งผลกระทบต่อชุมชน ประเทศ และโลก รวมถึงการระบุตัวชีวิตและสัญญาณอันตรายต่าง ๆ เมื่อถูกละเมิดทางสิทธิ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการค้ามนุษย์ นอกจากนี้เราได้สำรวจความสำคัญของความสัมพันธ์ที่แข็งแรงและขอบเขตส่วนบุคคลโดยตระหนักว่าสิ่งเหล่านี้อาจเกิดขึ้นได้กับครอบครัวหรือเพื่อน, ที่โรงเรียน, กับนายจ้างและเพื่อนร่วมงาน, ในความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง, หรือแม้กระทั่งกับคนแปลกหน้าในชุมชน เมื่อเราเข้าใจถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ที่แข็งแรงในชีวิตประจำวันของเรา และปฏิบัติต่อทุกคนด้วยศักดิ์ศรีและความเคารพ การกระทำของเราจะส่งผลกระทบต่อที่ยิ่งใหญ่ขึ้นต่อการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในชุมชนของเรา

กิจกรรมทางเลือก: ภาคผนวก 18: การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ

บทที่ 2

การอพยพ/การย้ายถิ่นฐาน

การเตรียมตัว

ส่วนที่ 3

กิจกรรมฉันทาคือใคร? [ภาคผนวก 9]
กิจกรรมเกมนับทวีป/ประเทศ [ภาคผนวก 10]
กรรไกร
กระดาษเปล่า
ปากกา

ส่วนที่ 4

ปากกา, ดินสอ
กระดาษเปล่า
ลิงก์วิดีโอ “Don’t Go”
กิจกรรมวิเคราะห์งาน (หาความแตกต่าง) [ภาคผนวก 11]
กิจกรรมวิดีโอ “Don’t Go” [ภาคผนวก 12]
การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ [ภาคผนวก 18] (กิจกรรมทางเลือก)

คำสำคัญ

ส่วนที่ 3

การย้ายถิ่นฐาน: การเคลื่อนย้ายจากที่อยู่อาศัยหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง
การย้ายถิ่นฐานที่ไม่เป็นทางการหรือ “ไม่ปลอดภัย”: การย้ายไปยังอีกประเทศโดยไม่มีเอกสารที่ถูกต้องหรือไม่ได้อยู่ภายใต้กฎหมาย
การย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย: การย้ายไปยังที่อื่นอย่างปลอดภัยและถูกกฎหมาย
การย้ายถิ่นฐานภายในประเทศ: การย้ายไปยังเมืองอื่นในประเทศเดียวกันเพื่อทำงาน, อยู่กับครอบครัว หรือเหตุผลอื่น ๆ (เช่น การย้ายถิ่นฐานจากชนบทเข้าเมือง)
การย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ: การย้ายจากประเทศต้นกำเนิดไปยังประเทศอื่นเพื่อทำงานโดยใช้วีซ่า มักจะไม่ใช่การย้ายถิ่นฐานแบบถาวร
การย้ายถิ่นฐานตามฤดูกาล: การย้ายเพื่อทำงานตามฤดูกาล (เช่น การเก็บผลไม้, การเกี่ยวข้าว ฯลฯ) มักส่งผลกระทบต่อครอบครัวที่มีฐานะสังคมและเศรษฐกิจในระดับต่ำ บางครั้งเกิดจากฤดูฝนหรืออุทกภัย
การอพยพ (ผู้อพยพ): การย้ายไปยังประเทศอื่นอย่างถาวร (โดยมีกรีนการ์ด/หนังสือเดินทาง/ถิ่นที่อยู่)
ผู้ลี้ภัย: บุคคลที่ย้ายไปยังประเทศใหม่เพื่อเลี่ยงปัญหาในประเทศต้นกำเนิด

ส่วนที่ 4

การย้ายถิ่นฐานที่ไม่เป็นทางการหรือ “ไม่ปลอดภัย”: การย้ายไปยังอีกประเทศโดยไม่มีเอกสารที่ถูกต้องหรือไม่ได้อยู่ภายใต้กฎหมาย
การย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย: การย้ายไปยังที่อื่นอย่างปลอดภัยและถูกกฎหมาย
การค้าแรงงาน: การสรรหา, การกักขัง, การขนส่ง, การจัดหา หรือการได้มาซึ่งบุคคลเพื่อแรงงานหรือบริการ โดยการใช้กำลัง การหลอกลวง หรือการบังคับขู่เข็ญ เพื่อเป้าหมายในการบังคับใช้แรงงาน การใช้แรงงานในลักษณะเป็นทาสหนี้ หรือการเป็นทาส
การโฆษณาหรือโอกาสงานปลอม: การให้คำมั่นสัญญางานที่ไม่เป็นความจริงเพื่อล่อลวงในรูปแบบของแรงงานและทางเพศ โดยการค้าแรงงานเป็นหนึ่งในตัวอย่างที่พบได้บ่อย

เกริ่นนำ

พูด:

ในบทที่ 1 ส่วนที่ 1 และ 2 เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ค่านิยม ความสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และขอบเขตส่วนบุคคล ในบทที่ 2 เราจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย, การค้าแรงงาน และวิธีแยกแยะการโฆษณาหรือโอกาสงานปลอม คุณอาจเคยได้ยินคำว่า “การย้ายถิ่นฐาน” มาก่อน และนั่นคืออะไร? พูดให้เข้าใจง่าย ๆ การย้ายถิ่นฐานคือ การเคลื่อนย้ายของผู้คนข้ามพรมแดนระหว่างประเทศหรือภายในประเทศของตนเอง วันนี้เราจะมาทำความเข้าใจการย้ายถิ่นฐานในรูปแบบต่าง ๆ และเหตุผลบางประการที่ทำให้ผู้คนต้องย้ายถิ่นฐาน

โต้ตอบ

พูด:

การย้ายถิ่นฐานมีอยู่ทุกที่ การย้ายถิ่นคือการเคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ทุก ๆ ปีจะมีครอบครัวและบุคคลนับล้านทั่วโลกที่ต้องการหรือจำเป็นต้องย้ายออกจากบ้านของตน การย้ายถิ่นฐานสามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางกฎหมายของบุคคล (เช่น มีหรือไม่มีพาสปอร์ตหรือวีซ่าสำหรับเข้าประเทศอื่น) ไม่ว่าจะเป็นการย้ายด้วยเหตุผลใดก็ตาม เป็นการย้ายโดยสมัครใจหรือถูกบังคับ (เช่น โอกาสการทำงาน, การย้ายเพื่อครอบครัว, ภัยธรรมชาติ, สงคราม/ความขัดแย้ง) และอาจเป็นการย้ายที่มีระยะเวลา (สั้น, ยาว หรือถาวร)¹²

ประเด็นโดยสังเขป

“ทุกวันนี้มีผู้คนจำนวนมากอาศัยอยู่ในประเทศอื่นนอกเหนือจากประเทศที่พวกเขาเกิด จากข้อมูลของแผนกประชากรจากสำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (UNDESA) ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 มีการประมาณการว่าจำนวนผู้ย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศทั่วโลกอยู่ที่ 281 ล้านคน ผู้ย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศคิดเป็นประมาณ 3.5 เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลก เทียบกับ 2.8 เปอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. 2000 และ 2.3 เปอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. 1980”¹³

มีหลายสาเหตุที่ทำให้บุคคลอาจต้องย้ายถิ่นฐาน ตัวอย่างของประเภทการย้ายถิ่นฐาน:

การย้ายถิ่นฐานภายในประเทศ: การย้ายไปยังเมืองอื่นในประเทศเดียวกันเพื่อทำงาน อยู่กับครอบครัว หรือเหตุผลอื่น ๆ (เช่น การย้ายถิ่นฐานจากชนบทไปยังเมือง)

การย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ: การย้ายจากประเทศต้นกำเนิดไปยังประเทศอื่นเพื่อทำงานโดยใช้วีซ่า มักจะไม่ใช้การย้ายถิ่นฐานแบบถาวร

การย้ายถิ่นฐานตามฤดูกาล: การย้ายเพื่อทำงานตามฤดูกาล (เช่น การเก็บผลไม้, การเกี่ยวข้าว ฯลฯ) มักส่งผลกระทบต่อครอบครัวที่มีฐานะสังคมและเศรษฐกิจในระดับล่าง บางครั้งเกิดจากฤดูฝนหรืออุทกภัย

การอพยพ (ผู้อพยพ): การย้ายไปยังประเทศอื่นอย่างถาวร (โดยมีกรีนการ์ด/หนังสือเดินทาง/ถิ่นที่อยู่)

คำจำกัดความเพิ่มเติม

ผู้ลี้ภัย: บุคคลที่ย้ายไปยังประเทศใหม่เพื่อเลี่ยงปัญหาในประเทศต้นกำเนิด ตัวอย่างเช่น หลบหนีจากประเทศของตนเพราะการประหัตประหารหรือสงคราม การขอลี้ภัยหรือสถานะผู้ลี้ภัยในประเทศอื่นสามารถช่วยให้คุณอาศัยและทำงานได้อย่างปลอดภัยและถูกกฎหมายในขณะที่คุณไม่สามารถกลับบ้านได้

ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ (IDP): การถูกบังคับให้ย้ายไปยังเมืองอื่นในประเทศเดียวกันเนื่องจากความขัดแย้ง ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชน แตกต่างจากการย้ายถิ่นฐานภายใน

การย้ายถิ่นฐานโดยถูกบังคับ: การถูกบังคับให้ข้ามพรมแดนระหว่างประเทศโดยไม่สมัครใจ (มักไม่มีเอกสารทางกฎหมาย) บางครั้งเนื่องจากความขัดแย้ง, ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือการใช้กำลังทางกายภาพจากบุคคลอื่น (การย้ายถิ่นฐานประเภทนี้มักเกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ตามที่เราได้เรียนรู้ในบทที่ 1 ส่วนที่ 2)

ดังที่คุณได้เห็นว่ามีเหตุผลมากมายในการย้ายถิ่นฐาน และไม่ใช่ทุกเหตุผลที่จะสามารถคาดเดาได้หรืออยู่ในการควบคุมของบุคคล ดังนั้นทุกคนอาจอยู่ในสถานการณ์ที่ประหลาดในช่วงหนึ่งของชีวิต ต้องเผชิญกับการย้ายถิ่นฐานที่ถูกบังคับหรือไม่ได้วางแผนไว้เนื่องจากเหตุผลที่ไม่คาดคิด จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่เราต้องไม่เพียงแค่อะไรถึงความเสี่ยงและเหตุผลต่าง ๆ ที่ผู้คนย้ายถิ่นฐาน แต่ยังคงมีความเห็นใจและความเข้าใจต่อผู้ที่ย้ายถิ่นฐาน คุณไม่มีทางรู้เลยว่าคนเหล่านั้นต้องผ่านอะไรมาบ้างเพื่อมาถึงจุดที่พวกเขาขึ้นอยู่กับตอนนี้

มีปัจจัยหลักสองประการที่เกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งรู้จักกันในชื่อ ปัจจัยผลัก (Push) และปัจจัยดึง (Pull) บางคนย้ายถิ่นฐานโดยสมัครใจเนื่องจากถูก “ดึงดูด” ไปยังประเทศหรือเมืองอื่น ๆ เพื่อโอกาสที่ดีกว่า เช่น การจ้างงาน หรือมาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น (เช่น การย้ายถิ่นฐานภายในประเทศและการย้ายถิ่นตามฤดูกาล) บางคนถูก “ผลัก” หรือถูกบังคับให้ย้ายถิ่นฐาน (การย้ายถิ่นฐานโดยถูกบังคับ) เนื่องจากสงคราม, การแสวงหาประโยชน์, ความยากจน หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ (เช่น น้ำท่วม, ไฟไหม้, แผ่นดินไหว) บางคนอาจถูกผลักดันให้ออกจากบ้านของตนและถูกบังคับให้ออกจากประเทศ หรือพวกเขาอาจประสบกับการพลัดถิ่นภายในประเทศ ซึ่งถูกบังคับให้ออกจากบ้าน/เมืองของตน แต่ยังคงอาศัยอยู่ในประเทศของตน (เช่น ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ)

ปัจจัยผลักและปัจจัยดึงเหล่านี้มีส่วนในการที่บุคคล ครอบครัว หรือชุมชนทั้งหมดอาจต้องการย้ายถิ่นเพื่อหางาน หาความปลอดภัย หรือมีชีวิตที่ดีกว่าเดิม บางครั้งอาจนำไปสู่การที่ผู้คนเสี่ยงมากขึ้นหรือต้องไว้วางใจคนแปลกหน้าซึ่งในที่สุดต้องการความช่วยเหลือหรือแสวงหาประโยชน์จากพวกเขา

ลงมือทำ:

อ่านปัจจัยผลักและปัจจัยดึงในตาราง¹⁴:

ปัจจัยผลัก	ปัจจัยดึง
• ความยากลำบากทางเศรษฐกิจ • ภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อม • ความกลัวการกดขี่ข่มเหงหรือความรุนแรง • โอกาสการจ้างงานไม่เพียงพอ • ความไม่สงบทางการเมืองและสงคราม • การดูแลสุขภาพที่แย่ • สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่มั่นคง • การกดขี่ทางศาสนา/ชาติหรือสภาพทางศาสนา	• ความปลอดภัยและความมั่นคง • โอกาสการจ้างงาน/งานที่มากขึ้น • มาตรฐานการดูแลสุขภาพที่สูงขึ้น • การศึกษา • การกลับมารวมตัวของครอบครัว • สภาพความเป็นอยู่/สวัสดิการที่ดีขึ้น • การเติมเต็มตนเอง ความสุข และเวลาว่าง • เสรีภาพทางศาสนา

พูด:

การย้ายถิ่นฐานอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยลบ เช่น การขาดแคลนอาหารและที่พัก ความแตกต่างทางวัฒนธรรม รวมถึงความไม่มั่นคงทางสภาพแวดล้อม การเมือง และเศรษฐกิจ คุณอาจจดจำปัจจัยเหล่านี้ได้จากหัวข้อสิทธิมนุษยชนพื้นฐานที่เราได้เรียนรู้ในบทที่ 1 การย้ายถิ่นฐานยังสามารถได้รับอิทธิพลจากปัจจัยเชิงบวก เช่น การย้ายถิ่นฐานเพื่อครอบครัว, โอกาสงานใหม่ที่นำตื่นเต้น, ความสัมพันธ์ใหม่ หรือเพื่อความสนุกสนาน เมื่อการย้ายถิ่นฐานเป็นเรื่องของการมีทางเลือกให้ตัวเองและมีเสรีภาพ นั่นจึงเป็นโอกาสที่ทั้งปลอดภัยและนำตื่นเต้น อย่างไรก็ตาม มักมีความเสี่ยงต่อความประหลาดเพิ่มขึ้นเมื่อบุคคลถูกผลักดันให้ย้ายถิ่นฐาน (“ปัจจัยผลัก”) โดยไม่มีทางเลือกหรือเสรีภาพเนื่องจากความยากจน, ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ, การข่มเหง, ความรุนแรง หรือความขัดแย้ง ในสถานการณ์เหล่านี้การย้ายถิ่นฐานจึงมักเกี่ยวข้องกับความปรารถนาและความหวังที่จะได้เสรีภาพ สภาพความเป็นอยู่และ/หรือการทำงานที่ดีขึ้น ความยุติธรรม และการเข้าถึงสิทธิมนุษยชนอย่างเท่าเทียม (“ปัจจัยดึง”) ปัจจัยความประหลาดเหล่านี้อาจนำไปสู่การที่บุคคลมีแนวโน้มที่จะถูกหลอกลวงให้ตัดสินใจอย่างไม่ปลอดภัย ยอมเสี่ยงกับสิ่งที่ไม่ปลอดภัยมากขึ้น และท้ายที่สุดคือถูกเอารัดเอาเปรียบ มาดูตัวอย่างความแตกต่างระหว่างการย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยไปด้วยกัน

ลงมือทำ:

ขอให้เด็ก ๆ และเยาวชนอ่านตัวบ่งชี้ความแตกต่างระหว่างการย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยในตารางด้านล่าง

ตัวบ่งชี้ที่ปลอดภัย	ตัวบ่งชี้ที่ไม่ปลอดภัย (ความเสี่ยงสูง)
• มีเอกสารที่ถูกต้อง (เช่น วีซ่า, หนังสือเดินทาง) • เดินทางกับใครสักคนหรือให้แน่ใจว่ามีคนรับรู้ว่าคุณอยู่ที่ไหน • มีเงินเพียงพอสำหรับการเดินทาง • ทำการค้นคว้าก่อนเดินทาง (เช่น เรียนรู้ภาษาท้องถิ่น, เข้าใจวัฒนธรรม และสิ่งที่ทำได้หรือห้ามทำ) • เดินทางกับคนที่คุณรู้จักหรือไว้วางใจ • มีประกันการเดินทางหรือประกันสุขภาพ • ใช้เส้นทางการเดินทางที่เป็นทางการและถูกกฎหมาย • คอยสื่อสารกับครอบครัวและเพื่อน (เช่น ชี้อิมการติดตามท้องถิ่น มาใช้งาน, เปิดโรมมิ่งโทรศัพท์, ใช้ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่) • รู้จักหมายเลขฉุกเฉินหรือวิธีขอความช่วยเหลือหากจำเป็น	• ไม่มีวีซ่า/สถานะวีซ่าไม่ถูกต้อง • เดินทางคนเดียวหรือไม่มีใครรู้แผนการเดินทางของคุณ • ไม่มีรายได้/มีทรัพยากรการเงินจำกัด • พูดภาษาของประเทศนั้นไม่ได้ • ไม่รู้จักวัฒนธรรมของสถานที่ที่คุณจะไป • ไม่มีเครื่องขायความปลอดภัยหรือคนที่คุณไว้วางใจ • ไม่สามารถเข้าถึงระบบการดูแลสุขภาพในประเทศนั้นได้ • การเดินทางผ่านเส้นทางที่ผิดกฎหมาย • การถูกตัดขาดจากครอบครัวและคนที่ไว้วางใจในประเทศต้นทางของคุณ • ไม่มีความรู้เรื่องการบังคับใช้กฎหมายหรือหมายเลขติดต่อฉุกเฉินของประเทศนั้น

ถาม:

คำถาม: “หากเพื่อนหรือครอบครัวของคุณกำลังเดินทางข้ามพรมแดน (ระหว่างประเทศ) ในช่วงสุดสัปดาห์ คุณต้องเตรียมอะไรบ้างหากต้องการจะไปกับพวกเขา?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับสถานที่นั้น
- ขออนุญาตจากผู้ปกครอง
- เตรียมเอกสารที่ถูกต้อง (เช่น วีซ่า, หนังสือเดินทาง)
- หากคุณมีอายุเพียงพอที่จะเดินทางด้วยตัวเอง ให้เตรียมแผนการเดินทางที่สามารถแชร์กับผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้หรือเพื่อน
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณมีเงินเพียงพอ
- ซื้อประกันการเดินทางหรือประกันสุขภาพ (ถ้าจำเป็น)

พูด:

การย้ายถิ่นฐานเป็นส่วนหนึ่งของโลกเรา ในปี ค.ศ. 2020 “มีผู้ย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศประมาณ 281 ล้านคนทั่วโลก” หรือ “คิดเป็น 3.6 เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลก”¹⁵ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ผู้คนจำนวน 281 ล้านคนเกือบเท่ากับจำนวนประชากรของสหรัฐอเมริกา หรือมากกว่าสองเท่าของจำนวนประชากรทั้งหมดของเม็กซิโก และมากกว่าสี่เท่าของจำนวนประชากรในประเทศต่าง ๆ เช่น สเปน, สหราชอาณาจักร, ไทย, แอฟริกาใต้, ออสเตรเลีย, กัมพูชา¹⁶ นั่นคือจำนวนผู้ย้ายถิ่นฐานที่มหาศาลเกินกว่าจะจินตนาการได้ การประมาณการทั่วโลกของ “ผู้ที่อาศัยอยู่ในประเทศที่แตกต่างจากประเทศเกิดของตน” เพิ่มขึ้นเกือบสองเท่าตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 และเพิ่มขึ้นมากกว่าสามเท่าตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970¹⁷

เราทราบว่าบางคนย้ายถิ่นฐานโดยสมัครใจ ในขณะที่บางคนถูกบังคับให้ย้ายถิ่นฐาน ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา มีภัยธรรมชาติหรือความขัดแย้งที่บังคับให้ผู้คนจากทุกทวีปและทุกประเทศต้องออกจากบ้านของตนอย่างเร่งด่วนและไม่มีทางเลือก เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) เป้าหมายที่ 16 สนับสนุน “ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง” เพื่อมุ่งสู่การสร้างสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมในทุกระดับ

ถาม:

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่าสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมจะมีผลเชิงบวกต่อการย้ายถิ่นฐานอย่างไร?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- หากโลกมีสันติภาพและทุกคนได้รับการยอมรับ เราจะไม่มีความขัดแย้ง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้คนต้องหนีออกจากประเทศของตน

- หากทุกคนยอมรับกันมากขึ้น ผู้คนทุกเชื้อชาติก็หาที่ปลอดภัยและบ้านใหม่ในทุกประเทศได้ง่ายยิ่งขึ้น

คำถามที่ 2: “คุณคิดถึงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ใดบ้างที่ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายผู้คนจำนวนมาก (เช่น สงคราม)?”

ตัวอย่างคำตอบ: (ดูตารางวิกฤตผู้ลี้ภัยทางประวัติศาสตร์และการย้ายถิ่นฐาน)

คำถามที่ 3: “คุณคิดถึงตัวอย่างเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในปัจจุบันที่ทำให้ผู้คนต้องย้ายถิ่นฐานได้หรือไม่?”

ตัวอย่างคำตอบ: (ดูตารางวิกฤตผู้ลี้ภัยทางประวัติศาสตร์และการย้ายถิ่นฐาน)

ตารางวิกฤตผู้ลี้ภัยทางประวัติศาสตร์และการย้ายถิ่นฐาน

ศตวรรษ	เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์	ปีที่	สถานที่	คำอธิบาย
16 ถึง 19	การอพยพของทาส	ระหว่างปี ค.ศ. 1501-1900	แอฟริกา—อเมริกา	ประมาณการว่าการค้าทาสจากแอฟริกาไปยังอเมริกามีผลกระทบต่อชาวแอฟริกันที่ถูกกดขี่มากกว่า 12 ล้านคน
	ทุพิกขภัยครั้งใหญ่	1845–1855	ไอร์แลนด์—สหรัฐอเมริกา	ประมาณ 1.5 ล้านคนหนีจากไอร์แลนด์ไปยังสหรัฐอเมริกาในช่วงเริ่มต้นของยุคการอพยพที่ใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์โลก (ชาวยุโรปมากกว่า 50 ล้านคนเดินทางไปยังสหรัฐอเมริกา)
20	สงครามโลกครั้งที่ 1	1914–1918	แม้ว่าการต่อสู้จะเกิดขึ้นส่วนใหญ่ในยุโรป แต่มีหลายประเทศทั่วโลกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	ความขัดแย้งทางทหารส่วนใหญ่เริ่มต้นมาจากการลอบสังหารรัชทายาทแห่งจักรวรรดิออสเตรีย-ฮังการี ซึ่งนำไปสู่เหตุการณ์ต่อเนื่องที่พัฒนาเป็นสงคราม สงครามนี้ทำให้ประชากรพลเรือนนับล้านต้องพลัดถิ่นอันเนื่องมาจากความขัดแย้งที่ส่งผลต่อพวกเขา
	สงครามโลกครั้งที่ 2	1939–1945	ความขัดแย้งนี้เกิดขึ้นทั่วโลก มีผลกระทบต่อผู้คนนับล้านในรูปแบบที่แตกต่างกัน	ความขัดแย้งนี้มีหลายมิติและเป็นหนึ่งในเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดในเรื่องสิทธิมนุษยชน เหตุการณ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว (Holocaust) ส่งผลให้มีการสังหารชาวยิวและชนกลุ่มน้อยจำนวนหลายล้านคน รวมถึงการพลัดถิ่นฐานของชาวยิวอีกนับล้านคน ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่นำไปสู่การก่อตั้งประเทศอิสราเอลในปี ค.ศ. 1948
	การแบ่งอินเดีย	1947	อินเดีย—ปากีสถาน	การแบ่งอินเดีย (Partition of India) เนื่องจากความขัดแย้งทางศาสนาส่งผลให้ประชากรประมาณ 14 ล้านคนอพยพระหว่างอินเดียและปากีสถาน
21	แผ่นดินไหว	2010	เฮติ	หลังจากเกิดแผ่นดินไหวที่สร้างความเสียหายรุนแรง ผู้คนจำนวนหลายพันคนต้องหนีภัย อย่างไรก็ตาม มีบางประเทศที่ปฏิเสธการให้ผู้ที่ต้องการลี้ภัยเข้ามาในประเทศ เนื่องจากต้องการหลีกเลี่ยงความเป็นไปได้ที่จะเกิดการอพยพครั้งใหญ่

ศตวรรษ	เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์	ปีที่	สถานที่	คำอธิบาย
21	ขาดแคลนทรัพยากร	ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2021	โซมาเลีย	ประมาณ 1 ล้านคนจากโซมาเลียได้อพยพหนีออกจากโซมาเลียเนื่องจากภัยแล้ง
	วิกฤตด้านมนุษยธรรมในอัฟกานิสถาน	2021	อัฟกานิสถาน	ผู้คนจากอัฟกานิสถานจำนวน 8.2 ล้านคนได้รับการช่วยเหลือจากประเทศเพื่อนบ้าน และอีก 3.2 ล้านคนเป็นผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ
	สงครามระหว่างยูเครนและสหพันธรัฐรัสเซีย	2022	ยูเครน	การรุกรานยูเครนโดยรัสเซียในช่วงต้นปี ค.ศ. 2022 หลังจากความตึงเครียดที่ยาวนาน ทำให้ชาวยูเครนหลายล้านคนต้องอพยพข้ามพรมแดนเพื่อไปตั้งถิ่นฐานในยุโรป หรือกลายเป็นผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ

วิกฤตผู้ลี้ภัยและการเคลื่อนย้ายประชากรล่าสุด

(เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกันระหว่างปี ค.ศ. 2015-2023)¹⁸

ซีเรีย	จำนวนผู้พลัดถิ่น 14 ล้านคน
ยูเครน	จำนวนผู้พลัดถิ่น 13 ล้านคน
อัฟกานิสถาน	จำนวนผู้พลัดถิ่น 8.2 ล้านคน
เวเนซุเอลา	จำนวนผู้พลัดถิ่น 6 ล้านคน
ซูดานใต้	จำนวนผู้พลัดถิ่น 2.4 ล้านคน
สาธารณรัฐแอฟริกากลาง (CAR)	จำนวนผู้พลัดถิ่น 2.7 ล้านคน
เมียนมา	จำนวนผู้พลัดถิ่น 1 ล้านคน

ดังที่เราได้เรียนรู้จากตารางด้านบน มีเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์มากมายตลอดหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งส่งผลให้ผู้คนนับสิบล้านหรืออาจถึงขั้นหลักร้อยล้านคนถูกบังคับให้อพยพออกจากบ้านของตนและย้ายไปยังประเทศอื่นๆ บางคนได้อพยพถาวร บางคนกลายเป็นผู้ลี้ภัยในค่ายผู้ลี้ภัย บางคนต้องเป็นผู้พลัดถิ่นภายในประเทศของตน และหลายคนสามารถกลับไปบ้านเกิดเพื่อสร้างชีวิตใหม่ได้ ผู้ลี้ภัยและผู้อพยพบางคนได้ทำสิ่งที่น่าทึ่งท่ามกลางความยากลำบาก

พูด:

ตอนนี้เราจะทำกิจกรรมที่ระบุถึงผู้ลี้ภัยและผู้อพยพที่มีอิทธิพลในยุคปัจจุบัน

ลงมือทำ:

กิจกรรมฉันทคือใคร? [ภาคผนวก 9]

พูด:

หลายคนย้ายจากเมืองหรือแม้แต่ประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต ไม่ว่าจะด้วยความสมัครใจหรือถูกบังคับ เราทราบว่าหลายคนที่ย้ายถิ่นฐาน/อพยพ/ขอลี้ภัย ฯลฯ ได้นำวัฒนธรรมและประสบการณ์ของพวกเขาไปยังบ้านใหม่ ทำให้ชุมชนและประเทศใหม่ของพวกเขามีความหลากหลายและสมบูรณ์ในด้านวัฒนธรรม ในกิจกรรมฉันทัดใจใคร? ของเราจะเห็นว่าผู้ลี้ภัยและผู้ขอลี้ภัยทางการเมืองบางคนประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างน่าทึ่ง ซึ่งเป็นจริงที่ผู้อพยพหลายคนกลายเป็นผู้ชนะรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ, นักประดิษฐ์, ศิลปิน, นักดนตรี, นักกีฬา, นักแสดง, ผู้นำธุรกิจ, ทนายความ, นักการเมือง, ผู้นำศาสนา, ครู, แพทย์และพยาบาล หรือแม้แต่เป็นพ่อแม่ที่ดี เมืองของเรา ประเทศของเรา และแม้แต่ครอบครัวของเราเป็นอย่างไรในปัจจุบันเพราะอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่าง ๆ

หากคุณลองมองไปรอบ ๆ ห้องในวันนี้ เป็นไปได้ว่ามีคนที่นั่งอยู่ข้างคุณที่มีเรื่องราวครอบครัวที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเพราะตัวพวกเขาเองเกิดในต่างประเทศ หรือพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย หรือบรรพบุรุษของพวกเขาเกิดในประเทศอื่น

ถาม:

คำถาม: “คุณเคยคิดที่จะอาศัยและทำงานในประเทศอื่นเมื่อคุณโตพอหรือไม่? เพราะเหตุใดจึงตอบว่าเคยคิดหรือไม่เคยคิด?”

ตัวอย่างคำตอบ: เคยคิด ฉันอยากมีประสบการณ์การใช้ชีวิตและทำงานในประเทศอื่นเมื่อฉันโตขึ้น มันจะเป็นประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมในการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมใหม่ ๆ พบปะผู้คนจากทั่วทุกมุมโลก และขยายมุมมองของฉัน

ลงมือทำ:

กิจกรรมเกมนับทวีป/ประเทศ [ภาคผนวก 10]

พูด:

วันนี้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบต่าง ๆ ของการย้ายถิ่นฐาน ใครที่อาจได้รับผลกระทบ (เช่น ผู้ลี้ภัย) ปัจจัยหลักและปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการย้ายถิ่นฐาน และลักษณะของการย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย เราได้เรียนรู้เพิ่มเติมว่ามีเหตุผลมากมายว่าเหตุใดผู้คนถึงต้องย้ายถิ่นฐาน ไม่ว่าจะเป็นการย้ายถิ่นฐานโดยถูกบังคับหรือโดยสมัครใจ มักจะมีเหตุผลทางเศรษฐกิจมาเกี่ยวข้องจนให้ผู้คนต้องย้ายถิ่นฐาน การรับรู้ถึงสัญญาณของการย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย รวมถึงปัจจัยความเปราะบาง ช่วยให้เราระหนักถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่นฐาน และช่วยให้เราเข้าใจขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัย นอกจากนี้ยังช่วยสอนให้เราเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลายและความมั่งคั่งทางวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับการย้ายถิ่นฐาน ดังที่เราได้เห็นในบทนี้และเรื่องราวของตัวละครต่าง ๆ รวมถึงวิธีที่การผสมผสานวัฒนธรรมที่แตกต่างกันสามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมในทางบวกและใหม่ ๆ

เกริ่นนำ

พูด:

ก่อนหน้าบทนี้ (บทที่ 2 ส่วนที่ 3) เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานและสิ่งที่จะทำให้ผู้คนย้ายหรือหนีออกจากบ้านของพวกเขา อีกทั้งเรายังได้เรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลในประวัติศาสตร์ที่เคยเป็นผู้อพยพและมีชีวิตที่มีอิทธิพลอย่างมากและส่งผลกระทบที่สำคัญต่อโลก

นอกจากนี้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคลในการออกจากบ้านหรือประเทศของพวกเขา ซึ่งมักเป็นเรื่องของการค้นหาโอกาสการจ้างงาน โปรดจำไว้ว่า เมื่อผู้คนเผชิญกับความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับความไม่คุ้นเคยในสภาพแวดล้อมใหม่ เช่น ภาษา, วัฒนธรรม หรือแนวปฏิบัติการทำงานในท้องถิ่น พวกเขาอาจตกอยู่ในความเสี่ยงอย่างมากต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ ผู้อพยพ ผู้อพยพแบบผิดกฎหมาย ประชากรไร้สัญชาติ และผู้ลี้ภัย จัดอยู่ในกลุ่มคนที่อาจเปราะบางต่อการค้ามนุษย์และการถูกแสวงหาประโยชน์มากขึ้น เนื่องจากสถานการณ์หรือสถานะของพวกเขาในสังคม การค้ามนุษย์เพื่อแรงงานและการจัดหาผ่านการโฆษณาหรือโอกาสงานปลอม เป็นส่วนสำคัญของปัญหานี้และมักเกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่นฐานที่ “ไม่ปลอดภัย” หรือผิดกฎหมาย เพราะนายจ้างเท็จจะไม่ออกเอกสารที่ถูกต้องหรือจ้างแรงงานภายใต้กฎหมายที่เหมาะสม

โต้ตอบ

ถาม:

คำถามที่ 1: “งานในฝันของคุณคืออะไร? เพราะอะไร?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- เป็นอินฟลูเอนเซอร์ เพราะเป็นงานสนุกและได้เงินเยอะ
- เป็นคุณครู เพื่อที่จะได้สอนเด็ก ๆ ให้มีความรู้
- เป็นนายทนาย เพราะได้ค่าตอบแทนสูงมาก
- เป็นแพทย์ เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือผู้คน
- เป็นนักฟุตบอลอาชีพ เพราะจะได้ทำในสิ่งที่รักและได้รับค่าจ้างมหาศาล
- อะไรก็ได้ เพื่อที่จะได้มีที่อยู่ของตัวเอง

คำถามที่ 2: “สิ่งที่สำคัญที่สุดที่คุณมองหาในงานที่ดีคืออะไร? เพราะอะไร?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- เงินเดือนที่ดี
- ความยืดหยุ่น/ทำงานจากที่บ้าน
- โอกาสในการเดินทาง
- โอกาสในการสร้างเครือข่ายใหม่ ๆ ที่สนุกสนาน
- สวัสดิการด้านสุขภาพ
- เพื่อนร่วมงานที่ดี
- ความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว
- เหตุผล: งานที่ดีควรเป็นสิ่งที่คุณสนุกไปกับการทำ และมีความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว (เช่น ไม่ใช้เวลาทั้งหมดไปกับการทำงานจนไม่มีความสุข) งานนั้นควรมอบรายได้ที่เพียงพอให้คุณสามารถจ่ายบิลต่าง ๆ, ซื้ออาหาร และมีเงินเหลือเพื่อใช้จ่ายในสิ่งที่คุณชื่นชอบ

คำถามที่ 3: “อะไรคือสัญญาณอันตรายในงานหนึ่ง ๆ ที่ทำให้คุณไม่อยากทำงานในธุรกิจ/บริษัทนั้น?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- หัวหน้าหรือเพื่อนร่วมงานที่ไม่ดีหรือไม่สนใจ
- ได้รับค่าจ้างต่ำหรือไม่ได้รับค่าจ้างเลย (เช่น เงินเดือนที่ไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิต)
- สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย
- ไม่มีความยืดหยุ่น
- ไม่มีสวัสดิการ (เช่น ค่ารักษาพยาบาล, ค่าล่วงเวลา, วันหยุดประจำปี, วันลาป่วย)
- ไม่มีโอกาสเติบโตในงานของคุณ (เช่น การเลื่อนตำแหน่ง)
- เหตุผล: แม้ว่าคุณอาจจะไม่รักงานของคุณ แต่ก็ควรได้ทำงานในสถานที่ที่ปลอดภัย และควรได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับงานที่ทำ สถานที่ที่ปลอดภัยไม่ได้หมายถึงเพียงการไม่โดนทำร้ายร่างกายเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการไม่โดนกลั่นแกล้งหรือล่วงละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

คำถามเพิ่มเติม

คำถามที่: “คุณจะทำอย่างไรหากเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวของคุณบอกว่า พวกเขาได้รับงานที่มีสัญญาณอันตรายว่าอาจเป็นสถานการณ์การทำงานที่ไม่ปลอดภัย?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- คุณสามารถขอรายละเอียดเพิ่มเติมได้หากรู้สึกกังวลและไม่แน่ใจ
- บอกให้พวกเขาระมัดระวังและไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว
- บอกผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจ
- หากคุณและผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจรู้สึกว่าพวกเขากำลังตกอยู่ในความเสี่ยง ให้โทรแจ้งตำรวจหรือสายด่วนแจ้งเหตุการค้ำมนุษย์ในพื้นที่

พูด:

เราเพิ่งได้พูดถึงงานในฝันของเราและสิ่งที่เป็นแง่บวกและลบของการทำงาน (เช่น เงินเดือนดี, หัวหน้าใจดี, สภาพการทำงานที่ปลอดภัย) เป็นเรื่องง่ายที่จะพูดถึงเรื่องแบบนี้ แต่คุณสามารถแยกเรื่องนี้ได้ในสถานการณ์จริงหรือไม่? บางครั้งงานอาจดู “ดีเกินจริง” เพราะมันเป็นเช่นนั้นจริง ๆ อย่างไรก็ตามเมื่อผู้คนพยายามออกจากสถานการณ์ที่ไม่ดีหรือไม่ปลอดภัย หรือพยายามสร้างชีวิตที่ดีขึ้นให้กับตัวเอง พวกเขาอาจมองข้ามสัญญาณอันตรายที่เห็น และตกเป็นผู้เสียหายจากการหลอกลวงของผู้ค้ำมนุษย์ได้ง่ายขึ้น

ลงมือทำ:

กิจกรรมวิเคราะห์งาน (หาความแตกต่าง) [ภาคผนวก 11]

พูด:

ผู้ค้ำมนุษย์มักใช้การโฆษณาหรือโอกาสงานปลอมเพื่อจัดหาคนทำงาน เมื่อผู้คนกำลังมองหา งานที่ต้องการเริ่มต้นชีวิตใหม่ และแสวงหาอนาคตที่ดีกว่า แต่ไม่คุ้นเคยกับบริบทงาน ภาษา หรือสภาพการทำงานทั่วไปในจุดหมายปลายทางใหม่ พวกเขามีความเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้เสียหายของการถูกล่วงละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ การแสวงหาประโยชน์ หรือแม้กระทั่งการค้ำมนุษย์ มาดูกันว่าสัญญาณอันตรายใดบ้างที่อาจบ่งบอกว่าโอกาสงานปลอม

ก่อนการจ้างงาน: ระวังข้อเสนองานที่ดูดีเกินจริง หากพวกเขาเสนอผลประโยชน์ที่ดีโดยไม่ต้องการประสบการณ์หรือไม่ตรวจสอบทักษะของคุณ พวกเขาอาจพยายามหลอกลวงคุณอยู่ ตัวอย่างบางส่วน:

- **เสนอให้ทำงานโดยไม่มีคำอธิบายที่ชัดเจน:** พวกเขาไม่ให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับเงินเดือน ตารางการทำงาน ช่วงพัก และรายละเอียดสำคัญอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นสัญญาณว่ามีบางสิ่งผิดปกติ คุณอาจได้รับข้อเสนอจากคนแปลกหน้าที่ไม่มีความสามารถของคุณเลย
- **ข้อเสนอที่ดีเกินจริง:** พวกเขาสัญญาว่าจะจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดของคุณ รวมถึงเอกสารการเดินทาง (เช่น วีซ่า) และเสนอที่พักให้ แต่ไม่ได้ให้ข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับเรื่องนี้ การทำความเข้าใจเงื่อนไขที่พักและผลประโยชน์อื่น ๆ ก่อนยอมรับข้อเสนอถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

- **ไม่มีการตรวจสอบประวัติหรือสัมภาษณ์:** พวกเขาเสนองานโดยไม่ทำการสัมภาษณ์หรือสอบถามประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมา บริษัทที่มีความน่าเชื่อถือควรพบปะคุณและประเมินว่าคุณเหมาะสมกับงานหรือไม่
- **ไม่มีตัวตนในโลกออนไลน์:** คุณไม่สามารถหาข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับบริษัท หรือไม่ก็ดูเป็นบริษัทที่น่าเชื่อถือ บริษัทที่น่าเชื่อถือมักมีตัวตนออนไลน์และมีคำแนะนำจากพนักงานคนอื่นหรือจากลูกค้า ที่อยู่ของบริษัทไม่ปรากฏในระบบจีพีเอส (GPS) เช่น Google Maps
- **ใช้ภาษาที่ไม่สามารถเข้าใจได้:** หากประกาศรับสมัครงานเป็นภาษาที่คุณไม่เข้าใจ และไม่มีการแปลเป็นภาษาของคุณ ให้ระมัดระวังไว้ การที่ไม่มีการแปลภาษาอาจเป็นการปิดบังรายละเอียดสำคัญหรือเงื่อนไขที่ไม่พึงประสงค์ในสัญญา
- **การเลือกปฏิบัติที่อาจเกิดขึ้น:** ข้อเสนองานเน้นเรื่องสัญชาติ เพศ อายุ หรือคุณลักษณะทางกายภาพเป็นข้อกำหนดหรือข้อได้เปรียบ ซึ่งอาจเป็นการเลือกปฏิบัติและไม่เป็นมืออาชีพ ควรมองหาโอกาสการจ้างงานที่ให้ความสำคัญกับทักษะและความสามารถของคุณ มากกว่าข้อมูลส่วนตัว

โปรดจำไว้ว่า การเชื่อสัญชาตญาณของคุณและการใช้สามัญสำนึกมีความสำคัญเมื่อต้องประเมินข้อเสนองาน หากมีสิ่งใดที่ดูน่าสงสัยหรือไม่ชัดเจน ควรตรวจสอบเพิ่มเติมหรือมองหาตัวเลือกอื่นก่อนตัดสินใจ ก่อนการเดินทางคุณควรทราบสถานที่ ที่อยู่ หรือเมืองที่คุณจะพักอาศัย พร้อมทั้งข้อมูลติดต่อและหมายเลขโทรศัพท์ของคนที่คุณจะอยู่ร่วมด้วย รวมถึงหมายเลขฉุกเฉินและที่อยู่สำหรับกรณีฉุกเฉิน (เช่น ตำรวจ ในประเทศนั้น ๆ, บริการทางการแพทย์ หรือองค์กรที่สามารถช่วยเหลือคุณได้)

ระหว่างการจ้างงาน: บางครั้งผู้คนอาจไม่ทราบว่าสถานการณ์การทำงานของพวกเขาแตกต่างจากที่เคยสัญญาไว้จนกว่าพวกเขาจะมาถึง ต่อไปนี้เป็นสัญญาณอันตรายที่สามารถช่วยคุณหรือคนที่คุณรู้จักระบุสถานการณ์การจ้างงานที่แสวงหาประโยชน์หรือการค้ำฉวยได้:

- **การถูกควบคุม:** เอกสารแสดงตัวตนของคุณ (เช่น หนังสือเดินทาง, ใบขับขี่, สูติบัตร) ถูกยึดไว้ เอกสารระบุตัวตนของคุณเป็นเอกสารสำคัญที่สุดที่คุณมีเมื่ออยู่ต่างประเทศ หลีกเลี่ยงการมอบเอกสารเหล่านี้ให้ใครและเก็บสำเนาไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉินเสมอ
- **การขาดอิสรภาพ:** คุณถูกนำไปทำงานในสถานที่ที่แตกต่างจากที่ตกลงไว้ และถูกบังคับให้ทำงานที่คุณไม่ได้ตกลงที่จะทำ การแชร์ตำแหน่งที่อยู่และควบคุมเอกสารการเดินทางของคุณสามารถช่วยให้ครอบครัวหรือเพื่อนของคุณรู้ว่าคุณอยู่ที่ไหนตลอดเวลา
- **เงื่อนไขที่ขัดต่อสิทธิของคุณ:** คุณถูกบังคับให้อยู่และทำงานในสถานที่เดียวกันกับสถานที่ทำงาน คุณไม่ได้รับอนุญาตให้พูดคุยกับครอบครัวหรือเพื่อน คุณไม่ได้รับอนุญาตให้พักระหว่างการทำงาน คุณไม่ได้รับอนุญาตให้ไปไหนมาไหนหรือออกจากสถานที่ทำงาน โอกาสการทำงานที่ปลอดภัยไม่ควรละเมิดสิทธิมนุษยชนของคุณ
- **สภาพแวดล้อมที่ไม่สะดวกสบายทางร่างกายหรืออารมณ์ หรือเป็นการล่วงละเมิด:** คุณถูกปฏิบัติอย่างก้าวร้าวทั้งทางกายหรือวาจา หรือเจ้านายของคุณปฏิเสธที่จะขอความช่วยเหลือทางการแพทย์ หากคุณหรือเพื่อนร่วมงานได้รับบาดเจ็บ หากเจ้านายหรือเพื่อนร่วมงานของคุณล่วงละเมิดทางร่างกายหรือจิตใจ หรือปฏิเสธที่จะให้การดูแลทางการแพทย์ คุณควรพยายามออกจากสถานการณ์นั้นหรือขอความช่วยเหลือ อย่าลังเลที่จะโทรหาตำรวจหรือสายด่วนแจ้งเหตุการค้ำฉวย หากมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น
- **การขูดรีดทางการเงินที่จำกัดหรือไม่มีเลย:** คุณไม่ได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอสำหรับงานที่คุณทำ ทุกคนควรได้รับค่าตอบแทนสำหรับงานที่ตนทำ หากไม่ได้รับค่าตอบแทนเลย ถือว่าไม่ใช่สถานที่ทำงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย คุณต้องติดต่อหน่วยงานในพื้นที่เพื่อขอความช่วยเหลือ
- **การข่มขู่และการแบล็กเมล:** นายจ้างของคุณข่มขู่ที่จะรายงานคุณต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับปัญหาวิซ่า หรือข่มขู่ที่จะทำร้ายครอบครัวของคุณหากคุณพูดถึงสภาพการทำงานหรือค่าตอบแทน ไม่มีใครมีสิทธิที่จะข่มขู่หรือแบล็กเมลคุณ หากมีสิ่งใดที่ละเมิดสิทธิของคุณ คุณมีสิทธิที่จะพูดออกมา หากคุณรู้สึกไม่ปลอดภัยที่จะทำเช่นนั้น คุณสามารถรายงานโดยไม่เปิดเผยตัวตนไปยังสายด่วนของประเทศคุณ (ศูนย์ช่วยเหลือสังคม โทร 1300)

อย่าหลงเชื่อคำสัญญาจอมปลอม หากคุณพบว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์ที่อันตราย หรือสงสัยว่ามีคนอื่นอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว ให้ความช่วยเหลือโดยโทรหาหมายเลขฉุกเฉิน การแสวงหาประโยชน์ลักษณะนี้เป็นเรื่องผิดกฎหมาย และไม่ใช้ความผิดของคุณเลย

พูด:

การโฆษณาหรือโอกาสงานปลอมอาจนำไปสู่สิ่งต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อมการทำงานที่ไม่สบายใจหรือไม่ปลอดภัย ค่าจ้างหรือการชดเชยที่ไม่เป็นธรรมสำหรับงานที่คุณทำ หรือแม้แต่รูปแบบการแสวงหาประโยชน์ที่เรียกว่า **การค้าแรงงาน** การค้าแรงงานเป็นการสรรหา, การกักขัง, การขนส่ง, การจัดหาหรือการได้มาซึ่งบุคคลเพื่อแรงงานหรือบริการ โดยการใช้อำนาจ, การหลอกลวง หรือการบังคับขู่เข็ญ เพื่อเป้าหมายในการบังคับใช้แรงงาน การใช้งานแรงงานในลักษณะเป็นทาสหนี้ หรือการเป็นทาส มีผู้คนนับล้านทั่วโลกที่ถูกบังคับให้ทำงานในสภาพการทำงานที่อันตราย ได้รับค่าจ้างเพียงเล็กน้อยหรือไม่ได้ค่าจ้างเลย อยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะกับการอยู่อาศัย และ/หรือไม่มีเสรีภาพในการลาออก

การศึกษาและการตระหนักรู้เกี่ยวกับลักษณะของการค้าแรงงาน และวิธีการระบุสัญญาณอันตรายจากการโฆษณาหรือโอกาสงานปลอมดังที่กล่าวถึงข้างต้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกัน เมื่อผู้คนสามารถระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากงานได้ก่อนที่จะยอมรับงานนั้น พวกเขาสามารถตัดสินใจโดยข้อมูลว่าเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการทำหรือไม่ ดังที่กล่าวก่อนหน้านี้ว่าบางคนหมดหวังที่จะหลุดพ้นจากความยากจนหรือสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย และเชื่อว่างานใด ๆ ก็ตามที่พบเจอนั้นย่อมดีกว่าสถานการณ์ปัจจุบันของพวกเขา ความจริงก็คือมีการค้าแรงงานและการแสวงหาประโยชน์ในทุกรูปแบบ ซึ่งเป็นหนึ่งในรูปแบบการทาสยุคใหม่ นับว่าเป็นการพรากสิทธิและเสรีภาพของคุณไป เมื่อคุณทราบถึงอันตรายที่แท้จริงของการค้ามนุษย์ คุณจะสามารถมองสถานการณ์ปัจจุบันในมุมมองใหม่ และมองเห็นว่าการโฆษณาหรือโอกาสงานปลอมนั้นไม่น่าจะให้โอกาสที่ดีกว่าเดิมได้

ลงมือทำ:

กิจกรรมวิดีโอ “Don’t Go” [ภาคผนวก 12]

พูด:

วิดีโอนี้นำเสนอผลลัพธ์ที่แตกต่างกันสองแบบจากสถานการณ์เดียวกัน: กรณีแรกที่พ่อ/ครอบครัวไม่สามารถตระหนักได้ถึงสัญญาณอันตรายของการค้าแรงงานและการแสวงหาประโยชน์ และกรณีที่พ่อ/ครอบครัวรู้ว่าต้องมองหาอะไรและสามารถรับรู้ถึงความเสี่ยงได้ ความสามารถในการรับรู้ถึงตัวชี้วัดของการโฆษณาหรือโอกาสงานปลอมที่อาจนำไปสู่การแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงานถือเป็นปัจจัยป้องกันที่สามารถช่วยให้คุณและคนที่คุณรักปลอดภัย

กิจกรรมทางเลือก: ภาคผนวก 18: การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ

ความปลอดภัยทางดิจิทัล

การเตรียมตัว

ส่วนที่ 5

กิจกรรมบัญชีปลอม (ฉบับภาษาอังกฤษ) [ภาคผนวก 13]
กิจกรรมคุณจะทำบสนองอย่างไร ? [ภาคผนวก 14]
คู่มือความปลอดภัยทางดิจิทัล
กรรไกร
กระดาษเปล่า
ปากกา, ดินสอ

ส่วนที่ 6

ปากกา, ดินสอ
กระดาษเปล่า
เส้นผ่า/อุปกรณ์ประกอบฉากแต่งตัว
สถานการณ์ “คุณจะทำอย่างไร?” [ภาคผนวก 15]
กิจกรรมการเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ [ภาคผนวก 16]
“คุณจะทำอย่างไร?” (ละคร) [ภาคผนวก 17]
การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ [ภาคผนวก 18] (กิจกรรมทางเลือก)

คำสำคัญ

ส่วนที่ 5

ร่องรอยทางดิจิทัล: ร่องรอยข้อมูลส่วนตัว รวมถึงรูปภาพที่ถูกทิ้งไว้ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ออนไลน์
การรู้เท่าทันดิจิทัล: ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ช่วยให้เด็กปลอดภัยและมีศักยภาพในโลกดิจิทัลที่เติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ครอบคลุมการเล่น, การมีส่วนร่วม, การเข้าถึงสังคม, การค้นหา และการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล¹⁹
ความปลอดภัยทางดิจิทัล: การดำเนินการเพื่อปกป้องบุคคลจากอันตรายเมื่อเชื่อมต่อออนไลน์
การกรูมมิ่ง (ล่อลวง): การควบคุมและแสวงหาประโยชน์บนโลกออนไลน์หรือในชีวิตจริงอย่างต่อเนื่อง โดยผู้ไม่หวังดีที่ใช้ความเจ้าเล่ห์และหลอกล่อให้ผู้ประมาทรู้สึกไว้วางใจ เพื่อหาประโยชน์จากพวกเขา

ส่วนที่ 6

ผู้สนับสนุน: บุคคลที่สนับสนุนเป้าหมายของผู้อื่น บุคคลที่พูด เขียน หรือกระทำในนามของบุคคลหรือกลุ่มอื่นเพื่อดึงความสนใจไปยังเป้าหมาย
ผู้เฝ้าเฉย: บุคคลที่เห็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือทำร้ายผู้อื่น แต่นิ่งเฉยไม่ทำอะไรเพื่อช่วยหยุดสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย และไม่ปลอดภัย
ขอบเขตดิจิทัล: แนวทางปฏิบัติ กฎ หรือข้อจำกัดที่บุคคลกำหนดขึ้นเพื่อปกป้องความปลอดภัยทางดิจิทัลและขอบเขตจากการถูกแสวงหาประโยชน์เช่นเช่นสินค้า
เครือข่ายความปลอดภัย (Safe Circle): เครื่องมือเพื่อความปลอดภัยที่ช่วยระบุผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ห้าคนที่สามารถพึ่งพาเพื่อปกป้องพวกเขาจากอันตราย

เกริ่นนำ

พูด:

ในบทที่ 1 เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ค่านิยม ความสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และขอบเขตส่วนบุคคล ในบทที่ 2 เราได้พูดคุยเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย การค้ามนุษย์แรงงาน และวิธีการระบุงการโฆษณาหรือโอกาสงานปลอม ในบทสุดท้ายนี้ (บทที่ 3) เราจะศึกษาความปลอดภัยทางดิจิทัลและการรู้เท่าทันดิจิทัล รวมถึงสำรวจว่าปัจจัยเสี่ยงและความเปราะบางที่เราได้เรียนรู้ในบทก่อนหน้านี้สามารถนำมาใช้กับชีวิตและปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ของเราได้อย่างไร

ในส่วนนี้ (ส่วนที่ 5) เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับร่องรอยทางดิจิทัลของเราซึ่งรวมถึงว่าเราเป็นใครในโลกออนไลน์ และเกิดอะไรขึ้นกับข้อมูลส่วนตัว การโต้ตอบ และภาพที่เราอัปโหลดตลอดเวลา ในส่วนสุดท้าย (ส่วนที่ 6) เราจะยังคงศึกษาวิธีการรักษาความปลอดภัยในโลกออนไลน์ และสำรวจแนวทางปฏิบัติที่ช่วยเสริมความปลอดภัยเพื่อให้เราเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นได้ แทนที่จะเป็นผู้เฝ้าดูสถานการณ์ที่ยากลำบากหรือเป็นอันตรายต่อผู้อื่น

โต้ตอบ

พูด:

อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนสำคัญอย่างมากในชีวิตประจำวันของเรา มีความเป็นไปได้สูงที่คุณ ครอบครัวของคุณ, เพื่อน ๆ, คุณครู, เจ้าหน้าที่รัฐบาล, ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ และเกือบทุกคนที่คุณรู้จักในชุมชนจะใช้อินเทอร์เน็ตเป็นหลักในชีวิตประจำวันซึ่งรวมถึงโซเชียลมีเดีย, แอปพลิเคชัน, อีเมล, ข้อความโต้ตอบแบบทันที, การช้อปปิ้งออนไลน์, ธนาคาร, แผนการเดินทาง, การบ้าน, งานวิจัยทางการแพทย์, วิทยาศาสตร์, และอื่น ๆ อีกมากมายที่อยู่บนโลกอินเทอร์เน็ต มีวิธีการมากมายที่อินเทอร์เน็ตได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตและการทำงานในชุมชนของเรา

คุณทราบหรือไม่ว่า จากข้อมูลของธนาคารโลกมีการประมาณการว่าประมาณ 63% ของประชากรโลกใช้อินเทอร์เน็ต²⁰ ซึ่งเท่ากับห้าพันล้านกว่าคน โดยในตัวเลขนี้ UNICEF ประมาณการว่า “หนึ่งในสามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี”²¹ ดังนั้นคุณจะเห็นได้ว่าเป็นสัดส่วนขนาดใหญ่ของประชากรในโลกใบนี้ที่กำลังใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้นในชีวิตประจำวัน แม้อินเทอร์เน็ตจะนำความสุข การเชื่อมต่อผู้คน และการเข้าถึงการศึกษามากมายมาให้เรา แต่มันก็เปิดโอกาสให้เกิดการแสวงหาประโยชน์ การล่วงละเมิด และการหลอกลวงได้เช่นกัน

ถาม:

คำถามที่ 1: “ความปลอดภัยทางดิจิทัลคืออะไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: ความปลอดภัยทางดิจิทัลมุ่งเน้นการป้องกันตนเองจากการถูกแสวงหาประโยชน์ในโลกออนไลน์ และให้เครื่องมือเพื่อลดความเสี่ยงต่อการถูกก่อกวนและการค้ามนุษย์

คำถามที่ 2: “คุณคิดว่าความปลอดภัยทางดิจิทัลสำคัญหรือไม่? เพราะเหตุใดจึงตอบว่าสำคัญหรือไม่สำคัญ?”

ตัวอย่างคำตอบ: สำคัญ ความปลอดภัยทางดิจิทัลมีความสำคัญเพราะโลกของเราในปัจจุบันมีการเชื่อมโยงถึงกัน และทุกคนจำเป็นต้องรู้วิธีปกป้องตนเองในโลกออนไลน์และใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ความปลอดภัยทางดิจิทัลช่วยให้คุณหลีกเลี่ยงอันตรายแบบต่าง ๆ ในโลกออนไลน์ เช่น การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ (Cyberbullying) การขโมยข้อมูลส่วนตัว การก่อกวน ฯลฯ ความปลอดภัยทางดิจิทัลสอนให้คุณรู้วิธีปกป้องข้อมูลส่วนตัวของคุณ ตระหนักถึงสิ่งที่คุณแชร์ในโลกออนไลน์ และเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้

คำถามที่ 3: “คุณคิดว่าเราจะมีข้อมูลของคนคนหนึ่งโซเชียลมีเดียได้ง่ายแค่ไหน?”

ตัวอย่างคำตอบ: หากคนคนนั้นไม่ได้ตั้งค่าความเป็นส่วนตัวในโซเชียลมีเดียและเปิดเผยสิ่งที่ตนเองแชร์ไปทุกอย่าง ก็อาจเป็นเรื่องง่ายที่เราจะรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับตัวเขาผ่านรูปภาพ วิดีโอ และเรื่องราวที่เขาโพสต์ หากคนนั้นตั้งค่าความเป็นส่วนตัว จำกัดไม่ให้คนแปลกหน้าเข้าถึงบัญชี และไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลส่วนตัวต่อสาธารณะก็ทำให้เราแทบจะรู้ข้อมูลเกี่ยวกับคนนั้นได้เลย

คำถามที่ 4: “คุณสามารถระบุอย่างน้อยสามแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย, แอป หรือเกมที่คุณใช้เป็นประจำได้หรือไม่ และใช้เวลาในแต่ละวันนานเท่าไร?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- TikTok: 2 ชั่วโมง
- Instagram: 1 ชั่วโมง
- Snapchat: 30 นาที
- X (ชื่อเดิม Twitter): 30 นาที
- Fortnite: 2 ชั่วโมง
- Roblox: 1 ชั่วโมง

หมายเหตุ: กิจกรรมนี้สามารถช่วยให้คุณในฐานะผู้ให้การศึกษา/ผู้ดำเนินกิจกรรม เข้าใจว่าเด็กและเยาวชนที่คุณดูแลใช้แพลตฟอร์มใด และใช้เวลาออนไลน์นานแค่ไหน รวมถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

คำถามเพิ่มเติม

คำถามที่ 1: “ในคะแนน 1–10 (1 หมายถึง “ไม่ดี” และ 10 หมายถึง “ดีมาก”) คุณจะให้คะแนนความเป็นส่วนตัวสำหรับบัญชีโซเชียลมีเดียของคุณเท่าไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: ฉันให้ 7 เต็ม 10 ฉันไม่ค่อยกับคนแปลกหน้า, ไม่มีอะไรให้โพสต์มากนัก และพยายามไม่โพสต์ข้อมูลที่ระบุตัวตนมากเกินไป

คำถามที่ 2: “คุณจะรู้สึกอย่างไรหากวันหนึ่งมีคนแคปหน้าจอข้อมูลส่วนตัวทั้งหมดของคุณจากโซเชียลมีเดียส่วนตัว และเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ในโรงเรียนของคุณหรือในสถานที่ที่คุณไปบ่อย ๆ?”

ตัวอย่างคำตอบ: ฉันจะรู้สึกไม่สบายใจเมื่อข้อมูลถูกเปิดเผย, เหมือนฉันถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว

ลงมือทำ:

กิจกรรมบัญชีปลอม [ภาคผนวก 13]

พูด:

ในเวลาเพียง 5–10 นาที คุณสามารถค้นหาข้อมูลส่วนตัวของเอเดรียนและมาเรียได้มากมาย เพราะร่องรอยทางดิจิทัลที่พวกเขาทิ้งไว้บนโปรไฟล์โซเชียลมีเดีย **ร่องรอยทางดิจิทัล**ของคุณก็คือข้อมูลส่วนตัวที่รวมถึงภาพที่คุณโพสต์ทั้งไว้ในขณะที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต โปรดจำไว้ว่า **ร่องรอยทางดิจิทัล**เป็นสิ่งที่จะคงอยู่ในโลกออนไลน์ตลอดไป ทุกคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตล้วนมี**ร่องรอยทางดิจิทัล** เมื่อมีการโพสต์ภาพหรือข้อมูล มันจะไม่มีวันเป็นส่วนตัวอีกต่อไป และกลายเป็นส่วนหนึ่งของ**ร่องรอยทางดิจิทัล**ที่คุณสร้างขึ้น

บางครั้งผู้คนจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลใน**ร่องรอยทางดิจิทัล**ที่คุณสร้างขึ้น และละเมิดสิทธิของคุณที่จะรู้สึกสบายใจและปลอดภัยทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง พวกเขาสามารถทำเช่นนี้โดยการพูดหรือเขียนสิ่งไม่ดีเกี่ยวกับคุณ หรือแชร์ภาพส่วนตัวของคุณที่คุณไม่ชอบหรือไม่ได้ยินยอมให้แชร์ แม้ว่า คุณจะแชร์ภาพหรือข้อมูลต่อสาธารณะหรือส่วนตัว นั่นก็ไม่ได้ถือว่าเป็นการให้อำนาจผู้อื่นในการใช้ข้อมูลนั้น โดยไม่ได้รับอนุญาตจากคุณ หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์จากข้อมูลของคุณ แม้จะมีหลายสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกออนไลน์ แต่สิ่งเหล่านั้นก็เป็นสิทธิของคุณเองเหมือนในชีวิตจริง คุณมีสิทธิที่จะปฏิเสธสิ่งที่คนอื่นขอให้你做 ซึ่งทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจหรือไม่ปลอดภัย คุณมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการถูกทำร้ายและการละเมิดบนโลกออนไลน์ เช่นเดียวกับที่คุณได้รับในชีวิตจริง

ความปลอดภัยทางดิจิทัลช่วยปกป้องผู้คนจากการถูกทำร้ายเมื่อเชื่อมต่อกับโลกออนไลน์ การ**รู้เท่าทันดิจิทัล**คือ การมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นที่ช่วยให้คุณปลอดภัยและมีอำนาจในโลกดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งช่วยให้คุณเล่นอินเทอร์เน็ตและมีส่วนร่วมในโลกออนไลน์ พร้อมเข้าสังคมและเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย การเข้าใจผลกระทบที่ยาวนานจากสิ่งที่คุณโพสต์ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการรักษาความปลอดภัยในโลกออนไลน์ โดยการตระหนักถึงอันตรายของการแบ่งปันข้อมูลส่วนตัวออนไลน์และพยายามอย่างเต็มที่ที่จะรักษาข้อมูลเหล่านั้นให้ปลอดภัยและเป็นส่วนตัว คุณสามารถป้องกันไม่ให้ผู้อื่นใช้ข้อมูลเหล่านั้นเพื่อแสวงหาประโยชน์หรือทำร้ายคุณได้

คุณเองมีสิทธิที่จะรู้สึกสบายใจและปลอดภัยกับทุกสิ่งที่ได้แชร์ทั้งในออนไลน์และบนมือถือ ซึ่งรวมถึงโซเชียลมีเดีย, อีเมล, รูปภาพ, วิดีโอ, การโทร, การวิดีโอคอล, การส่งข้อความ และการแชท ไม่มีใครมีสิทธิที่จะละเมิดความเป็นส่วนตัวหรือขอบเขตส่วนบุคคลของคุณ ทั้งในโลกออนไลน์หรือในชีวิตจริง

ลงมือทำ:

อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับคู่มือความปลอดภัยทางดิจิทัล (ลิงก์)

พูด:

คุณเพิ่งได้อ่านบทสนทนาสั้น ๆ ระหว่างคนสองคน ในตอนแรกดูเหมือนว่าคนแปลกหน้าคนนั้นจะอายุ 17 ปี เพราะเขาแนะนำตัวเองเช่นนั้น อย่างไรก็ตามเมื่อเราอ่านต่อไปเรื่อย ๆ ก็จะพบว่าจริง ๆ แล้วเขาคือจอห์น ชายอายุ 54 ปี เขาพูดคุยกับเด็กอายุ 14 ปี โดยสร้างทำเป็นมิตรและเชื่อมความสัมพันธ์ด้วย ชัดเจนว่าเด็กอายุ 14 ปีไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วคนแปลกหน้าคนนั้นมีอายุ 54 ปี แต่ทว่าทั้งสองก็เริ่มมีความผูกพันทางอารมณ์ซึ่งกันและกันไปเสียแล้ว เด็กคนนั้นเปิดเผยเรื่องราวชีวิตของตน ปัญหาที่มีกับพ่อแม่ ฯลฯ และชายแปลกหน้าก็สร้างทำเป็นคอยสนับสนุนเพื่อสร้างความไว้วางใจในความสัมพันธ์นี้ เห็นได้ว่าการกระทำเช่นนี้มีจุดประสงค์เพื่อหลอกลวง แสวงหาประโยชน์ และล่อลวงละเมิดเด็กที่ไม่รู้อิโนอีแห่งบนโลกออนไลน์

สถานการณ์เช่นนี้เป็น**การกรูมมิ่ง** (ล่อลวง) หรือการเข้าหาเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ **การกรูมมิ่ง**เป็นการควบคุมและแสวงหาประโยชน์บนโลกออนไลน์หรือในชีวิตจริงอย่างต่อเนื่อง เป็นวิธีของคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยเพื่อหลอกล่อ และเกลี้ยกล่อมเป็นเพื่อนกับคนที่เปราะบางเพื่อหาประโยชน์จากพวกเขา เป็นบุคคลที่ขอสร้างความสัมพันธ์และความผูกพันทางอารมณ์กับผู้เยาว์ เพียงเพื่อหลอกลวง แสวงหาประโยชน์ หรือละเมิดพวกเขา (ทั้งในชีวิตจริงหรือโลกออนไลน์) สิ่งสำคัญคือ ต้องจำไว้ว่า**การกรูมมิ่ง**เช่นนี้ไม่จำเป็นต้องมีลักษณะเหมือนสถานการณ์ตัวอย่างนี้เสมอไป ผู้กระทำอาจมีอายุมากหรือน้อยกว่าผู้เสียหาย เป็นเพศใดก็ได้ มาจากภูมิหลังหรือมาจากประเทศใดก็ได้ คุณอาจไม่รู้เลยว่าพวกเขามาจากไหนหรือตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาคือใครกันแน่ ความเป็นจริงก็คือมันยากเสมอที่จะรู้ว่าคุณกำลังพูดคุยกับใครอยู่ หากคุณไม่เคยพบคน ๆ นั้นในชีวิตจริงหรือในสถานการณ์ที่ปลอดภัยมาก่อน การจะรู้ถึงเจตนาของใครบางคนก็เป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะเมื่อเป็นสถานการณ์ที่มี**การกรูมมิ่ง**มาเกี่ยวข้อง ผู้กระทำเช่นนี้ (กรูมเมอร์) คือคนที่พยายามสร้างความไว้วางใจ ประทับใจ หรือทำให้คุณรู้สึกว่าคุณใจคุณ ส่วนมากผ่านการแบ่งปันอารมณ์ความรู้สึก และสร้างความสัมพันธ์ พวกเขามักจะรู้วิธีดึงดูดผู้คนให้มีความเชื่อมั่นได้อย่างแนบเนียนและค่อย ๆ โจมตีเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

ลงมือทำ:

กิจกรรมคุณจะตอบสนองอย่างไร? [ภาคผนวก 14]

พูด:

ในกิจกรรมคุณจะตอบสนองอย่างไร? เราได้เรียนรู้ว่าการตัดสินใจเล็ก ๆ น้อย ๆ ในระหว่างการสนทนาบนโลกออนไลน์สามารถส่งผลกระทบใหญ่หลวงได้ โดยการแบ่งปันข้อมูลส่วนตัวกับคนแปลกหน้า การวางแผนพบเจอกันในชีวิตจริง หรือการเปิดกล้องระหว่างการสนทนาวิดีโอ อาจนำไปสู่ผลลัพธ์เชิงลบได้ การกระทำเหล่านี้อาจทำให้คุณตกเป็นเป้าในการข่มขู่หรือการแสวงหาประโยชน์จากผู้อื่นที่ต้องการเล่นงานจุดอ่อนของคุณ อินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของเรา และเทคโนโลยีก็สามารถเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ การสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวให้แน่นแฟ้นขึ้น และการหาความบันเทิง ดังนั้นเราจึงควรใช้ความระมัดระวังในการตัดสินใจว่าเราจะแบ่งปันข้อมูลอะไร ใครที่เราจะโต้ตอบด้วย และจะโพสต์เนื้อหาอะไรบนโลกออนไลน์ การกระทำเช่นนี้จะช่วยให้เราสามารถป้องกันตัวเอง คนที่เรารัก และสภาพแวดล้อมของเราจากสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หนึ่งให้มีความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยของตนเองอย่างสม่ำเสมอ หนึ่งในวิธีที่ดีคือการตระหนักถึงสัญญาณของการถูกควบคุม เช่น การรู้สึกถูกกดดันว่าต้องแบ่งปันข้อมูลหรือเนื้อหาเกี่ยวกับใครบางคน หรือการทำบางสิ่งบางอย่างเพียงเพื่อไม่ให้อีกฝ่ายรู้สึกไม่พอใจ

เกริ่นนำ

พูด:

ในส่วนที่ 5 เราได้ศึกษาเรื่องการรู้เท่าทันดิจิทัล ร่องรอยทางดิจิทัลของเรา และวิธีที่ไม่หวังดีสามารถควบคุมหรือกลุ่มผู้คนบนโลกออนไลน์ได้ง่าย ๆ โดยใช้ข้อมูลส่วนตัวที่ถูกแชร์บนโลกออนไลน์ อีกทั้งเรายังได้เข้าใจความเป็นจริงของการกรูมมิ่งและการขู่กรโชกทางเพศในคู่มือความปลอดภัยทางดิจิทัล โดยมีการระบุถึงสัญญาณต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการสนทนาบนโลกออนไลน์ ในส่วนที่ 6 เราจะมุ่งเน้นไปที่วิธีการรักษาความปลอดภัยบนโลกออนไลน์และวิธีการป้องกันบนโลกออนไลน์ โปรดจำไว้ว่าในบทที่ 1 ส่วนที่ 2 เราได้แนะนำแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันในความสัมพันธ์และอธิบายว่ามันเป็นมาตรการป้องกันเพื่อรับรองความปลอดภัยในสถานการณ์ต่าง ๆ และสร้างขอบเขตที่ปลอดภัย

ในส่วนนี้เราจะศึกษาวิธีการป้องกันทางออนไลน์ โดยใช้เครื่องมือและแนวคิดที่เราได้เรียนรู้ตลอดหลักสูตรนี้ สิทธิมนุษยชนของเราก็เป็นส่วนที่สำคัญอย่างมากในโลกดิจิทัล ซึ่งเป็นเหตุผลที่เราต้องรู้วิธีใช้สิทธิต่าง ๆ ทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง มีความเป็นไปได้สูงกว่าความสัมพันธ์และการติดต่อทางสังคมในหลายครั้งอาจถูกพัฒนาในโลกออนไลน์ผ่านการแชท การแบ่งปันรูปภาพและวิดีโอ และการเล่นเกม อีกทั้งยังเป็นไปได้ว่าคุณหรือคนในครอบครัวเริ่มต้นมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและถูกจ้างงานผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เช่นกัน ดังนั้นตอนนี้จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องรู้วิธีการรักษาความปลอดภัยของตัวเองในโลกออนไลน์ สร้างขอบเขตที่ชัดเจน และสร้าง**เครือข่ายความปลอดภัย (Safe Circle)**

โต้ตอบ

ถาม:

คำถามที่ 1: “การกำหนดขอบเขตดิจิทัลจะมีลักษณะเป็นอย่างไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: หลีกเลี่ยงการพูดคุยกับคนที่คุณไม่รู้จักบนโลกออนไลน์ เก็บข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคลของคุณไว้เป็นความลับ เปิดเผยกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองว่าคุณใช้แอปพลิเคชันอะไรบ้าง

คำถามที่ 2: “คุณจะปกป้องสิทธิของคุณบนโลกออนไลน์ได้อย่างไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: แม้ทุกอย่างจะเกิดขึ้นบนโลกออนไลน์ คุณก็ยังคงมีสิทธิเทียบเท่าเหมือนกับในชีวิตจริง ตัวอย่างเช่น สิทธิในการได้รับความปลอดภัย/การป้องกัน หากมีคนข่มขู่หรือรังแกคุณบนโลกออนไลน์ คุณสามารถแจ้งผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้หรือรายงานเหตุการณ์นั้น

คำถามที่ 3: “คุณจะตัดสินใจได้อย่างไรว่าใครที่สามารถเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งใน**เครือข่ายความปลอดภัยของคุณ (Safe Circle)**?”

ตัวอย่างคำตอบ: เครือข่ายความปลอดภัยของคุณควรประกอบไปด้วยผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจในชีวิต และบุคคลที่ปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ แพทย์/พยาบาล และนักสังคมสงเคราะห์

คำถามเพิ่มเติม

คำถามที่ 4: “สิ่งที่ดีที่สุดที่ควรทำหากรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือไม่สบายใจบนโลกออนไลน์คืออะไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: หากมีบางสิ่งที่คุณรู้สึกผิดปกติก ไม่สบายใจ หรือเป็นอันตราย จงเชื่อสัญชาตญาณของคุณ เชื่อมั่นในการตัดสินใจของตัวเอง และขอความช่วยเหลือจากคนในเครือข่ายความปลอดภัยของคุณ รายงานพฤติกรรมของบุคคลนั้นทางออนไลน์ โทรเข้าสายด่วนหรือแจ้งตำรวจ

คำถามที่ 5: “มีวิธีใดบ้างที่สามารถพัฒนา**ความปลอดภัยทางดิจิทัล**ของคุณได้?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- ตรวจสอบการตั้งค่าโปรไฟล์ของตนเองและเช็คว่าได้ตั้งค่าเป็นโปรไฟล์แบบส่วนตัวแล้ว
- ลบ, บล็อก หรือจำกัดใครก็ตามที่ทำให้รู้สึกไม่สบายใจหรือดูเหมือนว่าจะเป็นภัยขีปนาวุธ
- หลีกเลี่ยงการแชร์ข้อมูลแบบเรียลไทม์และไม่แสดงที่อยู่, ป้ายชื่อ หรือโลโก้ของสถานที่ที่ไป
- ระมัดระวังเนื้อหาที่แชร์ในโลกออนไลน์ เนื่องจากอาจมีผลกระทบในระยะยาวต่อชื่อเสียง และ**ความปลอดภัยทางดิจิทัล**

ลงมือทำ:

สถานการณ์ “คุณจะทำอย่างไร?” [ภาคผนวก 15]

พูด:

จากสถานการณ์ที่ผ่านมาเมื่อสักครู่นี้จะเห็นได้ว่ามีแนวทางปฏิบัติเพื่อรักษาความปลอดภัยที่เราสามารถทำได้เพื่อให้ปลอดภัยในโลกออนไลน์ ขั้นตอนบางประการที่เราพูดถึงในสถานการณ์ “คุณจะทำอย่างไร?” นับว่าเป็นขั้นตอนในการป้องกันซึ่งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติก่อนที่จะใช้งานแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย, แอป, หรือเกมต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

- หลีกเลี่ยงการโพสต์ข้อมูลที่สามารถระบุตัวตนได้ เช่น ที่อยู่บ้าน, อายุ, หมายเลขโทรศัพท์, อีเมล หรือโรงเรียน (**ข้อมูลที่ระบุได้**)
- หลีกเลี่ยงการเพิ่มเพื่อนกับคนที่คุณไม่รู้จักในโซเชียลมีเดีย (**ความสัมพันธ์ที่ไว้ใจได้**)
- สร้างโปรไฟล์ที่ไม่เปิดเผยอายุหรือปีเกิดของคุณ (**ความเป็นส่วนตัว**)
- หลีกเลี่ยงการถ่ายหรือโพสต์ภาพที่ไม่เหมาะสมหรือภาพที่มีเนื้อหาโจ่งแจ้ง (**ผลกระทบต่ออนาคต**)
- บริการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวในโซเชียลมีเดียของคุณเพื่อให้เฉพาะคนที่คุณอนุญาตเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงเนื้อหาของคุณได้ (**การตั้งค่าความเป็นส่วนตัว**)
- หลีกเลี่ยงการนัดเจอผู้คนที่คุณรู้จักเพียงแค่นับในโลกออนไลน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคุณไปคนเดียว (**ความปลอดภัย**)

การกระทำอื่น ๆ เป็นการตอบสนองเมื่อเกิดปัญหา ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนที่เราควรทำหลังจากมีผู้กระทำการที่ไม่ปลอดภัยหรือทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจได้แก่

- บล็อกหรือรายงานคนที่ทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจ (**ความสัมพันธ์ที่ไว้ใจได้**)
- แจ้งผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจเสมอหากมีใครทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจ แชรรูปภาพหรือวิดีโอที่ไม่เหมาะสมให้คุณ ซึ่งรวมถึงเนื้อหาที่ไม่พึงประสงค์ ขอดูรูปภาพส่วนตัว หรือข่มขู่คุณหากแจ้งเรื่องนี้กับใคร หากคุณรู้สึกไม่สบายใจที่จะพูดคุยกับพ่อแม่ของคุณ คุณสามารถพูดคุยกับครูหรือแจ้งเหตุผ่านศูนย์ช่วยเหลือเด็กและเยาวชน เช่น ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (สายด่วน 1300) ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือรายงานเกี่ยวกับภาพหรือวิดีโอที่ไม่เหมาะสมไปที่ <https://www.facebook.com/SafeDek/> (**สิทธิในเสียงของคุณ**)

ถาม:

คำถามที่ 1: “หากมีคนแชร์รูปภาพหรือวิดีโอที่ไม่เหมาะสมมาให้ดู คุณจะรู้สึกมั่นใจที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจช่วยแจ้งเหตุเรื่องนี้หรือไม่?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- ฉันมั่นใจเพราะพวกเขาสามารถช่วยฉันได้
- ฉันรู้สึกกังวลแต่ก็จะทำอยู่ดี

คำถามที่ 2: “คุณจะตอบสนองอย่างไรหากมีคนขอดูรูปภาพหรือวิดีโอของคุณในลักษณะที่ไม่เหมาะสม?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- ฉันจะบอกว่าไม่
- ฉันจะบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจทันทีและรายงานเรื่องนี้

คำถามเพิ่มเติม

คำถามที่ 3: “เหตุใดการไม่แชร์รูปภาพหรือวิดีโอที่ไม่เหมาะสมบนโลกออนไลน์หรือผ่านข้อความจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- อาจเป็นอันตรายต่อเราได้
- อาจก่ออันตรายแก่ผู้อื่นได้
- มีผลกระทบระยะยาว

พูด:

เราได้สังเกตเห็นว่าเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สามารถถูกนำไปใช้ในทางที่เป็นอันตรายได้อย่างไร ด้วยการเกิดขึ้นของซอฟต์แวร์และบอทที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เราควรกังวลหรือไม่ว่า AI อาจถูกนำไปใช้เพื่อก่อให้เกิดอันตราย? แม้ว่า AI จะมีศักยภาพที่ช่วยให้ชีวิตประจำวันของเราทำสิ่งต่าง ๆ

ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสะดวกสบายมากขึ้น แต่ก็ยังมีความท้าทายเมื่อมีประเด็นที่เด็กและเยาวชนควรระวัง ตัวอย่างเช่น อัลกอริธึมคำแนะนำ (ที่อินเทอร์เน็ตเสนอสิ่งที่คุณอาจต้องการดูต่อไปเรื่อย ๆ) อาจให้ข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือหรือไม่เหมาะสม และมีการเก็บข้อมูลที่อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นส่วนตัว นอกจากนี้อาจมีการใช้ AI ในทางที่ผิดเพื่อสร้างเนื้อหาไม่เหมาะสมหรือหลอกลวงบุคคล

เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์และจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและ AI ได้อย่างเหมาะสม สิ่งสำคัญคือ ต้องพิจารณาถึงวิธีที่เราใช้งาน และมีปฏิสัมพันธ์กับมัน เราจำเป็นต้องตระหนักว่าการใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิดเพื่อก่อกวนหรือทำร้ายใคร หรือการเปลี่ยนแปลงภาพของผู้อื่น อาจก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อพวกเขาและมีผลกระทบจากการกระทำของเรา แม้ว่าเราจะต้องปกป้องตัวเองจากผู้ที่ใช้งานข้อมูลดิจิทัลของเราในทางที่ผิด แต่เราเองก็ต้องแน่ใจว่าจะไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของปัญหานี้ไปเสียเอง

ถาม:

คำถามที่ 1: “อะไรคือคุณสมบัติที่ดีของ AI?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- สร้างโอกาสสำหรับการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ
- ลดข้อผิดพลาดของมนุษย์ในงานวิทยาศาสตร์
- ช่วยในเรื่องการสะกดคำและไวยากรณ์
- ทำให้งานง่ายและรวดเร็วขึ้น

คำถามที่ 2: “อะไรคือข้อเสียของ AI หรือวิธีที่ AI อาจก่อให้เกิดอันตรายได้?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- สร้างภาพหรือวิดีโอปลอมของบุคคล
- ปัญหาด้านความเป็นส่วนตัว
- อาจทำให้เราขี้เกียจมากขึ้น
- ทำให้คนก่อเรื่องที่ไม่ดีหรือก่อกวนคนอื่นโดยไม่เปิดเผยตัวตน
- เผยแพร่ข้อมูลเชิงลบหรือเท็จได้เร็วขึ้นมาก

พูด:

ความก้าวหน้าของ AI ก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียเช่นเดียวกับผลกระทบด้านบวกและด้านลบในการใช้อินเทอร์เน็ตหรือโซเชียลมีเดีย แม้ว่าจะมีข้อเสียและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น แต่ความก้าวหน้าในเทคโนโลยีและวิธีที่เราใช้อินเทอร์เน็ตและ AI ยังคงเติบโตและกลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของเรา เราได้เรียนรู้วิธีต่าง ๆ ในการปกป้องตนเองและการรู้เท่าทันดิจิทัลเพื่อรักษาความปลอดภัยทางดิจิทัล

ตลอดทั้งหลักสูตรนี้คุณจะต้องตอบคำถามว่าจะทำอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ ในบางสถานการณ์อาจเกิดขึ้นกับคุณเอง และในบางสถานการณ์ คุณจะเห็นว่ามันเกิดขึ้นกับคนอื่น อาจจะดูเป็นเรื่องง่ายที่จะเลือกตัวเลือกที่ถูกต้องเมื่อคุณอ่านสถานการณ์ตัวอย่างในห้องเรียนหรือในสถานการณ์สมมติ แต่ทว่าเมื่อเราเผชิญหน้ากับสถานการณ์เช่นนี้ในชีวิตจริง เราก็อาจรู้สึกสับสน แม้ว่าเหตุการณ์นั้นจะไม่ได้เกิดขึ้นกับเราโดยตรง บ่อยครั้งที่เราเป็นเพียงแค่ผู้เฝ้าหรือพยานในเหตุการณ์นั้น ๆ แทนที่จะเป็นคนที่ตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้นเอง และเมื่อคนที่ตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับอะไรกับเราก็อาจจะทำให้รู้สึกว่ามันไม่ใช่ปัญหาของเรา ตัวอย่างเช่น การค้ามนุษย์, การแสวงหาประโยชน์บนโลกออนไลน์ และความยากจน ล้วนเป็นปัญหาใหญ่ระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อผู้คนนับล้านในแต่ละวัน แต่เมื่อบางสิ่งดูใหญ่โตหรือเหมือนจะเกิดขึ้นแค่ในโลกออนไลน์หรืออยู่ไกลตัว เราอาจถามตัวเองว่า “ฉันจะทำอะไรได้จริง ๆ ในสถานการณ์นี้?” คำตอบคือ: “ทำได้มากเลยทีเดียว”

ผู้เฝ้าคือ “บุคคลที่เห็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่กำลังทำร้ายผู้อื่น แต่ไม่ช่วยทำอะไรสักอย่างเพื่อหยุดสถานการณ์ที่เสี่ยง อันตราย และไม่ปลอดภัยนั้น”²² ในทางกลับกัน **ผู้สนับสนุน**คือ บุคคลที่ “สนับสนุนเหตุผลของผู้อื่น”²³ และจะ “พูด เขียน หรือดำเนินการแทนบุคคลหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ความสนใจกับเหตุผลนั้น ๆ”²⁴ เมื่อเราก้าวเข้าสู่บทบาทของ **ผู้สนับสนุน** เราจะกลายเป็น **ผู้เฝ้า**ที่มีความรับผิดชอบโดยไม่เฝ้าเฉยและลงมือทำ ในฐานะพลเมืองที่มีความรับผิดชอบทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง เราทุกคนควรพยายามที่จะเป็น **ผู้สนับสนุน**ให้กับผู้อื่น เมื่อเราเห็นความอยุติธรรม แล้วเราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเป็น **ผู้สนับสนุน**ที่มีความกระตือรือร้นแทนที่จะเป็นเพียง **ผู้เฝ้า**เฉย?

หัวข้อของการเป็นผู้ที่ไม่เป็นเจย

หัวข้อของการเป็นผู้ที่ไม่เป็นเจย เป็นรูปแบบที่ออกแบบมาเพื่อช่วยเหลือผู้ไม่เจยในสถานการณ์ต่าง ๆ แต่ไม่กล้าเข้าไปให้การช่วยเหลือ หัวข้อนี้ประกอบไปด้วย:

- **เบี่ยงเบนความสนใจ:** แทรกแซงสถานการณ์โดยไม่ต้องเผชิญหน้าโดยตรง
- **ขอความช่วยเหลือ:** ขอความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนจากผู้อื่น
- **เผชิญหน้าโดยตรง:** เข้าแทรกแซงโดยตรงหากรู้สึกปลอดภัยและคิดว่าช่วยแก้ไขสถานการณ์เองได้
- **ชะลอ:** พูดคุยกับผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์นั้นในภายหลังเพื่อดูว่าช่วยอะไรเพิ่มเติมได้บ้าง
- **บันทึก:** จดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และบันทึกรายละเอียดให้ได้มากที่สุด

คุณอาจไม่สามารถแทรกแซงในสถานการณ์นั้นได้เนื่องจากหลายสาเหตุ แต่ประเด็นสำคัญของหัวข้อของการเป็นผู้ที่ไม่เป็นเจยเป็นการสนับสนุนให้เราเข้าแทรกแซงหากเห็นว่าปลอดภัยที่จะให้ความช่วยเหลือ เพื่อช่วยให้สถานการณ์นั้นคลี่คลายลง และทำการรายงานสถานการณ์ (หรือพฤติกรรมที่น่าสงสัย) เมื่อมีโอกาส ซึ่งถือว่าเป็นหลักการที่ช่วยสนับสนุนให้เรากล้าให้ความช่วยเหลือเมื่อเห็นสิ่งผิดปกติ ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อหน้าเราในโรงเรียน หรือในโลกออนไลน์กับเพื่อน ๆ บ่อยครั้งอาจจะเป็นการขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่ไว้ใจก็ได้ แต่ยังมีอีกหลายวิธีที่คุณสามารถเป็นผู้สนับสนุนแทนที่จะเป็นผู้ไม่เจย ตัวอย่างของสถานการณ์ต่าง ๆ มีดังนี้:

การกลั่นแกล้งในโลกออนไลน์: เมื่อคุณเห็นคนถูกกลั่นแกล้งในโลกออนไลน์ หรือคุณเห็นภาพที่ไม่เหมาะสมของใครบางคนถูกเผยแพร่ออกไป

- **สิ่งที่ควรทำ:** รายงานเหตุการณ์ บอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ และบล็อกบุคคลนั้น

การกลั่นแกล้งในชีวิตจริง: คุณเห็นคนถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน, ที่สวนสาธารณะ หรือที่บ้าน

- **สิ่งที่ควรทำ:** บอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ว่าคุณเห็นอะไร

การค้ำนุชย์: 1) คุณเดินผ่านใครบางคนและสังเกตเห็นสัญญาณของการค้ำนุชย์ 2) คุณดูสารคดีเกี่ยวกับการใช้แรงงานทาสทำการเกษตร

- **สิ่งที่ควรทำ:** 1) โทรเข้าสายด่วนและรายงานสิ่งที่คุณเห็นโดยละเอียด 2) ซื้อผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากแหล่งที่มีจริยธรรม และให้ความรู้แก่เพื่อนและครอบครัวของคุณเกี่ยวกับปัญหานี้

การละเมิดสิทธิมนุษยชนทั่วโลก: คุณตระหนักได้ถึงความยากจน การเลือกปฏิบัติทางเพศ และการขาดการเข้าถึงการศึกษา ยา และน้ำอย่างเพียงพอ

- **สิ่งที่ควรทำ:** สร้างความตระหนัก, ระดมทุน และซื้อผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากแหล่งที่มีจริยธรรม

พูด:

ในบทที่ 1 ส่วนที่ 2 คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ของสถานการณ์การค้ำนุชย์และความสำคัญของตัวบ่งชี้เหล่านี้ที่จะสามารถระบุสถานการณ์การค้ำนุชย์ที่อาจเกิดขึ้น คุณทราบหรือไม่ว่ามีตัวบ่งชี้ที่เราสามารถมองเห็นได้เพื่อดูว่ามีการแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์เกิดขึ้นหรือไม่?

ตัวบ่งชี้ของการแสวงหาประโยชน์บนโลกออนไลน์:

- แยกตัวทางสังคมและอารมณ์จากเพื่อนหรือครอบครัว
- แสดงพฤติกรรมเก็บตัวและ/หรือมีพฤติกรรมที่เป็นความลับ
- ใช้เวลามากเกินไปในการส่งข้อความหรือพูดคุยกับใครบางคนบนโลกออนไลน์
- พฤติกรรมและประสิทธิภาพในโรงเรียน/การทำงานลดลง
- ไม่ไปโรงเรียนหรือมักขาดเรียนหรือขาดงาน
- ได้รับของขวัญที่ไม่สามารถอธิบายหรือให้เหตุผลได้

การเรียนรู้ที่จะระบุตัวบ่งชี้ของการแสวงหาประโยชน์บนโลกออนไลน์เหล่านี้จะช่วยให้คุณปกป้องตัวเองและผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย มาลองเช็คสถานการณ์เพิ่มเติมกันและดูว่าเราสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์จากความไม่ปลอดภัยให้กลายเป็นความปลอดภัยได้หรือไม่

ลงมือทำ:

กิจกรรมการเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ [ภาคผนวก 16]

พูด:

ในกิจกรรม “การเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์” เราได้พิจารณาสถานการณ์ต่าง ๆ และดูว่าเราสามารถทำอะไรเพื่อเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ได้บ้าง บางครั้งเมื่อเรามีโอกาสย้อนกลับไปดูสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่สบายใจ และเมื่อทำการวิเคราะห์สถานการณ์นั้นก็จะทำให้เรามองเห็นได้ง่ายขึ้นว่าต้องปรับเปลี่ยนอะไรเพื่อให้สถานการณ์นั้นมีความปลอดภัยขึ้น เมื่อมองย้อนกลับไปที่เหตุการณ์ในอดีต เราจะสามารถเรียนรู้วิธีป้องกันไม่ให้สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นได้ในอนาคต ในบท 1 ส่วนที่ 2 เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันสถานการณ์ ซึ่งหมายถึงวิธีการป้องกันเพื่อรับรองความปลอดภัย ซึ่งเป็นสิ่งที่เรากำลังทำในตอนนี การเข้าใจความเสี่ยงต่าง ๆ ว่ามีลักษณะอย่างไรและเราสามารถป้องกันสถานการณ์เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายได้ทั้งบนโลกออนไลน์และในชีวิตจริง ช่วยให้เราสามารถเรียนรู้วิธีการและเวลาที่เหมาะสมที่จะใช้วิธีป้องกันเหล่านั้นได้

แม้กระทั่งการกระทำของเราและวิธีที่เราเลือกปฏิบัติต่อกันก็สามารถเป็นอีกหนึ่งวิธีที่เพื่อป้องกันรักษาความปลอดภัยให้ผู้อื่นได้ หากเราเลือกปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเสรีและเท่าเทียมด้วยศักดิ์ศรีและความเคารพทั้งบนโลกออนไลน์และในชีวิตจริง ทำให้มั่นใจได้ว่าการกระทำของเรานั้นจะไม่ไปทำร้ายผู้อื่น เช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นบนโลกออนไลน์ด้วยความเคารพ ไม่ใช่คำหยาบหรือกลั่นแกล้งผู้อื่น หรือการเลือกที่จะเป็น **ผู้สนับสนุน** แทนที่จะเป็น **ผู้เมินเฉย** และลุกขึ้นมาพูดเพื่อต่อต้านการรังแก อย่าปล่อยให้เรากลายเป็น **ผู้เมินเฉย** ต่อความอยุติธรรมที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่และหรือเรื่องเล็ก อย่างที่คุณได้เห็นในกิจกรรมนี้ว่าการกระทำของเราก่อให้เกิดผลกระทบและเป็นสิ่งที่ทำให้โลกเราปลอดภัย ทั้งในโลกออนไลน์และในโลกความเป็นจริง

ลงมือทำ:

“คุณจะทำอย่างไร?” (ละคร) [ภาคผนวก 17]

พูด:

ในบทที่ 3 ส่วนที่ 5 และ 6 เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับ **ความปลอดภัยทางดิจิทัล** และ **การรู้เท่าทันดิจิทัล** และเราก็ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความสำคัญของ **ร่องรอยทางดิจิทัล** ของเรา วิธีการป้องกันเพื่อให้เราปลอดภัย และวิธีที่จะเป็น **ผู้สนับสนุน** แทนที่จะเป็น **ผู้เมินเฉย** ในการสำรวจหัวข้อเหล่านี้ เราได้เรียนรู้ว่าการกระทำของเราสร้างผลลัพธ์ออกมาเหมือนกันทั้งในโลกออนไลน์หรือในชีวิตจริง โปรดจำไว้ว่า เรามีทางเลือกเสมอว่าเราจะมี **ความรับผิดชอบ** และ **ใจดี** กับผู้อื่น หรือเลือกที่จะไม่ทำอะไรและปล่อยให้พวกเขาตกอยู่ในความอันตราย เมื่อโลกของเรายังคงก้าวไปข้างหน้า เราก็จะสัมผัสกับโลกดิจิทัลมากขึ้นไปด้วยเช่นกัน นั่นจึงเป็นเหตุผลที่สำคัญอย่างมากที่เราจะต้องเตรียมวิธีการป้องกันทั้งตัวเราเอง และรวมถึงผู้อื่นด้วย เมื่อคุณมั่นใจในตัวเองและมีความรู้เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ คุณก็จะลดปัจจัยเสี่ยงของคุณลงได้

สิ่งสำคัญคือหากเราเห็นอะไรบางอย่างผิดปกติ เราก็ควรกล้าที่จะพูดและทำอะไรบางอย่าง หากคุณเป็นเพียงแคเด็กและเยาวชนและต้องการให้ความช่วยเหลือ ลองบอกครู พ่อแม่ หรือผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจ แม้ว่าคุณจะเป็นเด็ก แต่เสียงของคุณสำคัญเช่นกัน! หากคุณคิดว่ามีคนได้รับบาดเจ็บหรืออยู่ในอันตราย คุณมีสิทธิที่จะพูดออกมา เราว่าคุณมีสิทธิในฐานะเด็กภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งคุณมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครอง (ข้อที่ 3) และคุณมีสิทธิจะได้รับฟัง (ข้อที่ 12)

กิจกรรมทางเลือก: ภาคผนวก 18: การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ

ภาคผนวก

วัตถุประสงค์:

เพื่อให้ความรู้แก่เด็กเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่ทุกคนควรเข้าถึงได้ และช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าสิทธิเหล่านี้ส่งผลในเชิงบวกต่อชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ ได้อย่างไร

วัสดุ:

- การ์ดหมวดหมู่สิทธิเด็ก (ตัดออกทั้งหมด 4 ใบ)
- ตัวอย่างสถานการณ์
- กรรไกร
- เทปกาว, เทปกาวสองหน้า หรือกาวบลูแทค

ขั้นตอนที่ 1:

ใช้การ์ดหมวดหมู่สิทธิเด็ก แปะติดแต่ละมุมของห้องด้วยหมวดหมู่ 4 ประเภท ได้แก่ สิทธิที่จะมีส่วนร่วม, สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา, สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง และสิทธิที่จะมีชีวิตรอด

อ่านคำจำกัดความในตารางหมวดหมู่สิทธิ และสิทธิที่แตกต่างกันในตารางการดสิทธิมนุษยชนให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นตอนที่ 2:

เลือกและอ่านตัวอย่างสถานการณ์ (ตามที่ระบุด้านล่าง) ให้เด็กและเยาวชนฟัง

ให้เด็กและเยาวชนเดินไปยังมุมห้องที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นหมวดหมู่ที่ถูกต้องสำหรับสิทธินั้น ๆ กิจกรรมนี้สามารถเล่นในรูปแบบเกม โดยให้เด็กและเยาวชนเคลื่อนย้ายไปยังมุมที่พวกเขาคิดว่าถูกต้อง (ทางเลือก: เด็กและเยาวชนที่ไปยังมุมที่ถูกต้องจะได้รับโอกาสเล่นต่อในเกมนี้)

ขั้นตอนที่ 3:

เมื่อเด็กและเยาวชนได้เลือกมุมของตนเองแล้ว ให้ถามพวกเขาว่าทำไมถึงเลือกหมวดหมู่นั้น หลังจากนั้นคุณอธิบายว่าพวกเขาเลือกถูกหรือไม่ และเพราะเหตุใด โดยใช้ตัวอย่างคำตอบเป็นแนวทาง

ขั้นตอนที่ 4:

เพื่อสรุปกิจกรรมนี้ ให้ใช้คำถามสำหรับการอภิปรายดังต่อไปนี้:

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่าเด็ก ๆ อาจถูกทำร้ายในรูปแบบใดได้บ้าง หากพวกเขาไม่ได้รับการคุ้มครองด้านสิทธิ?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- หากไม่ได้รับการคุ้มครองด้านสิทธิ ทั้งอากาศ น้ำ และอาหารที่สกปรก ก็อาจทำให้เด็กป่วยได้
- การปล่อยให้ผู้อื่นกลั่นแกล้งสามารถสร้างความกลัวและทำให้ขาดความมั่นใจในตนเอง

คำถามที่ 2: “คุณคิดว่าใครควรเป็นผู้รับผิดชอบเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กจะได้รับการคุ้มครองด้านสิทธิเหล่านี้?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- ผู้นำระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
- รัฐบาล
- มนุษย์ทุกคน
- พ่อแม่และผู้ปกครอง
- บางครั้งตัวเราเองและเด็กคนอื่น ๆ รวมถึงเยาวชน สามารถช่วยปกป้องสิทธิของตัวเองและสิทธิของผู้อื่นได้เช่นกัน

คำถามเพิ่มเติม:

คำถามที่ 3: “การตัดสินใจอย่างชาญฉลาดสามารถปกป้องเด็ก ๆ จากอันตรายและช่วยให้พวกเขาปลอดภัยและมีสุขภาพดีได้อย่างไร?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- การรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงด้วยการเรียนรู้การเลือกอาหารที่ดีต่อสุขภาพและการทำกิจกรรมต่าง ๆ
- การเดินหนีจากสถานการณ์ที่เสี่ยงและไม่ปลอดภัย
- การมีเมตตาต่อผู้อื่นและลุกขึ้นยืนเพื่อต่อต้านการเลือกปฏิบัติหรือการกลั่นแกล้ง
- การบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้หากคุณหรือเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ
- การพูดออกมาหากเห็นบางสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ตารางหมวดหมู่สิทธิ

หมวดหมู่	คำจำกัดความ
สิทธิที่จะมีส่วนร่วม:	สิทธิที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นและมีความหมายในชีวิตของผู้คนในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชน (เช่น การแสดงความคิดเห็น, การมีส่วนร่วมในศาสนา, เสรีภาพในการแสดงออก)
สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา:	สิทธิที่เปิดโอกาสให้ผู้คนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่และมีโอกาสปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตน (เช่น การศึกษา, การเล่นและการทำกิจกรรม, การพักผ่อน)
สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง:	สิทธิที่ปกป้องผู้คนจากความรุนแรง การเลือกปฏิบัติ และการกดขี่ (เช่น การไม่ถูกกลั่นแกล้ง, การได้รับความปลอดภัยจากการถูกลักพาตัวหรือถูกขวย, การไม่ถูกแสวงหาประโยชน์)
สิทธิที่จะมีชีวิตรอด:	สิทธิขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและศักดิ์ศรีของมนุษย์ เช่น สิทธิในการได้รับอาหาร, น้ำ และที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอ (อากาศสะอาด, น้ำสะอาด, อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ)

สิทธิในการเข้าถึง
อากาศบริสุทธิ์

สิทธิในการเลือก
นับถือศาสนา

สิทธิในการเข้าถึง
ยาและการรักษา
พยาบาล

สิทธิในความ
เป็นส่วนตัว

สิทธิในการเข้าถึง
น้ำสะอาด

สิทธิในเสรีภาพ
ในการแสดง
ความคิดเห็น

สิทธิในการได้รับ
การคุ้มครอง
ในช่วงสงคราม

สิทธิในการได้รับความ
ช่วยเหลือทางกฎหมาย
และการปฏิบัติอย่าง
ยุติธรรม

สิทธิในการเข้าถึง
อาหารที่มีคุณค่า
ทางโภชนาการ

สิทธิในการเล่น
และทำกิจกรรม

สิทธิในการมี
อัตลักษณ์
ของตนเอง

สิทธิในการได้รับ
การสนับสนุนและ
การมีส่วนร่วม
สำหรับผู้พิการ

สิทธิที่จะไม่ถูก
กลั่นแกล้ง

สิทธิในการ
พักผ่อน

สิทธิในวัฒนธรรม
และภาษาของ
ตนเอง

สิทธิในการได้รับ
การคุ้มครองจาก
การถูกละเลย

สิทธิในการได้รับ
การคุ้มครองจาก
การถูกลักพาตัว
หรือการค้าขาย

สิทธิในการได้รับ
การศึกษา

สิทธิในการเข้าถึง
ข้อมูลข่าวสาร

สิทธิในการรู้จัก
ครอบครัวของตน

สิทธิในการไม่ถูก
ทำร้ายหรือแสวงหา
ประโยชน์

สิทธิในการมีชื่อ
และสัญชาติ

สิทธิในการได้รับ
การคุ้มครองจาก
การถูกละเมิด

สิทธิในการมีที่อยู่อาศัย
ที่เพียงพอ/ที่พักพิง
ที่เหมาะสม

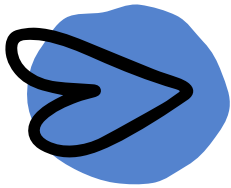
สิทธิในการแสดง
ความคิดเห็นใน
ประเด็นต่าง ๆ

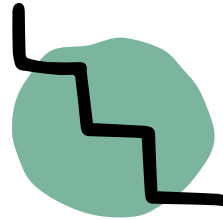
สิทธิในการได้รับ
การคุ้มครองจาก
การทำงานที่เป็น
อันตราย

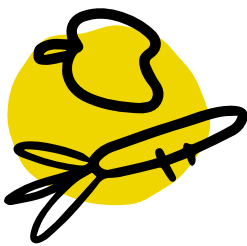
สิทธิในการได้รับ
ความคุ้มครองจาก
การทารุณกรรม

สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง

สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา

สิทธิที่จะมีชีวิตรอด

สิทธิที่จะมีส่วนร่วม

ตัวอย่างสถานการณ์:

1. มาเรียต้องการเป็นนักกฎหมาย แต่เนื่องจากสถานะทางการเงินของครอบครัว จึงทำให้พ่อแม่ของเธอไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนให้ได้ เธอไม่สามารถจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้ยากต่อการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (**สิทธิในการเข้าถึงการศึกษาและพัฒนา**)

ตัวอย่างคำตอบ: การเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิทธิพื้นฐานของเด็กทุกคน แม้ว่าครอบครัวของมาเรียจะไม่มีเงินส่งเธอเรียน แต่ประเทศส่วนใหญ่ได้ทำข้อผูกพันหรือกำลังพยายามให้การศึกษาฟรีหรือเข้าถึงฟรี เพื่อให้เด็กอย่างมาเรียสามารถเข้าถึงการศึกษาได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับสถานะทางการเงินของผู้ปกครอง

2. เบโตรอาศัยอยู่ในสถานที่ที่ระบบน้ำทำงานไม่สม่ำเสมอ และบางครั้งน้ำที่มาถึงบ้านก็เป็นน้ำคุณภาพต่ำ เนื่องจากปัญหาในระบบประปา (**สิทธิในการเข้าถึงน้ำสะอาดและการอยู่รอด**)

ตัวอย่างคำตอบ: การเข้าถึงน้ำดื่มสะอาดและระบบสุขาภิบาลเป็นสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศกำหนดให้รัฐ (หมายถึง ประเทศต่าง ๆ) ทำงานเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดและระบบสุขาภิบาลได้โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ โดยให้ความสำคัญกับคนที่มีพื้นฐานมากที่สุด เช่น ตัวอย่างเรื่องของเบโตร

3. หลังจากแม่ของเอดมเตกงาน ครอบครัวของเธอต้องดิ้นรนเพื่อให้มีอาหารเพียงพอต่อความต้องการขั้นพื้นฐาน สิ่งนี้ทำให้เอดมและพี่น้องของเธอไม่ได้รับคุณค่าทางอาหารที่สมดุลอย่างสม่ำเสมอ (**สิทธิในการเข้าถึงอาหารและการอยู่รอด**)

ตัวอย่างคำตอบ: การเข้าถึงอาหารถือเป็นสิทธิมนุษยชน ซึ่งหมายถึงการเข้าถึงอาหารอย่างสม่ำเสมอถาวร และไม่มีข้อจำกัด (ไม่ว่าจะโดยตรงหรือผ่านการซื้อด้วยเงิน) โดยต้องมีปริมาณและคุณภาพที่เพียงพอและเหมาะสม ประเทศต่าง ๆ มีหน้าที่ต้องให้สิทธิในการเข้าถึงอาหารที่เพียงพอแก่ผู้ที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการด้านอาหารขั้นพื้นฐานได้ด้วยตนเอง เช่น ครอบครัวของเอดม

4. มีหลายสิ่งหลายอย่างในประเทศของภูมิที่เขารู้สึกว่ามันไม่ถูกต้อง เขาต้องการจะเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ แต่ถ้าออกไปบนถนนเพื่อประท้วง เขาจะถูกจับเข้าคุกทันที ดังนั้นภูมิจึงได้แต่นั่งเงียบและไม่พูดอะไรเลย (**เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก, การมีส่วนร่วม**)

ตัวอย่างคำตอบ: ภูมิมีสิทธิมนุษยชนในการแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีเช่นเดียวกับทุกคนทั่วโลก ซึ่งรวมถึงเสรีภาพในการมีความคิดเห็นโดยไม่ถูกแทรกแซง และสิทธิในการแสวงหา รับ และเผยแพร่ข้อมูลและความคิดผ่านสื่อใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงที่อยู่ประเทศของเขาควรรับประกันสิทธินี้

5. ชาร่าอาศัยอยู่ในสถานที่ที่ผู้หญิงไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน แคมเธอยังโชคร้ายที่ไม่มีญาติผู้ชายเลย ดังนั้นเธอจึงต้องหาเงินด้วยตัวเอง เธอได้งานในโรงงานทำกระเป๋าสาน ซึ่งเธอต้องทำงานวันละ 16 ชั่วโมงในตึกที่ไม่มีหน้าต่าง เธอได้รับค่าจ้างเพียงเล็กน้อย แต่เป็นวิธีเดียวที่เธอสามารถหาเงินได้ แม้ว่ามันจะน้อยนิดก็ตาม (**งาน, การเลือกงานอย่างเสรี, สภาพการทำงานที่ยุติธรรมและเหมาะสม, การคุ้มครอง**)

ตัวอย่างคำตอบ: แม้ว่าชาร่าจะอาศัยอยู่ในสถานที่ที่ผู้หญิงไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน แต่เธอมีสิทธิมนุษยชนในการว่าจ้างงาน การเลือกงาน และสภาพการทำงานที่ยุติธรรม เธอควรได้รับสิทธินี้โดยปราศจากการละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ แต่ทว่าปัจจุบันเธอต้องทำงาน 16 ชั่วโมงในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม รัฐบาลมีความรับผิดชอบในการรับรองสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและป้องกันไม่ให้บริษัทต่าง ๆ แสวงหาประโยชน์จากผู้ที่เปราะบางเช่นชาร่า

6. มาร์โกทำงานในภาคเกษตรกรรมและรู้สึกว่ายางของเขากำลังแสวงหาประโยชน์จากตนเอง พวกเขายึดพาสปอร์ตและบอกว่าเขาต้องชำระหนี้ก้อนโตสำหรับค่าที่พักและค่าเดินทางไปทำงาน เขาต้องการรายงานเรื่องนี้ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ในประเทศของเขาตำรวจบางรายแอบคอร์รัปชัน ทำให้มาร์โกกลัวว่าตำรวจจะมีส่วนรู้เห็นกับนายจ้างของเขาและจะไม่ให้ความช่วยเหลือ [หมายเหตุ: ในหลายประเทศ เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายถือเป็นสิ่งที่ปลอดภัยที่สุดเพื่อขอความช่วยเหลือ แม้ว่าในบางกรณีอาจไม่เป็นเช่นนั้นสำหรับทุกคน] (การคุ้มครองจากการเป็นทาสและการค้ามนุษย์)

ตัวอย่างคำตอบ: การเป็นทาสเป็นสิ่งที่ต้องห้ามในทุกรูปแบบ และมาร์โกมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากตำรวจและรัฐบาลของประเทศที่เขาอาศัยอยู่ เพื่อป้องกันการตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกแสวงหาประโยชน์ การถูกละเมิด หรือถูกคุกคาม

7. แอนเห็นว่ามีเด็กหลายคนอยู่ภายนอกโรงเรียนในช่วงบ่ายเพื่อรอให้พ่อแม่มารับ เธอคิดว่านี่อาจเป็นโอกาสในการสร้างหลักสูตรให้เด็ก ๆ ได้สนุก เรียนรู้ และมีการศึกษาเพิ่มขึ้น แทนที่จะต้องรอพ่อแม่โดยเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ (การเล่นและการทำกิจกรรม, การพัฒนา)

ตัวอย่างคำตอบ: สิทธิในการเล่นและการทำกิจกรรมมีความสำคัญ เนื่องจากช่วยพัฒนาเด็กในด้านทักษะการเข้าสังคม การสำรวจโลก การฝึกนิสัยที่ดี และการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ข้อเสนอของแอนอาจช่วยสร้างพื้นที่ให้เด็กที่รอพ่อแม่สามารถพัฒนาทักษะและเข้าสังคมได้อย่างต่อเนื่อง

8. เฮเลนาได้ยินว่ามีการประท้วงเกิดขึ้นในประเทศใกล้เคียง และหลังจากที่เธอค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ เธอก็เกิดความสนใจในสิ่งที่พวกเขา กำลังประท้วงกัน เธอต้องการให้โรงเรียนของเธอมีความสนใจเรื่องนี้ผ่านการจัดกิจกรรมหรือการนำเสนอบทความเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ไม่มีใครในโรงเรียนให้ความสนใจกับความคิดของเธอ (การแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ, การมีส่วนร่วม)

ตัวอย่างคำตอบ: เฮเลนามีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นของเธอ หรือแม้กระทั่งนำหัวข้อใหม่ ๆ เข้าสู่สุนทนาในโรงเรียน โดยไม่ถูกเย้ยหยันหรือถูกปิดกั้น แม้ว่าความคิดของเธอจะไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนหรือครู ความคิดของเธอควรได้รับการเคารพ และเธอควรมีพื้นที่เพื่อการพูดคุยที่ปลอดภัยและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

9. แอนดรูว์รู้ว่าพ่อเลี้ยงกำลังทำร้ายร่างกายน้องชายของเขา แต่เขาไม่ได้บอกใครเลยเพราะกลัวว่าจะเกิดบางอย่างขึ้นหากนำเรื่องนี้ไปบอกใคร แม้ว่าเขาต้องการแจ้งเหตุเรื่องนี้ แต่เขาก็ไม่รู้ว่าจะไปแจ้งกับใคร และเขาเชื่อว่าแจ้งไปก็เท่านั้นเพราะเขาไม่มีเงินจ้างทนายความ (สิทธิในการได้รับความปลอดภัย, การไม่ถูกทำร้ายหรือแสวงหาประโยชน์, การคุ้มครอง)

ตัวอย่างคำตอบ: แอนดรูว์และน้องชายของเขามีสิทธิที่จะรู้สึกปลอดภัยและได้รับการคุ้มครองในบ้านของตนเอง แอนดรูว์ควรรู้สึกปลอดภัยและกล้าที่จะบอกผู้ใหญ่ที่เขาไว้วางใจเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่เหมาะสมนี้ และเขาควรรู้สึกมั่นใจว่าเสียงของเขา จะได้รับการรับฟังและจะมีการให้ความช่วยเหลือ ไม่มีใครมีสิทธิที่จะทำร้ายคุณหรือคนอื่น

วัตถุประสงค์:

เพื่อให้ภาพรวมที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นเกี่ยวกับสนธิสัญญาและข้อผูกพันต่างๆ ที่ประเทศและภูมิภาคทั่วโลกลงนามเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

วัสดุ:

- ตารางสิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชน

ขั้นตอนที่ 1:

ถาม:

คำถาม: “คุณสามารถบอกชื่อกฎหมาย, สนธิสัญญา, ข้อตกลง หรือองค์การระหว่างประเทศใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและสิทธิเด็กในพื้นที่ของคุณได้หรือไม่?” [ดูคำตอบจากตาราง]

ขั้นตอนที่ 2:

ให้เด็กๆ ใช้เวลาอ่านข้อมูลในตาราง นี่คือการอ้างอิงที่หลวมๆ ที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับความสำคัญของสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิของเด็กและเยาวชน อีกทั้งตารางนี้ประกอบด้วยรายชื่อกฎหมายและองค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจไม่ครอบคลุมกฎหมายในประเทศทั้งหมด โดยให้ความเข้าใจที่ครอบคลุมมากขึ้นเกี่ยวกับกฎระเบียบเฉพาะสำหรับการคุ้มครองผู้เยาว์และสิทธิมนุษยชนทั่วไปในพื้นที่ [หมายเหตุ: รายการเหล่านี้ไม่ครอบคลุมทั้งหมดและไม่ได้ลงลึกถึงกฎหมายเฉพาะของประเทศ แต่ถูกออกแบบมาเพื่อให้ตัวอย่างเครื่องมือทางกฎหมายและองค์กรบางส่วนที่มุ่งเน้นเรื่องสิทธิและการคุ้มครองเด็ก เยาวชน และประเด็นสิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป]

ตารางสิทธิมนุษยชนและกฎหมาย

กฎหมาย/องค์กรในประเทศไทย

ปฏิญญา อนุสัญญา และสนธิสัญญา (ระดับไทยและสากล)

- ปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration 1967)
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก (ลงนามในปี ค.ศ. 1995)
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ให้สัตยาบันในปี ค.ศ. 1992)
- อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (ให้สัตยาบันในปี ค.ศ. 1994)
- อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (ลงนามในปี ค.ศ. 1980)
- อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (ให้สัตยาบันในปี 1994)

กฎหมายในประเทศไทย:

- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558
- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 312 ว่าด้วยการห้ามการบังคับใช้แรงงานและการค้ามนุษย์ในประเทศไทย การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดเหล่านี้ถูกกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 312 ซึ่งครอบคลุมถึงการค้ามนุษย์ การบังคับใช้แรงงาน การล่วงละเมิด และการแสวงหาประโยชน์จากผู้อื่นโดยมิชอบ
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 (หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย)
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2556)
- พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
- พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553
- พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522 (แก้ไขเพิ่มเติม)

- พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (ครอบคลุมข้อมูลออนไลน์ของเด็ก)

*สิ่งสำคัญที่ต้องทราบคือ สิทธิส่วนใหญ่ของเด็กนั้นเชื่อมโยงกับสิทธิตามกฎหมายและความรับผิดชอบของพ่อแม่และ/หรือผู้ปกครอง มีกฎหมายและระเบียบเฉพาะหลายฉบับที่ให้การคุ้มครองและสิทธิแก่เด็ก สิทธิของเด็กส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสิทธิและหน้าที่ของผู้ปกครองหรือผู้ดูแลตามกฎหมาย

องค์กร:

- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)
- องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย
- ฮิวแมนไรท์วอตช์ (ประเทศไทย)
- แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- มูลนิธิสุกานีมิตรแห่งประเทศไทย
- กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- A21 Thailand

ขั้นตอนที่ 3:

ตารางบริการและรายละเอียดการติดต่อยังให้ข้อมูล ทรัพยากร และหมายเลขสายด่วนเพิ่มเติมสำหรับคุณและเด็กและเยาวชนซึ่งสามารถปรับแก้ได้ในภายหลัง ย้ำเตือนเด็กและเยาวชนว่าให้เก็บข้อมูลในตารางนี้ไว้และใช้ในการฉกฉวย หรือทุกครั้งที่พวกเขาหรือบุคคลที่พวกเขารู้จักอาจประสบกับความรุนแรง การล่วงละเมิด การแสวงหาประโยชน์ หรือปัญหาที่ร้ายแรงอื่น ๆ

ตารางบริการและรายละเอียดการติดต่อ

บริการ/ที่ตั้ง	เบอร์ผู้ติดต่อ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	1300 (ศูนย์ช่วยเหลือสังคม)
กองบังคับการปราบปรามการค้าย	1191
ศูนย์ต่อต้านการค้าย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	1599
กรมสอบสวนคดีพิเศษ	1202
กระทรวงแรงงาน	1506
ตำรวจ	191
ศูนย์พึ่งได้ (OSCC) ในโรงพยาบาลรัฐทั่วประเทศ	

วัตถุประสงค์:

เพื่อรับรู้ถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชนและผลกระทบจากการขาดการเข้าถึงสิทธิเหล่านี้ที่อาจมีต่อชีวิตประจำวัน

วัสดุ:

- การ์ดสิทธิมนุษยชน
- กระดาษหรือคอมพิวเตอร์
- ดินสอ, ปากกา
- เครื่องดนตรี (ตัวเลือกเพิ่มเติม)
- เครื่องแต่งกาย (ตัวเลือกเพิ่มเติม)

ขั้นตอนที่ 1:

แจกกระดาษให้แต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม และแจกการ์ดสิทธิมนุษยชนหลายใบ (เช่น สิทธิในการได้รับการศึกษา, อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ, ที่พัก/ที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ, ยา)

ขั้นตอนที่ 2:

พูด:

ในช่วง 15 นาทีนี้ เราจะแบ่งกลุ่ม (หรือทำงานเดี่ยว) เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่สร้างสรรค์เกี่ยวกับโลกว่าจะเป็นอย่างไรหากมีคนคนหนึ่งไม่สามารถเข้าถึงสิทธิเหล่านี้ได้ ตัวอย่าง: ยา, การศึกษา, น้ำดื่มสะอาด หรือเสรีภาพในการแสดงออก [ดูเรื่องราวตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทาง] สามารถเขียนเป็นเพลง, บทกวี, เรื่องราว หรือจะถ่ายทำเป็นวิดีโอ ขึ้นอยู่กับเวลาที่สะดวกและความคิดสร้างสรรค์ของคุณ

พิจารณาคำถามต่อไปนี้ในขณะที่ทำงาน:

คำถามที่ 1: โลกจะเป็นอย่างไรหากปราศจากสิทธิมนุษยชนตามที่ระบุในการ์ดที่คุณถืออยู่?

คำถามที่ 2: สิ่งนี้จะส่งผลกระทบต่ออนาคตของคุณคนเดียวหรือบุตรหลาน หรือญาติในอนาคตของพวกเขาอย่างไร?

ขั้นตอนที่ 3:

หลังจากที่เด็ก ๆ ใช้เวลาประมาณ 15 นาทีในการสร้างเรื่องราวหรือบทพูดคุย ให้พูดคุยว่าโลกจะเป็นอย่างไรหากไม่มีสิทธิหรือมีการจำกัดการเข้าถึงสิทธิมนุษยชนแต่ละข้อที่พวกเขาได้เรียนรู้

ให้เด็ก ๆ และเยาวชนตอบคำถามดังต่อไปนี้:

คำถามที่ 1: โลกของคุณจะเป็นอย่างไรหากปราศจากสิทธิมนุษยชนดังกล่าว?

คำถามที่ 2: คุณคิดว่าผลลัพธ์นี้จะส่งผลกระทบต่อคนรุ่นหลังอย่างไร?

ขั้นตอนที่ 4:

ใช้เวลาร่วมกันในการทบทวนตารางเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในบทที่ 1 ส่วนที่ 1

ให้เด็ก ๆ และเยาวชนตอบคำถามดังต่อไปนี้:

คำถามที่ 1: SDGs ข้อที่คุณคิดว่าเกี่ยวข้องกับปัญหาที่คุณจะเผชิญในชุมชนของคุณหากปราศจากสิทธินั้นคืออะไร?

คำถามที่ 2: การนำ SDGs เหล่านี้ไปใช้จะช่วยเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ของเรื่องราวของคุณอย่างไร?

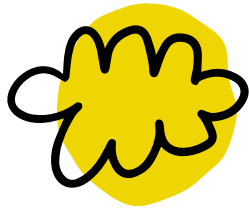
ขั้นตอนที่ 5: (ทางเลือก)

ขอให้เด็ก ๆ และเยาวชนเสนอสถานการณ์ทางเลือกโดยใช้ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนของตนเพื่อเป็นแนวทาง

ตัวอย่าง: หากผู้เข้าร่วมบางคนสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดได้ และสิทธินั้นถูกพรากไปจากตน พวกเขาสามารถเลือก SDGs ข้อที่ 1 (ขจัดความยากจน) และข้อที่ 6 (น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล) เพื่อแก้ไขปัญหานี้ พวกเขาอาจพูดคุยถึงความจำเป็นในการทำให้น้ำฟรีหรือเข้าถึงได้สำหรับทุกคน อาจผ่านระบบประปาสาธารณะ บ่อน้ำ และถังเก็บน้ำ อีกทั้งสามารถพิจารณาระบบกรองน้ำที่ช่วยทำให้น้ำให้สะอาดได้ เป็นต้น

เรื่องราวตัวอย่าง:

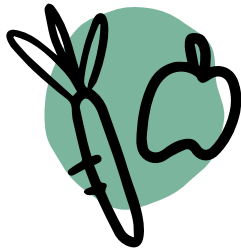
ชุมชนกำลังเผชิญกับปัญหาร้ายแรงในการเข้าถึงน้ำดื่มสะอาด เนื่องจากระบบท่อประปาชำรุด สิ่งนี้ส่งผลให้เกิดการหยุดชะงักบ่อยครั้งในโรงเรียน ธุรกิจ และสถานที่อื่น ๆ ทำให้เกิดความล่าช้าในการศึกษาอย่างมากสำหรับเด็ก ๆ และขัดขวางการเติบโตทางเศรษฐกิจของชุมชน ครอบครัวต้องดิ้นรน เด็ก ๆ ได้รับความศึกษาน้อยลงเมื่อเทียบกับเพื่อนในชุมชนอื่น ๆ และเศรษฐกิจท้องถิ่นก็กำลังประสบปัญหา ครอบครัวบางครอบครัวถึงกับถูกบังคับให้ย้ายถิ่นฐาน ที่บ้านเรือนไว้เพื่อเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง เมื่อเวลาผ่านไปสภาพโดยรวมของพื้นที่เสื่อมโทรมลงเรื่อย ๆ สุดท้ายก็กลายเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่ยากจนที่สุดของประเทศ

สิทธิในการ
เข้าถึงอากาศบริสุทธิ์

สิทธิในการ
เข้าถึงน้ำสะอาด

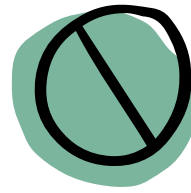
สิทธิในการ
เข้าถึงอาหารที่มีคุณค่า
ทางโภชนาการ

สิทธิที่จะ
ไม่ถูกกลั่นแกล้ง

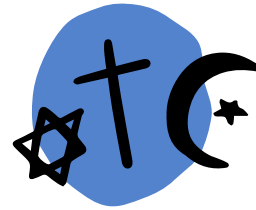
สิทธิในการ
ได้รับการคุ้มครองจาก
การถูกลักพาตัวหรือการค้าขาย

สิทธิในการ
ไม่ถูกทำร้ายหรือ
แสวงหาประโยชน์

สิทธิในการ
แสดงความคิดเห็น
ในประเด็นต่าง ๆ

สิทธิในการ
เลือกนับถือศาสนา

สิทธิใน
เสรีภาพ
ในการแสดงความคิดเห็น

สิทธิในการ
เล่นและทำกิจกรรม

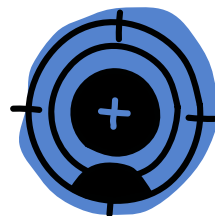
สิทธิใน
การพักผ่อน

สิทธิในการ
ได้รับการศึกษา

สิทธิในการ
มีชื่อและสัญชาติ

สิทธิในการ
ได้รับการคุ้มครอง
ในช่วงสงคราม

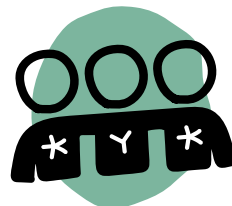
สิทธิในการ
ได้รับการคุ้มครองจาก
การทำงานที่เป็นอันตราย

สิทธิในการ
มีอัตลักษณ์ของตนเอง

สิทธิในการ
เข้าถึงยาและ
การรักษาพยาบาล

สิทธิใน
วัฒนธรรมและ
ภาษาของตนเอง

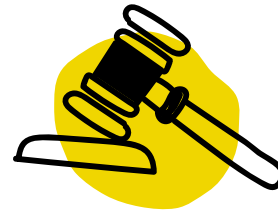
สิทธิในการ
เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

สิทธิใน
ความเป็นส่วนตัว

สิทธิในการ
ได้รับการคุ้มครอง
จากการถูกละเมิด

สิทธิในการ
ได้รับความช่วยเหลือ
ทางกฎหมายและการปฏิบัติ
อย่างยุติธรรม

สิทธิในการ
ได้รับความคุ้มครอง
จากการทารุณกรรม

สิทธิในการ
ได้รับการสนับสนุนและ
การมีส่วนร่วมสำหรับผู้พิการ

สิทธิในการ
ได้รับการคุ้มครอง
จากการถูกละเลย

สิทธิในการ
รู้จักครอบครัวของตน

สิทธิในการ
มีที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ/
ที่พักพิงที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์:

เพื่อแสดงให้เห็นนักเรียนเห็นว่าปัจจัยความเปราะบางส่งผลต่อกลุ่มสังคมบางกลุ่มอย่างไร ที่ทำให้นักเรียนและครอบครัวของพวกเขาเผชิญความยากลำบากในการตัดสินใจอย่างรอบคอบหรือเข้าถึงสิทธิมนุษยชนพื้นฐานที่ควรได้รับ

วัสดุ:

- ตาราง “จะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้?”

ขั้นตอนที่ 1:

อ่านสถานการณ์ของแอนเดรียดังต่อไปนี้:

แอนเดรียอาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ห่างไกลในประเทศที่ยากจนกว่า เธอไม่รู้จริง ๆ ว่าตัวเองอายุเท่าไร เพราะไม่มีเอกสารหรือระบบในหมู่บ้านที่บันทึกวันเกิดของเธอไว้ แต่คนในครอบครัวคิดว่าเธอน่าจะอายุประมาณ 15 ปี เธอไม่มีหนังสือเดินทาง ไม่มีเอกสารใด ๆ และไม่มีโอกาสที่จะได้ไปโรงเรียนอีกต่อไป เธออ่านหนังสือได้นิดหน่อย และรู้เพียงคำศัพท์ที่เป็นระดับพื้นฐานมาก ๆ ซึ่งเธอเรียนรู้ในช่วงไม่กี่ปีแรกที่โรงเรียน และจากหนังสือในหมู่บ้าน เมื่อเติบโตขึ้นมาพร้อมกับความยากจน เธอจึงรู้สึกเป็นเรื่อง “ปกติ” ที่จะเห็นเด็กผู้หญิงในชุมชนของเธอถูกบังคับให้ทำงานและแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อยเพื่อช่วยเหลือครอบครัว แอนเดรียไม่ต้องการถูกบังคับให้แต่งงานกับผู้ชายที่อายุมากกว่า แต่เธอก็รู้สึกถึงความกดดันที่จะต้องช่วยครอบครัวของเธอ เนื่องจากเธอเริ่มโตขึ้น ครอบครัวชายของเธอได้หาผู้ครองให้ แม้ผู้ชายคนนั้นดูเป็นคนดี แต่เขาก็อายุมากกว่าเธออย่างน้อย 40 ปี เธอรู้ว่าหากแต่งงานกับเขา ครอบครัวก็จะสบายขึ้น แต่เธอต้องย้ายออกจากครอบครัวเริ่มทำงาน และอาจจะต้องเริ่มมีลูกในไม่ช้า

ขั้นตอนที่ 2:

ใช้ตาราง “จะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้?” เพื่ออ่านทางเลือกทั้งสามที่แตกต่างกันในแต่ละแถว โดยแต่ละทางเลือกจะมีผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน จากผลลัพธ์นั้นจะมีทางเลือกใหม่ให้เลือกอีกครั้ง และต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ มีเวอร์ชันทางเลือก 3 แบบ แต่ละแบบมีคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับคำตอบที่เด็กและเยาวชนให้ ซึ่งอาจนำพวกเขาไปพบกับเวอร์ชันทางเลือกอื่น ทุกการตัดสินใจที่เกิดขึ้นจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน

ตาราง “จะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้?”

	เวอร์ชัน 1	เวอร์ชัน 2	เวอร์ชัน 3
1 ทางเลือก	แอนเดรียหนีออกจากหมู่บ้านของเธอไปยังเมืองอื่นเพื่อทำงานกับลูกพี่ลูกน้องของตน	แอนเดรียฟังครอบครัวของเธอและแต่งงาน	แอนเดรียพยายามพูดคุยกับครอบครัวของเธอและหาวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าว
2 ผลลัพธ์	ลูกพี่ลูกน้องของเธอพาไปทำงานกับเด็กคนอื่น ๆ ในโรงงานใกล้เคียง	สามีของเธอไม่ใช่คนใจดี และเธอต้องการจะหนี	ครอบครัวของเธอรับฟังและเสนอทางเลือกใหม่
3 ทางเลือก	แอนเดรียควรรับงานนี้หรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: ย้อนกลับไปเวอร์ชัน 2 หรือ 3, แฉที่ 1	แอนเดรียควรพยายามหนีออกไปหรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: กลับไปที่เวอร์ชัน 3, แฉที่ 1	แอนเดรียควรฟังครอบครัวของเธอและรับทางเลือกใหม่นี้หรือไม่? (แม้ว่าเธอจะยังไม่รู้ว่ามันคืออะไร) ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: กลับไปที่เวอร์ชัน 1, หรือ 2 แฉที่ 1
4 ผลลัพธ์	ที่โรงงานเสื้อผ้า แอนเดรียถูกบังคับให้ทำงานวันละ 15 ชั่วโมง เธออาศัยและนอนในที่เดียวกัน ซึ่งมีสภาพแย่มาก เธอไม่สามารถออกไปไหนได้ตามที่ต้องการ และไม่มีห้องน้ำหรืออาหารให้เข้าถึง	เธอหนีออกมาและพบสถานีตำรวจ แต่เธอกังวลว่าเจ้าหน้าที่จะไม่ให้ความช่วยเหลือ	ครอบครัวของเธอพาเธอไปที่เมืองเพื่ออยู่กับลูกพี่ลูกน้อง ลูกพี่ลูกน้องของเธอเล่าให้ฟังเกี่ยวกับงานในโรงงานใกล้เคียง เธอไม่แน่ใจว่างานนั้นเกี่ยวกับอะไร
5 ทางเลือก	แอนเดรียควรพยายามหนีหรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ไปที่เวอร์ชัน 2, แฉที่ 4 ถ้าตอบ “ไม่”: ดำเนินต่อไป	แอนเดรียควรไวใจตำรวจหรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: ไปที่เวอร์ชัน 1 หรือ 3, แฉที่ 1	แอนเดรียควรถามลูกพี่ลูกน้องของเธอเพื่อขอรายละเอียดเพิ่มเติมก่อนรับงานนี้หรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: กลับไปที่เวอร์ชัน 1, แฉที่ 4
6 ผลลัพธ์	หัวหน้าของเธอบอกกับเธอและเด็กคนอื่น ๆ ว่าพวกเขาจะได้รับอาหารและเงินค่าจ้างหากทำตามคำสั่ง แต่ถ้าพวกเขาไม่ทำตามก็จะได้อะไรเลย	ตำรวจขอให้เธอบอกข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ที่เธอทำงานและสิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอ	แอนเดรียถามลูกพี่ลูกน้องของเธอว่างานนี้เกี่ยวข้องกับอะไร ลูกพี่ลูกน้องของเธอก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน เขาแค่รู้ว่าเด็กคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกับเธอก็ทำงานในโรงงานนี้
7 ทางเลือก	แอนเดรียควรอยู่ต่อและพยายามทำงานทั้งหมดให้เสร็จหรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: ไปที่เวอร์ชัน 2, แฉที่ 4	แอนเดรียควรพูดความจริงกับตำรวจและให้รายละเอียดทั้งหมดหรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: ไปที่เวอร์ชัน 1 หรือ 3, แฉที่ 1	จากสิ่งที่เธอรู้ แอนเดรียควรรับงานนี้หรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: กลับไปที่เวอร์ชัน 1, แฉที่ 4 ถ้าตอบ “ไม่”: ดำเนินต่อไป

ตาราง “จะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้?” (ต่อ)

	เวอร์ชัน 1	เวอร์ชัน 2	เวอร์ชัน 3
8 ผลลัพธ์	แอนเดรียพยายามทำงานให้ดีที่สุด แม้ว่าเธอจะเหนื่อยและเกลียดที่นี่ และถึงแม้จะทำทุกอย่างถูกต้องแล้ว เธอก็ยังไม่ได้รับเงินค่าจ้าง	แอนเดรียเล่าทุกอย่างให้ตำรวจฟังว่า เธอเคยแต่งงาน, หนีออกมา, ได้งานนี้ และถูกปฏิบัติไม่ดี และมีเด็กคนอื่น ๆ ที่ยังทำงานในโรงงานอยู่ ตำรวจฟัง และจดบันทึกคำให้การ เจ้าหน้าที่ บอกเธอว่ามืองค์กรหนึ่งที่สามารถ ช่วยเหลือได้ หากเธอต้องการ	แอนเดรียไม่มั่นใจว่างานนี้ถูกกฎหมาย หรือไม่ เธอตัดสินใจค้นหางานอื่น ทางออนไลน์แทนที่จะรับงานนี้ เธอเข้าไปที่เว็บไซต์หางานของรัฐบาล และพบโปรแกรมฝึกงานที่สามารถ ทำงานและเรียนไปพร้อมกันได้ ใบสมัครระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเธอจะ ได้รับเงินค่าโง่และมีความคาดหวัง อะไรบ้าง แม้จะได้เงินไม่มากแต่ก็ เปิดโอกาสให้เธอได้กลับไปเรียนต่อ และได้รับประกาศนียบัตรมัธยมปลาย
9 ทางเลือก	แอนเดรียควรพยายามหนีหรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ไปที่เวอร์ชัน 2, แถวที่ 4 ถ้าตอบ “ไม่”: ดำเนินต่อไป	แอนเดรียควรรับความช่วยเหลือจาก ตำรวจและองค์กรหรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: กลับไปที่เวอร์ชัน 1, แถวที่ 9	คุณคิดว่าแอนเดรียควรสมัครงานนี้ หรือไม่? ถ้าตอบ “ใช่”: ดำเนินต่อไป ถ้าตอบ “ไม่”: กลับไปที่เวอร์ชัน 1, แถวที่ 4
10 ผลลัพธ์	แอนเดรียตัดสินใจอยู่ต่อ หัวหน้า ของเธอทำตัวแย่งแย่งทุกวัน บางวันก็ใช้ ความรุนแรง แอนเดรียเหนื่อยล้า และเริ่มรู้สึกไม่สบาย เธอคิดว่าคงอยู่ ที่นี่ต่อไปไม่ได้อีกแล้ว	แอนเดรียตกลงที่จะพบกับ นักสังคมสงเคราะห์จากองค์กรนั้น พวกเขาใจดีมากและนำเสื้อผ้าใหม่ กับอาหารมาให้เธอ อีกทั้งพวกเขา รับฟังเธอ และเธอก็ได้แบ่งปัน ประสบการณ์ที่พบเจอ พวกเขา บอกเธอว่าจะช่วยหาแหล่งที่พัก ที่ปลอดภัย และทำงานร่วมกับเธอ หากต้องการพูดคุยเพิ่มเติมกับตำรวจ	แอนเดรียตัดสินใจสมัครงาน เธออธิบายสถานการณ์ของเธอ และโปรแกรมฝึกงานแนะนำให้ เธอไปยังสถานที่ที่เหมาะสม เพื่อขอเอกสารประจำตัวและ เอกสารที่จำเป็นสำหรับงาน หลังจากได้รับเอกสารประจำตัว เธอก็ประสบความสำเร็จในชีวิต

วัตถุประสงค์:

เพื่อให้เด็กและเยาวชนเห็นสถานการณ์จริงของการค้ามนุษย์และสามารถระบุสถานการณ์เหล่านี้ได้

วัสดุ:

- อุปกรณ์สำหรับเล่นวิดีโอพร้อมเสียง
- ลิงก์วิดีโอ “คุณเห็นฉันไหม?”

การคำแรงงาน

การบังคับค้าประเวณี

คุณเห็นฉันไหม

ขั้นตอนที่ 1:

ชมวิดีโอหนึ่งหรือทั้งสองเรื่องเป็นกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย

ขั้นตอนที่ 2:

แบ่งทุกคนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน

ขั้นตอนที่ 3:

ให้เด็กและเยาวชนตอบคำถามต่อไปนี้ในกลุ่มย่อย

ถาม:

คำถามที่ 1: ใครคือผู้เสียหาย? อธิบายลักษณะของพวกเขา (เช่น อายุ, เพศ, การทำงาน/โรงเรียน, เสื้อผ้า)

คำถามที่ 2: ผู้เสียหายอยู่ที่ไหน? อธิบายสถานที่นั้น

คำถามที่ 3: ลักษณะของผู้ค้ามนุษย์เป็นอย่างไร? อธิบายลักษณะของพวกเขา (เช่น อายุ, เพศ, การทำงาน/โรงเรียน, เสื้อผ้า)

คำถามที่ 4: ตัวบ่งชี้/สัญญาณใดบ้างที่ช่วยให้เรามองเห็นว่าตัวละครหลักอาจเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์?

คำถามที่ 5: คุณจะทำอะไรเพื่อให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์นี้?

หมายเหตุ: ใช้กิจกรรมนี้เพื่อให้คำแนะนำด้านความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วม ตัวอย่างเช่น เตือนพวกเขาไม่ให้เข้าแทรกแซงโดยตรงโดยไม่มีผู้ใหญ่ที่น่าไว้วางใจพร้อมให้ความช่วยเหลือ แต่ให้ใช้ขั้นตอนที่อธิบายไว้ในบทที่ 2 ส่วนที่ 2 และให้แน่ใจว่าพวกเขาถามรายละเอียดกับผู้ใหญ่เพื่อไม่ให้ตัวเองตกอยู่ในความเสี่ยง

วัตถุประสงค์:

เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้ประเมินความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ หรือหนังสือ และพูดคุยเกี่ยวกับตัวชี้วัดของความสัมพันธ์ที่แข็งแรงและไม่แข็งแรง

วัสดุ:

- การ์ดตัวชี้วัดความสัมพันธ์ที่แข็งแรงและไม่แข็งแรง (แนะนำให้ปรับภาษาของสถานการณ์ให้เหมาะสมกับอายุและระดับของชั้นเรียน)
- ปากกา, ดินสอ
- เชือกหรือเชือก (สำหรับวาดวงกลม)

ขั้นตอนที่ 1:

แบ่งเด็กและเยาวชนออกเป็นกลุ่มย่อย (หรือสามารถทำเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มเดียวก็ได้) ให้แต่ละกลุ่มวาดหรือสร้างวงกลมเล็ก ๆ ขอให้เด็กและเยาวชนอ่านการ์ดแต่ละใบ แล้ววางตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ที่แข็งแรงไว้ในวงกลม และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงไว้นอกวงกลม (หมายเหตุ: ผู้ดำเนินกิจกรรมสามารถใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจว่าเนื้อหาส่วนใดควรนำมาแบ่งปัน ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กและเยาวชนในห้อง)

การ์ดตัวชี้วัดความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง

การบงการทางอารมณ์

- ใช้การล้อลงเพื่อหลอกลวงและ “หวานแสนห” ให้คนอื่นเข้ามา มีความสัมพันธ์ด้วย
- สร้างความผูกพันทางอารมณ์ แต่ไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวมากนัก (ขอปิดบังความลับหรือขอให้คุณเก็บความลับหรือคำโกหกแทนพวกเขา)
- ใช้เทคนิคการปั่นหัว (Gaslighting) เพื่อควบคุมอีกฝ่ายโดยทำให้เกิดความสับสนและสงสัยในความรู้สึก ความทรงจำ หรือการเข้าใจสถานการณ์ของตนเอง

การเรียกร้องความใกล้ชิด

- บังคับให้อีกฝ่ายทำสิ่งที่พวกเขารู้สึกไม่สบายใจ (เช่น บังคับให้มีเพศสัมพันธ์, การบันทึกภาพหรือวิดีโอกิจกรรมทางเพศ/เปลือยกาย, การโพสต์ภาพ)
- ละเมิดขอบเขต ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกอึดอัดกับวิธีการที่พวกเขาปฏิบัติต่อกัน อาจเกี่ยวข้องกับวิธีการใช้สายตามองกันหรือวิธีสัมผัส หรือขอให้ส่งเนื้อหาส่วนตัว เช่น รูปถ่ายหรือรายละเอียดที่เป็นเรื่องส่วนตัว

การบังคับให้แยกตัว

- แสดงความเป็นเจ้าของ, ความหึงหวง หรือควบคุมคู่ของตน
- พยายามแยกคู่ของตนเองออกจากครอบครัว, เพื่อน และชุมชน

การเรียกร้องการควบคุม

- จำกัดหรือยกเลิกการเข้าถึงบัญชีธนาคารส่วนตัวหรือเอกสารของผู้อื่น (ใบขับขี่, บัตรประชาชน, ใบสูติบัตร, หนังสือเดินทาง หรือวีซ่า)

การควบคุมอย่างก้าวร้าว

- แสดงความเป็นเจ้าของ, ความหึงหวง หรือควบคุมคู่ของตน
- พยายามแยกคู่ของตนเองออกจากครอบครัว, เพื่อน และชุมชน

ความคาดหวังที่ไม่สมจริง

(ตามมาตรฐานในภาพยนตร์ฮอลลีวูด)

- คาดหวังให้คู่รักหรือความสัมพันธ์นั้นสมบูรณ์แบบหรือเลียนแบบความสัมพันธ์ในภาพยนตร์ฮอลลีวูด
- เปิดเผยสื่อลามกอนาจารและความปรารถนาที่จะเลียนแบบสื่อในความสัมพันธ์ของตนเองโดยไม่ได้รับความยินยอมจากอีกฝ่าย

การ์ดชีวิตความสัมพันธ์ที่แข็งแรง

เสริมสร้างการสื่อสาร

- แครพการสนทนาแบบเปิดและซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์ และให้ความสำคัญกับความรู้สึกของกันและกัน
- แบ่งปันข้อมูลส่วนตัว (งาน, ประวัติครอบครัว, ความทรงจำในวัยเด็ก)

รักษาความสัมพันธ์

- ไว้ใจกันและยอมให้คู่ของตนมีความสัมพันธ์อื่น ๆ กับครอบครัวและเพื่อน ๆ
- มีความสุขที่จะแบ่งปันมิตรภาพร่วมกัน

เคารพขอบเขต

- กำหนดขอบเขตด้วยความยินยอม
- รู้สึกสบายใจที่จะเปิดเผยความต้องการทางอารมณ์และทางกายภาพ รวมถึงสิ่งที่ทำให้ตนรู้สึกสบายใจ
- คู่รักรู้สึกสบายใจและปลอดภัยที่จะปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาไม่สบายใจที่จะทำ ไม่ว่าจะทางร่างกายหรือการแบ่งปันเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวหรือความสัมพันธ์บนโซเชียลมีเดีย

ส่งเสริมความเป็นอิสระ

- เปิดโอกาสให้กันและกันได้มีพื้นที่สำหรับความคิดเห็นและความสนใจของตนเอง
- รู้สึกว่าเสียงของตนได้รับการรับฟังและมีความสำคัญ

สนับสนุนซึ่งกันและกัน

- คู่รักใช้ภาษาที่สุภาพ ให้ความใส่ใจ และสนับสนุนกันและกัน
- คู่รักแก้ไขความขัดแย้งด้วยการรับฟังและมองเห็นมุมมองของอีกฝ่ายโดยไม่ใช้ความรุนแรง

ความคาดหวังที่สมจริง

- ตั้งความคาดหวังที่สมจริงในความสัมพันธ์ทั้งในฐานะคู่รักหรือกลุ่มเพื่อน โดยเข้าใจว่าทุกคนมีข้อบกพร่องและนั่นคือเรื่องปกติ
- แครพขอบเขตของคู่รักและเพื่อน สื่อสารอย่างตรงไปตรงมา และส่งเสริมความเป็นอิสระ
- ขอคำยินยอมและแครพคำตอบของอีกฝ่าย แม้คำตอบนั้นจะไม่ใช่สิ่งที่คุณต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 :

ถาม:

คำถามที่ 1: “มีภาพยนตร์, รายการทีวี, หรือหนังสือใดบ้างที่แสดงถึง**ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง?**”

ตัวอย่างคำตอบ: ภาพยนตร์เรื่อง “วันสุดท้าย..ก่อนบายเธอ (อังกฤษ: One for the Road)” นำเสนอความสัมพันธ์ที่ไม่ดีผ่านตัวละครหลักอย่างอู๊ด ซึ่งในอดีตอู๊ดเคยมีความสัมพันธ์กับแฟนเก่าหลายคน แต่ละความสัมพันธ์เต็มไปด้วยปัญหาและความไม่สมบูรณ์ อู๊ดมักแสดงพฤติกรรมที่เห็นแก่ตัว ไม่คำนึงถึงความรู้สึกของคนรัก ทำให้เกิดบาดแผลทางใจแก่พวกเธอ การกระทำเหล่านั้นสะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ดีและการขาดความเคารพต่อกัน

คำถามที่ 2: “มีภาพยนตร์ รายการทีวี หรือหนังสือใดบ้างที่แสดงถึง**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง?**”

ตัวอย่างคำตอบ: ภาพยนตร์เรื่อง “หลานม่า” (อังกฤษ: How to Make Millions Before Grandma Dies) นำเสนอความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตัวละครเอ็มและอาม่าของเขา แม้ว่าในตอนแรกเอ็มจะเข้ามาดูแลอาม่าด้วยความหวังที่จะได้รับมรดก แต่เมื่อเวลาผ่านไป ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาได้พัฒนาเป็นความผูกพันที่แท้จริง เอ็มได้เรียนรู้ที่จะสื่อสารและเข้าใจความรู้สึกของอาม่าอย่างลึกซึ้ง ในขณะที่อาม่าก็เปิดใจรับฟังและแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตกับเอ็ม การสื่อสารที่เปิดเผยและความเข้าใจซึ่งกันและกันนี้สะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่แข็งแรงระหว่างคนสองรุ่น

คำถามที่ 3: “ถ้าเพื่อนของคุณบอกว่าพวกเขายู**ยในความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง** คุณสามารถทำอะไรได้บ้าง และสามารถพูดคุยกับใครได้?”

ตัวอย่างคำตอบ: ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ (เช่น คุณพ่อ, คุณแม่, ปู่, ย่า, คุณครู หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ)

วัตถุประสงค์:

วิเคราะห์และพิจารณาว่าสถานการณ์ของความสัมพันธ์ในแต่ละแบบนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่แข็งแรงหรือไม่แข็งแรง และจะใช้มาตรการป้องกันใดบ้างหรือสามารถให้คำแนะนำได้บ้าง

วัตถุประสงค์:

- สถานการณ์ความสัมพันธ์

ขั้นตอนที่ 1:

อ่านสถานการณ์ต่อไปนี้จะเด็กและเยาวชนฟัง ถามพวกเขาว่าแต่ละสถานการณ์แสดงให้เห็นถึง**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรงหรือไม่แข็งแรง**

ขั้นตอนที่ 2:

พูด:

ดูสถานการณ์ตัวอย่าง และพิจารณาว่าเป็นความสัมพันธ์ที่แข็งแรงหรือไม่แข็งแรง และสามารถใช้มาตรการที่จะปกป้องความสัมพันธ์แบบใดบ้าง กรุณาอ้างอิงถึงวิธีการปกป้องความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในหน้า 19–20

- ตั้งขอบเขตส่วนบุคคลของตนเอง
 - ปกป้องสิทธิของคุณ
 - สื่อสารอย่างเปิดเผยและซื่อสัตย์
 - เชื่อมมั่นในวิจารณ์ญาณของตนเอง
 - สร้างเครือข่ายความปลอดภัย (Safe Circle)
 - ขอความช่วยเหลือ
- กับผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ในชีวิตของคุณ

ขั้นตอนที่ 3:

เมื่อผู้เข้าร่วมทุกคน (หรือผู้ที่ต้องการ) ได้มีโอกาสตอบคำถามแล้ว ให้แบ่งปันคำตอบที่ถูกต้องพร้อมอธิบายเพิ่มเติมว่าเหตุใดสถานการณ์นั้นถึงปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย

(หมายเหตุ: ผู้ดำเนินกิจกรรมสามารถเลือกเพียงหนึ่งหรือสองสถานการณ์ได้เพื่อประหยัดเวลา)

สถานการณ์ความสัมพันธ์ [ภาคผนวก 7]

สถานการณ์ที่ 1:

มาเรียเพิ่งย้ายมาเรียนที่โรงเรียนใหม่และรู้สึกกังวลเมื่อต้องทำความรู้จักเพื่อหาเพื่อนใหม่ ในวันแรก เคทและบิลลี่แนะนำตัวเองและชวนเธอให้นั่งด้วยกัน มาเรียรู้สึกดีใจมากที่ได้เพื่อนใหม่อย่างรวดเร็ว ระหว่างที่พวกเขาเดินไปด้วยกันเคทคว้าสร้อยข้อมือของมาเรียและพูดว่า “ถ้าเธออยากเป็นเพื่อนกับฉันจริง ๆ เธอต้องให้สร้อยข้อมือนี้นี้เป็นของขวัญ” สร้อยข้อมือนี้เป็นของขวัญจากคุณยายของมาเรีย เธอจึงปฏิเสธ บิลลี่พูดว่า “ไม่เอานะมาเรีย อยากให้คนทั้งโรงเรียนคิดว่าเธอบ้านจวนแล้วให้ของขวัญกับเพื่อนไม่ได้มันเหรอ?” มาเรียรู้สึกอึดอัดเพราะเธอรักสร้อยข้อมือนี้นี้มาก แต่เธอก็ไม่กล้าที่จะปฏิเสธเพราะไม่อยากเสียเพื่อนใหม่ไป

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่านี่คือ**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรงหรือไม่แข็งแรง**?”

ตัวอย่างคำตอบ: นี่ดูเหมือนจะเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง เพราะเคทและบิลลี่มีเจตนาในความเป็นเพื่อนโดยสร้างแรงกดดัน หลอกหลอน และข่มขู่เพื่อน ถ้ามันเป็น**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง** พวกเขาจะเคารพการปฏิเสธของมาเรีย พวกเขาจะไม่พยายามกดดันให้ทำสิ่งที่เธอรู้สึกไม่สบายใจ

คำถามที่ 2: “มีวิธีการปกป้องความสัมพันธ์ใดที่นำมาใช้ได้บ้าง หรือคุณจะมีคำแนะนำมาตรการใดในกรณีนี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: มาเรียอาจพูดคุยกับเพื่อนของเธอโดยตรงไปตรงมาถึงความรู้สึกของเธอ หากเพื่อนของเธอตอบสนองด้วยความก้าวร้าวหรือขบขันมากเกินไป เธออาจขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ในเครือข่ายความปลอดภัยที่เธอไว้วางใจหรือขอความช่วยเหลือที่โรงเรียน

สถานการณ์ที่ 2:

วินนี่ ชู และลีน่า เป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก ทั้งสามทำทุกอย่างด้วยกันมาตั้งแต่เด็ก เรียนอยู่ในห้องเรียนเดียวกันและเล่นกีฬาทีมเดียวกัน หลังเลิกเรียน แหมยังใช้วันหยุดด้วยกัน บางครั้งวินนี่รู้สึกอยากไปเดินเล่นที่ห่างกับเพื่อนคนอื่น ๆ แทนที่จะอยู่กับชูและลีน่า แต่เธอก็ไม่เคยไป เพราะกลัวว่าเพื่อนทั้งสองจะไม่พอใจ วันหนึ่ง วินนี่ตัดสินใจพูดคุยกับชูและลีน่าถึงความรู้สึกของตัวเอง เธอบอกเพื่อนทั้งสองว่าเธอรักพวกเขา และต้องการใช้เวลาด้วยกัน แต่ก็อยากไปเดินเล่นที่ห่างกับเพื่อนคนอื่นบ้างเป็นบางครั้ง ปรากฏว่าชูและลีน่าเข้าใจเธอเป็นอย่างดี ทั้งสองบอกวินนี่ว่าพวกเขาก็รักเธอเช่นกัน และก็ได้ว่าอะไรหากเธออยากใช้เวลาอยู่กับเพื่อนคนอื่น และยังบอกเธออีกว่าให้ลองชวนเพื่อน ๆ ของเธอมาจอยด้วยกันได้เสมอ เพราะทั้งสองแค่อยากให้เธอมีความสุข วินนี่รู้สึกโล่งใจที่ชูและลีน่าไม่ได้โกรธเธอ เธอรู้สึกซึ่งใจเป็นอย่างมากที่มีเพื่อนที่ดีเช่นนี้

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่านี่คือความสัมพันธ์ที่แข็งแรงหรือไม่แข็งแรง?”

ตัวอย่างคำตอบ: นี่เป็นความสัมพันธ์ที่แข็งแรง วินนี่รู้สึกปลอดภัยพอที่จะพูดคุยอย่างตรงไปตรงมากับเพื่อนของเธอ ชูและลีน่า รับฟังวินนี่ เข้าใจความรู้สึกของเธอ และเคารพขอบเขตของเธอ อีกทั้งยังสนับสนุนการตัดสินใจของวินนี่และไม่พยายามข่มขู่หรือบีบบังคับให้เธอเปลี่ยนใจ

คำถามที่ 2: “มีวิธีการปกป้องความสัมพันธ์ใดที่นำมาใช้ได้บ้าง หรือคุณจะมีคำแนะนำมาตรการใดในกรณีนี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: พูดคุยอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา สร้างขอบเขตที่ปลอดภัย

สถานการณ์ที่ 3:

เคนอายุ 17 ปี เขาตั้งใจเรียนอย่างหนักและได้เกรดดี แต่สิ่งที่เขาหลงใหลมาก ๆ คือฟุตบอล เขาฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อหวังว่าจะได้เล่นฟุตบอลอาชีพในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า แต่พ่อของเขามีแผนกำหนดชีวิตให้เขาที่แตกต่างออกไป พ่อของเขายกให้เขาสืบทอดกิจการครอบครัว (เป็นร้านค้าท้องถิ่น) เคนไม่อยากทำให้พ่อผิดหวัง เขาจึงตื่นแต่เช้าก่อนเข้าเรียนทุกวันเพื่อช่วยงานพ่อ ในช่วงสุดสัปดาห์เขาจะไปเล่นฟุตบอล แต่เมื่อไม่นานมานี้พ่อของเขาเริ่มขอให้ช่วยงานที่ร้านแทน ทุกครั้งที่เคนพยายามอธิบายกับพ่อว่าการไปซ้อมฟุตบอลเป็นสิ่งสำคัญ พ่อของเขาก็จะเตือนว่า ที่เขาไปซ้อมฟุตบอลได้ก็เพราะรายได้ที่มาจากกิจการครอบครัว พ่อของเขามักจะพูดว่า “ถ้ากิจการครอบครัวพังขึ้นมา มันก็จะเกิดความผิดของแก” และบอกอีกว่า “แกไม่ได้เล่นบอลเก่งขนาดนั้น แกไม่มีทางเตะบอลเพื่อทำมาหากินได้หรอก หยุดเสียเวลาได้แล้ว” แม้ว่าสิ่งนี้จะทำร้ายความรู้สึกของเคน แต่เขาไม่กล้าโต้เถียงเพราะรู้ว่าพ่อจะต้องโกรธ

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่านี่คือความสัมพันธ์ที่แข็งแรงหรือไม่แข็งแรง?”

ตัวอย่างคำตอบ: นี่เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง พ่อของเคนคงรักเคนมาก แต่ว่าตอนนี้เขาไม่รับฟังลูกชายเลย ดูเหมือนว่าเขาจะเป็นพ่อที่ขบถควบคุมเวลาและไม่เคารพความรู้สึกของลูกชาย นอกจากนี้ยังดูเหมือนว่าเขาจะพูดจาตู่และทำให้ลูกชายรู้สึกด้อยค่า เคนเองก็ดูเหมือนจะกลัวที่จะพูดกับพ่อตรง ๆ ซึ่งไม่ใช่คุณสมบัติของความสัมพันธ์ที่แข็งแรงที่ควรจะเป็น ถ้าหากเป็นความสัมพันธ์ที่แข็งแรง คุณจะสามารถเห็นต่างได้โดยไม่ต้องเกรงกลัวอะไร

คำถามที่ 2: “มีวิธีการปกป้องความสัมพันธ์ใดที่นำมาใช้ได้บ้าง หรือคุณจะมีคำแนะนำมาตรการใดในกรณีนี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: เคนสามารถพูดคุยอย่างตรงไปตรงมากับพ่อของเขาถึงความรู้สึกของตัวเองได้ หากพ่อของเขาดูตอบสนองด้วยความก้าวร้าวหรือยังคงควบคุมเขาอยู่ เคนสามารถพูดคุยกับแม่หรือสมาชิกคนอื่นในครอบครัวได้ หากเขากังวลว่าพ่ออาจมีพฤติกรรมรุนแรงหรือถ้าพ่อของเขามีพฤติกรรมรุนแรงจริง ๆ เขาสามารถขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่เขาไว้วางใจในเครือข่ายความปลอดภัย (Safe Circle) ของเขา

สถานการณ์ที่ 4:

โคโคมีอายุเกือบ 18 ปี และเพิ่งจบภาคการศึกษาที่หนึ่งในมหาวิทยาลัย เธอเรียนเก่ง แต่ยังคงปรับตัวและยังไม่มีเพื่อนมากนัก วันหนึ่งขณะที่โคโคเล่นโซเชียลมีเดีย เธอเห็นข้อความจากชายหนุ่มหน้าตาหล่อเหลาชื่อ จอช เขาบอกว่าชอบผู้หญิงสไตล์แบบเธอ และโพสต์ของเธอทำให้เธอเป็นคนที่น่าสนใจมาก เมื่อเวลาผ่านไปโคโคและจอชได้พูดคุยกันมากขึ้นเรื่อย ๆ เธอรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่กับเขา และบอกทุกอย่างเกี่ยวกับชีวิตตัวเองและสิ่งที่กำลังทำ เธอเล่าถึงสถานที่โปรดและร้านอาหารที่เธอชอบ ที่ที่เธออยู่ และอีกมากมาย ในที่สุดพวกเขาก็นัดเจอตัวจริงกัน จอชหล่อเหมือนในรูปภาพ สิ่งแรกที่เขาพูดกับโคโคคือ “เธอดูสวยกว่าในรูปอีกนะ” หลังจากที่ออกไปเที่ยวด้วยกันไม่กี่ครั้ง จอชบอกโคโคว่าเขากลัวว่าจะเกิดเรื่องร้ายขึ้นกับเธอ และขอให้เธอแชร์ตำแหน่งที่อยู่กับเขาตลอดเวลา อีกทั้งยังขอให้เธอเปลี่ยนวิธีการแต่งตัวเล็กน้อย โดยพูดว่า “เธอดูสวยเกินไปเวลาใส่ชุดนั้น ฉันกลัวว่าคนอื่นจะทำอะไรไม่ดีกับเธอ” วันหนึ่งในระหว่างที่ทั้งคู่ออกเดท จอชสัมผัสร่างกายโคโคอย่างเกินขอบเขต เธอรู้สึกไม่สบายใจกับวิธีที่เขาสัมผัสเธอ แต่เธอไม่ได้พูดอะไรเพราะไม่อยากให้เขาไม่พอใจ อีกทั้งเธอเห็นเขาส่งรูปส่วนตัวของเธอไปให้เพื่อนของเขา ซึ่งนั่นเป็นรูปที่เธอถ่ายไว้ให้เขาเพียงคนเดียว มันทำให้เธอรู้สึกไม่สบายใจเล็กน้อย แต่ก็คิดว่าอาจเป็นเพราะเขาอยากอวดเธอกับเพื่อน ๆ และอาจเป็นตัวเธอเองที่คิดมากเกินไป

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่านี่คือความสัมพันธ์ที่แข็งแรงหรือไม่แข็งแรง?”

ตัวอย่างคำตอบ: ความสัมพันธ์นี้เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง จอชแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดี เช่น ควบคุมการกระทำของโคโค บอกให้เธอแต่งตัวแบบไหน และแชร์รูปภาพของเธอให้กับคนที่เธอไม่รู้จักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าหากเป็นความสัมพันธ์ที่แข็งแรง โคโคจะบอกจอชได้ว่าอะไรทำให้เธอรู้สึกไม่สบายใจและกำหนดขอบเขตที่เหมาะสมระหว่างกัน เราสามารถเห็นสัญญาณอันตราย หรือ Red Flag จากพฤติกรรมของจอชที่ทำให้โคโครู้สึกไม่สบายใจ (เช่น การสัมผัสร่างกายโดยไม่ได้รับความยินยอม, การส่งต่อข้อความหรือรูปภาพส่วนตัวโดยไม่ได้รับความยินยอม) แม้ว่าโคโคจะรู้สึกไม่สบายใจ แต่เธอก็ไม่ได้พูดหรือทำอะไรเพราะเธอกังวลถึงการตอบสนองของจอช การกลัวคู่รักตอบโต้อาจหมายถึงพฤติกรรมที่เป็นการควบคุมและบงการ ถ้าหากเป็นความสัมพันธ์ที่แข็งแรง ทั้งสองฝ่ายควรรู้สึกอิสระในการแสดงความรู้สึกของตนเองโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกตอบโต้หรือโดนทิ้ง

คำถามที่ 2: “มีวิธีการปกป้องความสัมพันธ์ที่นำมาใช้ได้บ้าง หรือคุณจะแนะนำมาตรการใดในกรณีนี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: โคโคจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตการยินยอม เธอต้องรู้สึกปลอดภัยที่จะพูดคุยกับจอชอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา นอกจากนี้สิ่งสำคัญคือโคโคต้องเชื่อมั่นในวิจารณญาณของตนเอง หากเธอกลัวว่าจอชจะโกรธหรือไม่พอใจหากเธอพูดความจริง ความสัมพันธ์นี้อาจไม่ปลอดภัย และเธอควรขอความช่วยเหลือ อีกทั้งโคโคต้องพูดคุยกับใครบางคนได้ เช่น ผู้ใหญ่ที่เธอไว้วางใจเกี่ยวกับสถานการณ์นี้

ขั้นตอนที่ 4:

พูด:

บางครั้งเราอาจพบว่าตัวเองอยู่ในความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงและไม่ปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์แบบโรแมนติก ครอบครัว หรือมิตรภาพ ในกิจกรรมนี้เราได้เห็นว่าบางครั้งทางเลือกที่ดีที่สุดคือการขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ จึงเป็นประโยชน์มากหากรู้ว่าใครคือผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ในโลกของคุณเอง

ขั้นตอนที่ 5:

ถาม:

คำถามที่ 1: “หากคุณเจอสถานการณ์ที่คล้ายกับในกิจกรรมนี้ ใครคือบุคคลในเครือข่ายความปลอดภัยของคุณคือใคร?”

ตัวอย่างคำตอบ: ผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ (เช่น คุณแม่, คุณพ่อ, ปู่, ย่า, ตา, ยาย, คุณครู เจ้าหน้าที่ตำรวจ)

คำถามที่ 2: “การมีเครือข่ายความปลอดภัย ช่วยให้คุณปลอดภัยทั้งบนโลกออนไลน์และในชีวิตจริงได้อย่างไร?”

ตัวอย่างคำตอบ : เครือข่ายความปลอดภัยของเราประกอบด้วย**ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้** เมื่อเราไม่แน่ใจว่าจะทำอะไรหรือจำเป็นต้องขอคำแนะนำในสถานการณ์ที่ตึงเครียด เรายังมีบุคคลอื่นที่สามารถให้คำแนะนำได้ และยังสามารถขอความช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉินได้ด้วย การอยู่ในความปลอดภัยจะง่ายขึ้นเมื่อมีคนอื่นคอยดูแลเราและพร้อมที่จะช่วยเหลือ

คำถามที่ 3: “ใครคือบุคคลในเครือข่ายความปลอดภัยของคุณ?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- คุณแม่
- คุณพ่อ
- คุณย่า/คุณปู่
- ผู้ปกครองตามกฎหมาย
- ญาติอื่น ๆ (เช่น ลูกพี่ลูกน้อง, ป้า, น้า, อา)
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- แพทย์และพยาบาล
- คุณครู
- นักสังคมสงเคราะห์, ที่ปรึกษาแนะแนว

ขั้นตอนที่ 6: (ทางเลือก)

ขอให้เด็กและเยาวชนเลือกหนึ่งในสถานการณ์และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเปลี่ยนสถานการณ์นั้นให้เป็นบทเพื่อการแสดง คุณสามารถสนับสนุนให้พวกเขาหยุดการแสดงเมื่อใดก็ตามที่รู้สึกว่าการเพิ่มมาตรการปกป้องความสัมพันธ์ เพื่อให้สถานการณ์แสดงถึง**ความสัมพันธ์ที่แข็งแรง**

เด็กและเยาวชนสามารถหยุดและพูดคุยโดยตรงกับผู้ชม โดยพูดถึงปัญหาและวิธีการปกป้องความสัมพันธ์ที่สามารถนำมาใช้ได้ขณะนั้น

ตัวอย่างเช่น:

- “เราจะเห็นได้ว่ากลุ่มเพื่อนของตัวละครหลักของเรากำลังแสดงพฤติกรรมไม่ดีและพูดสิ่งที่ทำร้ายจิตใจเขา นี่เป็นโอกาสที่ดีสำหรับตัวละครหลักของเราที่จะพูดคุยกับเพื่อนของเขาอย่างตรงไปตรงมาถึงความรู้สึกที่แท้จริง” (สถานการณ์ที่ 1)
- “ตอนนี้แผนหมิ่นเหม่ร้ายกับตัวละครหลักของเราและได้ก้าวล้ำเส้นเกินไป ในจุดนี้เธออาจต้องมีขอบเขตความยินยอม” (สถานการณ์ที่ 4)

วัตถุประสงค์:

สะท้อนถึงขอบเขตส่วนบุคคลและขอบเขตในความสัมพันธ์ รวมถึงลักษณะของความรักที่ไม่พึงประสงค์ และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะของความสัมพันธ์ที่ปลอดภัย

วัสดุ:

- แบบฟอร์มสะท้อนตนเอง
- ปากกา, ดินสอ

ขั้นตอนที่ 1:

แจกแบบฟอร์มสะท้อนตนเองให้แก่เด็กและเยาวชนทุกคน

ขั้นตอนที่ 2:

ขอให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาของตนเองในการกรอกแบบฟอร์มสะท้อนความคิดเห็นด้านล่าง การสะท้อนความคิดของแต่ละคนถือเป็นเรื่องส่วนตัวและไม่จำเป็นต้องแบ่งปันกับใคร

แบบฟอร์มสะท้อนตนเอง

1. คุณสมบัติและลักษณะใดที่คุณมองหาในความสัมพันธ์ที่ปลอดภัย (เช่น มิตรภาพที่ดีหรือความสัมพันธ์กับคนรัก)?

2. คุณสมบัติและลักษณะใดที่อาจทำให้คุณรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือไม่สบายใจในมิตรภาพหรือความสัมพันธ์กับคนรัก?

3. ในระดับ 1–10 (1 หมายถึง “ไม่ดี” และ 10 หมายถึง “ดีมาก”) คุณจะให้คะแนนความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดที่สุดของคุณเท่าไร?

คำถามเพิ่มเติม

4. คุณมีสิ่งที่คุณคิดว่า “ยอมไม่ได้” ในมิตรภาพหรือความสัมพันธ์กับคนรักหรือไม่?

5. คุณสามารถพูดคุยกับใครได้บ้างหากคุณรู้สึกว่าอยู่ในความสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย (เช่น มิตรภาพหรือความสัมพันธ์กับคนรัก)? (ระบุผู้ใหญ่วิไลได้อย่างน้อย 5 คน)

วัตถุประสงค์:

เพื่อแสดงให้เห็นว่าในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ผู้คนสามารถประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ได้ ไม่ว่าจะผ่านความยากลำบากเพียงใดก็ตาม

วัสดุ:

- สถานการณ์และคำตอบของกิจกรรม “ฉันคือใคร?”

ขั้นตอนที่ 1 :

พูด:

เรากำลังจะเล่นเกมทายปริศนากัน ฉันจะอ่านรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลหนึ่งออกมา แล้วคุณต้องลองทายว่าคนนั้นคือใคร บางคนที่เราจะพูดถึงอาจเป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียง, นักวิทยาศาสตร์, นักสิทธิมนุษยชน, นักกีฬา, นักแสดง, นักประดิษฐ์ หรือนักการเมือง

ขั้นตอนที่ 2 :

ใช้สถานการณ์และคำตอบของกิจกรรม “ฉันคือใคร?” โดยให้อ่านแต่ละบทบาทย่อออกมาและถามเด็ก ๆ หรือเยาวชนว่าพวกเขาคิดว่าบุคคลนั้นคือใคร พร้อมบอกด้วยว่าพวกเขาสามารถทายได้ตลอดเวลา

สถานการณ์และคำตอบของกิจกรรม “ฉันคือใคร?”

สถานการณ์ที่ 1

ฉันเกิดที่ประเทศเยอรมนีในปี ค.ศ. 1879 ฉันอาศัยและศึกษาวิทยาศาสตร์ที่นั่นเป็นเวลาหลายปี ฉันมีโอกาสเดินทางไปรอบยุโรปและกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านฟิสิกส์ ฉันได้เป็นศาสตราจารย์และอาศัยอยู่ในเยอรมนีจนกระทั่งเกิดสงคราม ในปี ค.ศ. 1933 ฉันได้ละสัญชาติเยอรมันด้วยเหตุผลทางการเมืองและย้ายไปสหรัฐอเมริกา ฉันเป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องทฤษฎีสัมพัทธภาพและความเข้าใจเกี่ยวกับแรงโน้มถ่วง ฉันคือใคร?

คำตอบ: อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์²⁹

สถานการณ์ที่ 2

ฉันเกิดในปี ค.ศ. 1946 บนเกาะแซนชิบาร์ ในปี ค.ศ. 1964 ครอบครัวของฉันต้องอพยพออกจากบ้านเกิดเนื่องจากความไม่สงบทางการเมืองที่ทำให้เกาะไร้เสถียรภาพ ฉันและครอบครัวได้มาอยู่ถาวรในลอนดอน ประเทศอังกฤษ ที่นั่นฉันได้พบกับสมาชิกวงในอนาคตของฉันและได้พัฒนาความหลงใหลในดนตรีมากขึ้นไม่กี่ปีต่อมาฉันได้เข้าร่วมวงที่ชื่อว่า “Queen” ในฐานะนักร้องนำ และแต่งเพลงดังอย่าง “Bohemian Rhapsody” และ “We Are the Champions” ฉันคือใคร?

คำตอบ: เฟรddie เมอร์คิวรี³⁰

สถานการณ์ที่ 3

ฉันเกิดในประเทศปากีสถานในปี ค.ศ. 1997 พ่อของฉันเป็นนักการศึกษาและนักเคลื่อนไหว ตอนฉันยังเด็ก ฉันเคยเขียนบล็อกภายใต้นามแฝงเพื่อต่อต้านข้อจำกัดของกลุ่มตาลีบันเกี่ยวกับการศึกษาของผู้หญิง ตอนอายุ 15 ปี ฉันถูกยิงที่ศีรษะเพราะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา ขณะที่กำลังเดินทางกลับบ้านจากโรงเรียน ฉันรอดชีวิตจากเหตุการณ์นี้และต้องอพยพไปอยู่ที่สหราชอาณาจักรพร้อมกับครอบครัว ในปี ค.ศ. 2014 ขณะที่ฉันอายุเพียง 17 ปี ฉันได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพจากการต่อสู้เพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษา ฉันเป็นผู้ได้รับรางวัลโนเบลที่อายุน้อยที่สุดในประวัติศาสตร์ ฉันคือใคร?

คำตอบ: มาลาลา ยูซัฟไซ³¹

สถานการณ์ที่ 4

ฉันเกิดที่กรุงปรากในปี ค.ศ. 1937 ในประเทศเชโกสโลวาเกียเดิม (ปัจจุบันคือสาธารณรัฐเช็ก หรือเช็กเกีย) ครอบครัวของฉันย้ายไปยังอังกฤษเพื่อหนีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และการกดขี่ทางการเมืองโดยฮิตเลอร์ เรากลับไปที่บ้านเกิด แต่ต้องหนีจากการกดขี่ทางการเมืองอีกครั้ง และครั้งนี้เราย้ายไปอยู่ในสหรัฐอเมริกา ฉันอาศัยอยู่ในนิวยอร์กและสามารถเรียนต่อในมหาวิทยาลัย ต่อมาฉันได้เป็นอาจารย์และเอกอัครราชทูตสหรัฐประจำสหประชาชาติ ในปี ค.ศ. 1997 ฉันกลายเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศหญิงคนแรกและเป็นผู้หญิงที่มีตำแหน่งสูงสุดในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาในขณะนั้น ฉันคือใคร?

คำตอบ: แมเดอลีน ออลไบรท์³²

สถานการณ์ที่ 5

ฉันเกิดในประเทศรัสเซียในปี ค.ศ. 1973 ตอนอายุ 6 ขวบ ครอบครัวของฉันย้ายถิ่นฐานไปยังสหรัฐอเมริกาเพื่อหนีการต่อต้านชาวยิวในระบบสถาบัน/การกดขี่ทางศาสนา พ่อของฉันเป็นศาสตราจารย์ และแม่ของฉันทำงานกับนาซ่า ฉันได้มีโอกาสเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยและทำงานเกี่ยวกับระบบการทำเหมืองข้อมูล (data mining system) ร่วมกับเพื่อน ๆ เพื่อช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลบนสิ่งใหม่ ๆ ที่เรียกว่า “อินเทอร์เน็ต” สิ่งประดิษฐ์ของเราเปลี่ยนแปลงวิธีที่เราใช้อินเทอร์เน็ตในทุกวันนี้ หากคุณไม่แน่ใจว่าฉันเป็นใคร คุณสามารถใช้สิ่งประดิษฐ์ของฉันอย่าง Google เพื่อหาคำตอบได้ ฉันคือใคร?

คำตอบ: เซอร์เกย์ บริน³³

สถานการณ์ที่ 6

ฉันเกิดในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในประเทศโปแลนด์ในปี ค.ศ. 1849 พ่อของฉันเป็นครูที่มีเชื้อสายฝรั่งเศส พี่สาวของฉันเป็นครูสอนเปียโนคนแรกของฉัน และหลังจากที่เรียนกับครูที่เก่งที่สุดตั้งแต่อายุ 6 ขวบ ฉันกลายเป็นนักแต่งเพลงและนักเปียโนที่ยิ่งใหญ่ และมักได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในผู้ที่เก่งที่สุดในยุคของฉัน ฉันแต่งเพลงชิ้นแรกเมื่ออายุได้ 7 ขวบ สุดท้ายฉันย้ายไปอยู่ฝรั่งเศสหลังจากที่ถูกเนรเทศออกจากบ้านเกิดเนื่องจากมุมมองทางการเมืองของฉัน ฉันคือใคร?

คำตอบ: เฟรเดริก โชแปง³⁴

สถานการณ์ที่ 7

ฉันเกิดที่ประเทศจาเมกาในปี ค.ศ. 1945 และเริ่มต้นอาชีพดนตรีในฐานะสมาชิกวงสกาแอนด์ร็อก แต่ภายหลังฉันได้ทำงานเดี่ยวในฐานะศิลปิน ฉันหลงใหลในการผสมผสานแนวเพลงที่แตกต่างกัน และผ่านการผสมผสานเร็กเก้ สกา ร็อก และลัทธิร็อกสตาร์เรียน ทำให้ฉันสร้างเสียงดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ซึ่งแพร่หลายไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ฉันมองว่าตัวเองเป็นคนรักสงบ แต่ชีวิตของฉันไม่ได้สงบเสมอไป และบางครั้งก็ต้องเจอกับความรุนแรงเพราะแนวคิดทางการเมืองของฉัน ฉันคือใคร?

คำตอบ: บ็อบ มาร์เลย์³⁵

สถานการณ์ที่ 8

พ่อแม่ชาวแอลเบเนียของฉันให้กำเนิดฉันในปี ค.ศ. 1990 ที่โคโซโว ชาวแอลเบเนียถูกกดขี่กับความตึงเครียดทางการเมืองอย่างมาก พ่อแม่ของฉันจึงตัดสินใจว่าเราควรออกจากประเทศและย้ายไปอยู่ที่สหราชอาณาจักรในปี ค.ศ. 1991 ฉันรักการร้องเพลงมาโดยตลอด และเคยแสดงในคลับของพ่อ รวมถึงอัปโหลดเพลงคัฟเวอร์ลงในยูทูบ ในที่สุดฉันก็ประสบความสำเร็จในปี ค.ศ. 2012 โดยติดชาร์ตเพลง UK Singles Chart กับเพลง “Hot Right Now” ฉันคือใคร?

คำตอบ: ริตา โอรา³⁶

สถานการณ์ที่ 9

ฉันเกิดในปี ค.ศ. 1856 ในจักรวรรดิออสเตรีย พ่อแม่ของฉันมีความจำเป็นทางการเงินมากมาย ทำให้ฉันต้องมุ่งมั่นเรียน ฉันเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเวียนนาเมื่ออายุ 17 ปี ฉันได้ก่อตั้งทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (psychoanalysis) และเขียนหนังสือสำคัญหลายเล่มในสาขาการแพทย์ ในปี ค.ศ. 1933 นาซีเริ่มบุกออสเตรีย แม้ว่าฉันจะเป็นชาวยิว แต่ก็ลังเลที่จะออกจากประเทศตัวเอง เพื่อนสนิทบางคนของฉันยืนยันให้ฉันออกจากประเทศ และช่วยให้ฉันและครอบครัวได้ที่พักพิงในอังกฤษ ในที่สุด ฉันก็มาถึงลอนดอนในปี ค.ศ. 1938 ฉันคือใคร?

คำตอบ: ซิกมุนด์ ฟรอยด์³⁷

ขั้นตอนที่ 3: (ทางเลือก)

ให้เด็กและเยาวชนทำการค้นคว้าด้วยตัวเอง (ในเวลาທີ່จัดไว้ในชั้นเรียน หรือเป็นการบ้าน) และสร้างสถานการณ์ ‘ฉันคือใคร?’ และคิดคำตอบของตัวเอง

อย่าลืมเตือนว่าต้องค้นหารายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่มีอิทธิพล เช่น ดารา, นักกีฬา, นักดนตรี, นักการเมือง หรือนักวิทยาศาสตร์ที่เคยย้ายถิ่นฐานหรือเริ่มต้นชีวิตในฐานะผู้ลี้ภัย

วัตถุประสงค์:

เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราสามารถมีความเชื่อมโยงกับส่วนต่าง ๆ ของโลกได้มากกว่าที่เราคิด

วัสดุ:

- ตารางบันทึกวีป/ประเทศ
- ปากกา, ดินสอ

ขั้นตอนที่ 1:

แจกตารางบันทึกวีป/ประเทศให้แก่เด็ก ๆ ทุกคน

ขั้นตอนที่ 2:

พูด:

ใช้แบบฟอร์มที่แจก เดินไปรอบ ๆ ห้อง และถามคำถามเพื่อเติมข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ของตาราง ถามเพื่อน ๆ ว่าพวกเขาเคยไปประเทศใดบ้าง มีครอบครัวที่อาศัยอยู่ในประเทศใด หรือเกิดในประเทศใด พยายามใส่ชื่อประเทศที่แตกต่างกันในแต่ละคอลัมน์

ขั้นตอนที่ 3:

ถามคำถามต่อไปนี้กับเด็ก ๆ และให้พวกเขาแบ่งปันคำตอบกับกลุ่ม

คำถามที่ 1: ทุกคนเคยไปมาแล้วกี่ทวีป?

คำถามที่ 2: มีประเทศใดบ้างที่คุณหรือเพื่อนของคุณเคยไปในทวีปเหล่านั้น?

คำถามที่ 3: หากคุณมีครอบครัวที่อยู่ในอีกทวีปหนึ่งหรือในประเทศอื่น หรือคุณเกิดในประเทศอื่นและรู้สึกสบายใจที่จะเล่า เหตุผลใดที่คุณหรือครอบครัวของคุณย้ายไปที่นั่น? (เช่น โอกาสในการทำงาน, ชีวิตใหม่, การหลบหนีความขัดแย้ง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ)

ตารางนับทวีป/ประเทศ (เกมเพลง)

ทวีป	เกิดที่นั่น	ครอบครัวอยู่ที่นั่น	ไปที่นั่น
ยุโรป			
โอเชียเนีย (ออสเตรเลีย/นิวซีแลนด์/ แปซิฟิก)			
เอเชีย			
แอฟริกา			
อเมริกาเหนือ			
อเมริกาใต้			
แอนตาร์กติกา			

ตารางนับทวีป/ประเทศ

ทวีป	เกิดที่นั่น	ครอบครัวอยู่ที่นั่น	ไปที่นั่น
ยุโรป			
โอเชียเนีย (ออสเตรเลีย/นิวซีแลนด์/ แปซิฟิก)			
เอเชีย			
แอฟริกา			
อเมริกาเหนือ			
อเมริกาใต้			
แอนตาร์กติกา			

วัตถุประสงค์:

เพื่อจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติให้กับเด็กและเยาวชนในการพิจารณาด้วยตนเองว่าส่วนของโฆษณารับสมัครงานเป็นของจริงหรือของปลอม และระบุ “สัญญาณอันตราย” ที่อาจทำให้พวกเขาตั้งคำถามถึงความน่าเชื่อถือของงานก่อนจะยอมรับ

วัสดุ:

- สำเนาแบบตารางสถานการณ์โฆษณางานจริง/งานปลอม
- คู่มือการจ้างงานที่ปลอดภัย

ขั้นตอนที่ 1:

ตารางสถานการณ์โฆษณางานจริง/งานปลอม (เด็กเล็กสามารถทำงานเป็นกลุ่ม 2 คนได้)

ขั้นตอนที่ 2:

ขอให้เด็กและเยาวชนดูทั้งสองคอลัมน์แล้วระบุว่าใบสมัครงานฉบับไหนเป็นของปลอมและฉบับไหนเป็นของจริง จากนั้นให้พวกเขาพิจารณาว่าตัวบ่งชี้ของงานที่จริงคืออะไร (หมายเหตุ: โฆษณาบางส่วนได้รับการออกแบบให้ดูเหมือนจริง/ปลอดภัย (คอลัมน์ซ้าย) และบางส่วนออกแบบให้ดูเหมือนปลอม/ไม่ปลอดภัย (คอลัมน์ขวา) ซึ่งเด็กไม่รู้ว่โฆษณางานไหนเป็นของจริงหรือของปลอม)

ตารางสถานการณ์โฆษณางานจริง/งานปลอม

จริง	ปลอม
สถานการณ์ที่ 1:	
<u>งานด้านการเกษตร</u> ตำแหน่ง: ผู้จัดการทั่วไป รายละเอียด: เราเป็นบริษัทด้านการเกษตรที่ก่อตั้งขึ้นในปี 2540 โดยดำเนินงานในจังหวัดจันทบุรี เรากำลังมองหาผู้ที่มีความรับผิดชอบ ขยันขันแข็ง และมีความยืดหยุ่นในตารางการทำงาน ประสบการณ์: ประสบการณ์อย่างน้อย 3 เดือน คุณสมบัติทางการศึกษา: วุฒิมัธยมศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือประกาศนียบัตรด้านพืชสวน สัญชาติ: ต้องเป็นผู้พำนักในไทย หรือมีใบอนุญาตทำงานที่ยังไม่หมดอายุ (เราไม่มีนโยบายออกค่าจ้างเพื่อจัดทำใบอนุญาต) ประเภทสัญญา: งานพาร์ทไทม์ พร้อมโอกาสปรับเป็นงานประจำ ค่าจ้าง: 15,000 บาท/เดือน อีเมล: jobchanthaburiag@chanthaburiag.com เบอร์โทรศัพท์: 078-355-9811 Facebook: ChanthaburiAgriculture เว็บไซต์: ChanthaburiAgriculture.com	<u>งานด้านการเกษตร</u> ตำแหน่ง: ผู้จัดการทั่วไป รายละเอียด: หากคุณกำลังมองหางานที่มีรายได้ดี ยืดหยุ่น และทำงานร่วมกับทีมที่ยอดเยี่ยม ไม่ต้องมองหาที่ไหนอีกแล้ว!! ประสบการณ์: 1-3 เดือน (หากมีจะพิจารณาเป็นพิเศษ) คุณสมบัติทางการศึกษา: ไม่มีข้อกำหนด สัญชาติ: ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้พำนักในไทย เราสามารถช่วยขอใบอนุญาตทำงานโดยที่คุณไม่ต้องดำเนินการเอง (กรณีเดินทางมาจากต่างประเทศ เราจะจัดหาที่พักให้) ประเภทสัญญา: งานประจำ เงินเดือน: เสนอเงินเดือนที่สูงใจ โอกาสพิเศษ: สามารถทำงานล่วงเวลาเพื่อเพิ่มรายได้ ติดต่อ: สมชาย หมายเลขโทรศัพท์: 031-993-4800

สถานการณ์ที่ 2:	
งานก่อสร้าง ตำแหน่งงาน: ผู้จัดการไซต์งาน บริษัท: ConstructCity เราคือบริษัทที่กำลังมองหาผู้ที่มีความขยันขันแข็งและรักในงานก่อสร้างเพื่อเข้าร่วมทีมของเรา ต้องมีความยืดหยุ่นในเรื่องตารางการทำงาน มีโอกาสเติบโตไปสู่บทบาทผู้นำในอนาคต ประสบการณ์: มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมและการประสานงาน มีประสบการณ์ทำงาน 3 ปี หากมีทักษะด้านการเป็นผู้นำจะพิจารณาเป็นพิเศษ กรณารับเงินเดือนที่ต้องการในโบสถ์ ประเภทสัญญา: งานประจำ (พร้อมช่วงทดลองงาน 3 เดือน) อีเมล: ConstructCity@gmail.com เบอร์โทรศัพท์: 017-511-8050 Facebook: ConstructCity เว็บไซต์: ConstructCity.org	งานก่อสร้าง ตำแหน่งงาน: ผู้จัดการไซต์งาน บริษัท: ไม่ระบุ ไม่ต้องมีประสบการณ์หรือวุฒิการศึกษา เงินเดือน: 30,000 บาท (พร้อมสวัสดิการและค่าล่วงเวลาที่จูงใจ) รายละเอียดงาน: เราดำเนินงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ไม่ต้องมีใบอนุญาตทำงานในไทย สมัครผ่านอีเมล: somchaiconstruction@yahoo.com

สถานการณ์ที่ 3:	
ช่างทำเล็บ (ที่ร้านเสริมสวย) บริษัท: Happy Nails รายละเอียดงาน: ร่วมงานกับทีมงานที่สนุกสนานและใส่ใจผู้คน เป็นหนึ่งในคลินิกความงามที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในพื้นที่นี้ มีประสบการณ์อย่างน้อย 2 ปี (หรือมากกว่านี้จะพิจารณาเป็นพิเศษ) และสามารถทำงานภายใต้แรงกดดันได้ เอกสารที่ต้องใช้ในการสมัคร: 1. ประวัติการศึกษาและงานที่อัปเดตล่าสุด 2. จดหมายสมัครงานส่งถึง Happy Nails 3. รายชื่อบุคคลอ้างอิง หากไม่มีประวัติการศึกษาและงานจะไม่ได้รับการพิจารณา ประสบการณ์: ประสบการณ์ 2 ปี ขึ้นไป แต่หากมากกว่านี้จะพิจารณาเป็นพิเศษ ผู้สมัครที่ไม่ผ่านคุณสมบัติที่กำหนดจะไม่ได้รับการพิจารณา อีเมล: Happynails@gmail.com เบอร์โทรศัพท์: 012-136-5118 Facebook: @_HappyNails เว็บไซต์: HappyNails123.com	ช่างทำเล็บ (ที่ร้านเสริมสวย) รายละเอียดงาน: ร่วมงานกับทีมงานที่สนุกสนานและใส่ใจผู้คน เป็นหนึ่งในคลินิกความงามที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในพื้นที่นี้ ประสบการณ์อย่างน้อย 1 ปี (จำเป็น) มีช่วงการฝึกอบรมพร้อมค่าตอบแทน หากมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมปลายจะพิจารณาเป็นพิเศษ ผู้สมัครต้องเป็นเพศหญิง ยินดีรับพิจารณาประวัติการศึกษาและทำงานแม้ว่าคุณสมบัติบางข้ออาจไม่ครบถ้วน การพิจารณาขึ้นอยู่กับความเหมาะสมโดยทีมงาน กรุณาแนบรูปถ่ายในประวัติการศึกษาและทำงาน ผู้สมัครต้องสามารถทำงานตามตารางเวลาที่ยืดหยุ่นได้ ติดต่อ: เหมียว: 012-888-5128

สถานการณ์ที่ 4:	
บาร์เทนเดอร์ โจ้บาร์ สุขุมวิท 55 (ทองหล่อ) เลขที่ 342 jojobar@gmail.com รายละเอียดงาน: เรากำลังมองหาบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์และชอบเข้าสังคม พร้อมทั้งจะทำงานในช่วงเวลาที่กำหนด (กลางวันและวันหยุดสุดสัปดาห์) ประสบการณ์: ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ทำงานเป็นบาร์เทนเดอร์ หากมีประสบการณ์ทำงานในร้านอาหารจะพิจารณาเป็นพิเศษ จำเป็นต้องฝึกอบรม ไม่ว่าผู้สมัครจะมีประสบการณ์หรือไม่ หากสนใจและไม่มีใบอนุญาตทำงานกรุณาติดต่อเรา ค่าตอบแทน: ค่าแรงขั้นต่ำ + ทิป ส่งอีเมลพร้อมคำถามหรือข้อสงสัยได้ที่ jojobar@gmail.com เราหวังว่าจะได้รับการตอบกลับจากคุณ	บาร์เทนเดอร์ บาร์ชื่อดังในย่านทองหล่อ รายละเอียดงาน: เรากำลังมองหาบุคคลที่มีความกระตือรือร้น มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานในช่วงดึกและวันหยุดสุดสัปดาห์ได้ ผู้หญิงจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ แต่ทุกคนสามารถสมัครได้ ประสบการณ์: ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์หรือความรู้มาก่อน ค่าตอบแทน: มากกว่าค่าแรงขั้นต่ำ + ทิป (มีโอกาสดำเนินเงินหลักพันเพิ่มในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ที่ลูกค้าแน่น) ทิปทั้งหมดที่ได้รับในคืนเดียวเป็นของคุณไปเลย! ไม่จำเป็นต้องมีวีซ่าทำงาน กรุณาส่งรูปถ่ายของคุณมาพร้อมกับใบสมัคร มาร่วมทีมของเราเถอะ!

สถานการณ์ที่ 5:	
พนักงานทำความสะอาด รายละเอียดงาน: กำลังมองหาพนักงานทำความสะอาด ต้องเป็นผู้อยู่อาศัยตามกฎหมายและมีสิทธิในการทำงาน ต้องแสดงใบอนุญาตทำงานเมื่อผ่านการสัมภาษณ์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 3 ชั่วโมง 400 บาทต่อวัน สามารถส่งใบสมัครได้ผ่านบริษัท Thai Housekeeper อีเมล: thai_housekeeper@gmail.com เว็บไซต์: Thaihousekeeper.co.th	พนักงานทำความสะอาด กำลังมองหาแม่บ้าน ไม่จำเป็นต้องแสดงใบอนุญาตทำงาน จำเป็นต้องแสดงหนังสือเดินทางเมื่อเดินทางมาถึง 200 บาท/ชั่วโมง สถานที่ทำงานเป็นบ้านหลังใหญ่ ดังนั้นคุณจะต้องอยู่เป็นประจำทุกวัน วันละหลายชั่วโมง หากสนใจโทร 012-324-1432

ขั้นตอนที่ 3:

ถาม:

คำถามที่ 1: “สัญญาณอันตรายใดบ้างที่คุณสังเกตเห็นในโฆษณาที่เป็นของปลอม? เพราะอะไร?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- โฆษณาขาดรายละเอียดที่สำคัญ งานไม่ได้อธิบายเกี่ยวกับเงินเดือนหรือเวลาทำงานอย่างชัดเจน
- นายจ้างไม่มีตัวตนในโลกออนไลน์ (เช่น ไม่มีเว็บไซต์หรือโซเชียลมีเดียที่น่าเชื่อถือ)
- ข้อเสนอเงินเดือนเกินจริง (เช่น ไม่ต้องการทักษะใด ๆ แต่มีเงินเดือนสูงมาก, ไม่มีการขอใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารสำคัญ)

ขั้นตอนที่ 4:

ถาม:

คำถามที่ 2: “หากคุณสนใจในงานที่ขาดรายละเอียดในโฆษณา คุณจะอย่างไรเพื่อดูว่างานนั้นเป็นของจริงหรือไม่?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- โทรไปยังหมายเลขที่ให้ไว้เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หากผู้ว่าจ้างไม่เต็มใจให้ข้อมูลเพิ่มเติม นั้นแสดงว่างานนี้อาจไม่น่าเชื่อถือ
- ค้นหาในฐานข้อมูลการจ้างงานที่น่าเชื่อถือหรือปรึกษาบุคคลที่สามเพื่อยืนยัน
- ขอคำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้เพื่อตรวจสอบเอกสารสมัครงานกับคุณ
- หากคุณไม่พบข้อมูลเกี่ยวกับงานนั้นบนฐานข้อมูลออนไลน์ที่เชื่อถือได้ และไม่มีใครที่คุณไว้วางใจเคยได้ยินเกี่ยวกับงานนี้ อาจเป็นไปได้ว่างานนี้ผิดกฎหมาย

ขั้นตอนที่ 5 (ตัวเลือกเพิ่มเติม):

ขั้นตอนที่ 1:

แจกตารางสถานการณ์โฆษณางานจริง/งานปลอม ให้เด็กและเยาวชนแต่ละคน (สำหรับเด็กเล็กสามารถทำงานเป็นคู่ได้) แจ้งให้ทราบด้วยว่าโฆษณาเหล่านี้เป็นเพียงโฆษณาจำลองทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 2:

ขอให้เด็กและเยาวชนดูคอลัมน์โฆษณางานปลอมและระบุเหตุผลว่าทำไมนายจ้างหรืองานนี้ถึงดูไม่ปลอดภัย ใช้ตัวอย่างสถานการณ์และแบบฟอร์มที่ให้ไว้ ให้พวกเขาสร้างตัวเลือกที่เป็นงานจริงและปลอดภัยในฝั่งซ้ายของตาราง ซึ่งจะยังว่างอยู่

ตัวอย่างสถานการณ์/แบบฟอร์ม:

สถานการณ์ที่ 1:	
<u>งานด้านการเกษตร</u> ตำแหน่ง: ผู้จัดการทั่วไป รายละเอียด: _____ _____	<u>งานด้านการเกษตร</u> ตำแหน่ง: ผู้จัดการทั่วไป รายละเอียด: หากคุณกำลังมองหางานที่มีรายได้ดี ยืดหยุ่น และทำงานร่วมกับทีมที่ยอดเยี่ยม ไม่ต้องมองหาที่ไหนอีกแล้ว!! ประสบการณ์: 1-3 เดือน (หากมีจะพิจารณาเป็นพิเศษ) คุณสมบัติด้านการศึกษา: ไม่มีข้อกำหนด สัญญา: ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้พำนักในไทย เราสามารถช่วยขอใบอนุญาตทำงานโดยที่คุณไม่ต้องดำเนินการเอง (กรณีเดินทางมาจากต่างประเทศ เราจะจัดหาที่พักให้) ประเภทสัญญา: งานประจำ เงินเดือน: เสนอเงินเดือนที่จูงใจ โอกาสพิเศษ: สามารถทำงานล่วงเวลาเพื่อเพิ่มรายได้ ติดต่อ: สมชาย หมายเลขโทรศัพท์ 031-993-4800
ประสบการณ์: _____ คุณสมบัติด้านการศึกษา: _____ ข้อกำหนดเกี่ยวกับสัญญา/วีซ่า: _____ _____	
ประเภทสัญญา: _____ เงินเดือน: _____/เดือน	
อีเมล: _____	
โทรศัพท์: _____	
Facebook: _____	
เว็บไซต์: _____	

สถานการณ์ที่ 2:	
<u>งานก่อสร้าง</u> ตำแหน่ง: ผู้จัดการไซต์งาน รายละเอียด: _____ _____ _____ ประสบการณ์: _____ คุณสมบัติด้านการศึกษา: _____ ข้อกำหนดเกี่ยวกับสัญชาติ/วีซ่า: _____ _____ ประเภทสัญญา: _____ เงินเดือน: _____/เดือน อีเมล: _____ โทรศัพท์: _____ Facebook: _____ เว็บไซต์: _____	<u>งานก่อสร้าง</u> ตำแหน่งงาน: ผู้จัดการไซต์งาน บริษัท: ไม่ระบุ ไม่ต้องการประสบการณ์หรือวุฒิการศึกษา เงินเดือน: 30,000 บาท (พร้อมสวัสดิการและค่าล่วงเวลาที่พอใจ) รายละเอียดงาน: เราดำเนินงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ และ ปริมณฑล ไม่ต้องมีใบอนุญาตทำงานในไทย สมัครผ่านอีเมล: somchaiconstruction@yahoo.com

สถานการณ์ที่ 3:	
<u>ช่างทำเล็บ (ที่ร้านเสริมสวย)</u> รายละเอียด: _____ _____ _____ ประสบการณ์: _____ คุณสมบัติด้านการศึกษา: _____ ข้อกำหนดเกี่ยวกับสัญชาติ/วีซ่า: _____ _____ ประเภทสัญญา: _____ เงินเดือน: _____/เดือน อีเมล: _____ โทรศัพท์: _____ Facebook: _____ เว็บไซต์: _____	<u>ช่างทำเล็บ (ที่ร้านเสริมสวย)</u> รายละเอียดงาน: ร่วมงานกับทีมงานที่สนุกสนานและใส่ใจผู้คน เป็นหนึ่งในคลินิกความงามที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในพื้นที่นี้ มีประสบการณ์อย่างน้อย 1 ปี (จำเป็น) มีช่วงการฝึกอบรมพร้อม ค่าตอบแทน หากมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมปลายจะพิจารณา เป็นพิเศษ ผู้สมัครต้องเป็นเพศหญิง ยินดีรับพิจารณาประวัติการศึกษาและทำงานแม้ว่าคุณสมบัติบางข้อ อาจไม่ครบถ้วน การพิจารณาขึ้นอยู่กับความเหมาะสมโดยทีมงาน กรุณาแนบรูปถ่ายในประวัติการศึกษาและทำงาน ผู้สมัครต้องสามารถทำงานตามตารางเวลาที่ยืดหยุ่น ติดต่อ: เหมียว: 012 888 5128

สถานการณ์ที่ 4:	
บาร์เทนเดอร์ รายละเอียด: _____ _____ _____ ประสบการณ์: _____ คุณสมบัติด้านการศึกษา: _____ ข้อกำหนดเกี่ยวกับสัญชาติ/วีซ่า: _____ _____ ประเภทสัญญา: _____ เงินเดือน: _____/เดือน อีเมล: _____ โทรศัพท์: _____ Facebook: _____ เว็บไซต์: _____	บาร์เทนเดอร์ บาร์ชื่อดังในย่านทองหล่อ รายละเอียดงาน: กำลังมองหาบุคคลที่มีความกระตือรือร้น มีมนุษยสัมพันธ์ดี และสามารถทำงานในช่วงดึกและวันหยุดสุดสัปดาห์ได้ ผู้หญิงจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ แต่ทุกคนสามารถสมัครได้ ประสบการณ์: ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์/ความรู้มาก่อน ค่าตอบแทน: มากกว่าค่าแรงขั้นต่ำ + ทิป (มีโอกาสดำเนินการหลักพันเพิ่มในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ที่ลูกค้าแน่น) ทิปทั้งหมดที่ได้รับในคืนเดียวเป็นของคุณไปเลย! ไม่จำเป็นต้องมีวีซ่าทำงาน กรุณาส่งรูปถ่ายของคุณมาพร้อมกับใบสมัคร มาร่วมทีมของเราเถอะ!

สถานการณ์ที่ 5:	
พนักงานทำความสะอาด รายละเอียด: _____ _____ _____ ประสบการณ์: _____ คุณสมบัติด้านการศึกษา: _____ ข้อกำหนดเกี่ยวกับสัญชาติ/วีซ่า: _____ _____ ประเภทสัญญา: _____ เงินเดือน: _____/เดือน อีเมล: _____ โทรศัพท์: _____ Facebook: _____ เว็บไซต์: _____	พนักงานทำความสะอาด กำลังมองหาแม่บ้าน ไม่จำเป็นต้องแสดงใบอนุญาตทำงาน จำเป็นต้องแสดงหนังสือเดินทางเมื่อเดินทางมาถึง 200 บาท/ชั่วโมง สถานที่ทำงานเป็นบ้านหลังใหญ่ ดังนั้นคุณจะต้องอยู่เป็นประจำทุกวัน วันละหลายชั่วโมง หากสนใจโทร 012-324-143

ขั้นตอนที่ 6 (ตัวเลือกเพิ่มเติม):

คู่มือการจ้างงานที่ปลอดภัยของเอ-ทเวนตีวัน

- แจกคู่มือการจ้างงานที่ปลอดภัยของเอ-ทเวนตีวัน และอ่านคู่มือดังกล่าวร่วมกัน (หรือแยกกัน) - พูดคุยเกี่ยวกับเคล็ดลับด้านความปลอดภัยในหน้า 5 และ 6 - ถามเด็ก ๆ ว่าพวกเขามีเคล็ดลับด้านความปลอดภัยเพิ่มเติมอะไรอีกหรือไม่	
---	---

วัตถุประสงค์:

เพื่อแสดงให้เห็นว่าการศึกษาและการป้องกันส่งผลต่อชีวิตผู้คนและสร้างความปลอดภัยแก่ผู้คนได้อย่างไร

วัสดุ:

- ลิงก์วิดีโอ “Don’t Go”

ขั้นตอนที่ 1:

ชมวิดีโอ “Don’t Go”

ขั้นตอนที่ 2:

พูด:

วิดีโอนี้แสดงให้เห็นครอบครัวเดียวกันในสองสถานการณ์ที่ต่างกัน สถานการณ์หนึ่งส่งผลให้พ่อถูกแยกจากครอบครัวและกลายเป็นผู้เสียหายของการค้ามนุษย์ ขณะที่อีกสถานการณ์หนึ่งทำให้ครอบครัวยังคงอยู่ด้วยกันและพ่อก็ปลอดภัย ในสถานการณ์ที่ปลอดภัย เราจะเห็นว่าพ่อและลูกสาวได้รับเอกสารการป้องกันและให้ความรู้ที่เน้นย้ำถึงตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ของการแสวงหาประโยชน์ นอกเหนือจากการเห็นเอกสารสร้างการตระหนักรู้ทั่วเมืองและทางโทรทัศน์ พ่อสามารถตัดสินใจอย่างรอบรู้เกี่ยวกับข้อเสนองานที่เขาได้รับจากสื่อการป้องกันและการศึกษา

ขั้นตอนที่ 3:

ถาม:

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่าวิดีโอต้องการสื่ออะไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: แสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจที่แตกต่างสามารถส่งผลกระทบต่อชีวิตของเราได้อย่างไร รวมถึงการป้องกันและให้ความรู้ช่วยให้ผู้คนตัดสินใจอย่างปลอดภัยมากขึ้นได้

คำถามที่ 2: “คุณสามารถระบุปัจจัยเสี่ยงหรือสัญญาณบ่งชี้ของการค้ามนุษย์ได้หรือไม่?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- ได้
- โอกาสการทำงานปลอมและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย
- ถูกยึดหนังสือเดินทาง
- นายจ้างมีลักษณะก้าวร้าวหรือใช้ความรุนแรง
- สถานที่ทำงานดูไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัย
- ถูกจำกัดอิสระในการเคลื่อนไหว
- ไม่ได้รับเงินค่าจ้าง

คำถามที่ 3: “ความแตกต่างหลักในสองสถานการณ์ที่แสดงคืออะไร?”

ตัวอย่างคำตอบ: หนึ่งในสถานการณ์นั้นลูกสาวและพ่อได้เรียนรู้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ผ่านสื่อสร้างการตระหนักรู้ ในอีกสถานการณ์ พวกเขาไม่ทราบถึงความเสี่ยงของการค้ามนุษย์ มาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อในสถานการณ์ที่เขาทำงานที่ไม่ปลอดภัยนั้นแย่กว่ามากเมื่อเทียบกับสถานการณ์ทางเลือก

คำถามที่ 4: “คุณจะเพิ่มการตระหนักรู้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในชุมชนของคุณอย่างไรเพื่อช่วยเหลือผู้ที่อาจประสบสถานการณ์เช่นนี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: ฉันสามารถติดโปสเตอร์ในโรงเรียน/ศูนย์ชุมชน

วัตถุประสงค์:

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความง่ายในการค้นหาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นผ่านโซเชียลมีเดียและสิ่งที่พวกเขาโพสต์ออนไลน์ และเพื่อสอนเด็กและเยาวชนถึงสิ่งที่พวกเขาต้องตระหนักเพื่อปฏิบัติตามหลักความปลอดภัยทางดิจิทัล

วัสดุ:

- หน้าโปรไฟล์ปลอม
- ปากกา, ดินสอ
- กระดาษเปล่า

ขั้นตอนที่ 1:

แจกกระดาษหรือแสดงหน้าโปรไฟล์ปลอมบนหน้าจอ ให้เวลาเด็กและเยาวชน 5-10 นาทีพิจารณาแต่ละโปรไฟล์ (เอเดรียนและมาเรีย)

ขั้นตอนที่ 2:

ขอให้เด็กและเยาวชนเขียนสิ่งต่าง ๆ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เกี่ยวกับบุคคลนั้น เช่น ชื่อ-นามสกุล อายุ/วันเกิด สถานที่เรียนหรือที่ทำงาน หรือกิจกรรม/ชมรมที่เข้าร่วม

ขั้นตอนที่ 3:

ถาม:

“ต่อไปนี้เป็นคำถามติดตามผลเพื่อดูว่ามันง่ายแค่ไหนที่จะหาหรือติดต่อกับมาเรียและเอเดรียน และแกล้งทำเป็นว่ารู้จักพวกเขา”

คำถามที่ 1: คุณจะหาเอเดรียนได้ที่ไหนในช่วงเวลาก่อนหรือหลังเลิกเรียน? แล้วมาเรียล่ะ?

คำถามที่ 2: คุณจะห้อะไรมาเรียในวันเกิดของเธอ?

คำถามที่ 3: หากคุณต้องการติดต่อเอเดรียน คุณจะทำอะไร?

คำถามที่ 4: คุณจะหาเซอร์ไพรส์มาเรียในโอกาสพิเศษได้อย่างไร?

คำถามที่ 5: หากคุณต้องการเป็นเพื่อนกับมาเรีย คุณจะทำอะไร?

คำถามที่ 6: ใครคือเพื่อนสนิทของเอเดรียน?

คำถามที่ 7: คุณรู้จักบัญชีโซเชียลมีเดียของแม่ของมาเรียหรือไม่?

ขั้นตอนที่ 4:

พูด:

ในเวลาเพียงไม่กี่นาที คุณสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายเกี่ยวกับผู้คนจากโปรไฟล์โซเชียลมีเดียของพวกเขาได้อย่างง่ายดาย ตัวอย่างเช่น เพื่อนและครอบครัวของพวกเขาเป็นใคร พวกเขาชอบออกไปเที่ยวที่ไหน งานอดิเรกของพวกเขาคืออะไร และบางทีอาจรวมถึงชื่อโรงเรียน ชมรมกีฬา หรือสถานที่ทำงานด้วย โพสต์บนโซเชียลมีเดียของเราแทบจะเป็นเหมือนชิ้นส่วนปริศนาเล็ก ๆ เกี่ยวกับชีวิตของเรา เมื่อคุณดูทุกโพสต์ที่ใครสักคนเคยโพสต์ มันไม่ใช่เรื่องยากเกินไปที่จะรวบรวมทุกอย่างเข้าด้วยกันและเรียนรู้หลายสิ่งเกี่ยวกับพวกเขา

คำถามเพิ่มเติม:

คำถาม: “เอเดรียนหรือมาเรียทำอะไรได้บ้างเพื่อปฏิบัติตามหลักความปลอดภัยทางดิจิทัลและรักษาข้อมูลให้ส่วนตัว?”

ตัวอย่างคำตอบ:

- พวกเขาสามารถตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ตั้งค่าความเป็นส่วนตัวของโปรไฟล์ของตนแล้ว เพื่อให้เฉพาะครอบครัวและเพื่อน ๆ เท่านั้นที่เห็นโพสต์ได้
- พวกเขาควรหลีกเลี่ยงการใส่ข้อมูลส่วนตัวในคำบรรยาย เช่น ชื่อและที่ตั้งของโรงเรียน, ที่อยู่อีเมล หรือหมายเลขโทรศัพท์

78
โพสต์

233
ผู้ติดตาม

321
กำลังติดตาม

เอเดรียน

ชอบฟุตบอลและเกม Fortnite เล่นเกมเป็นชีวิตจิตใจ 🎮🎮🎮 ไอจี @adr2.005

54 โลก

adr2.005 อายุ 15 แล้ว 🥳 #birthday #party #friends
sammie เจ๋งอะ พี่ชาย 🍕
mark ยินดีด้วยสุดหล่อ 🥳

12 โลก

adr2.005 เกมคือชีวิต #gamer #fortnite #winning
sammie คินนี่เอาแต่ให้สุดเลยไหม?

32 โลก

adr2.005 กับเพื่อนๆ #2028 #โรงเรียนพิทักษ์วิทยา
Rapha ไม่มีที่ไหนเหมือนโรงเรียนเราแล้ว

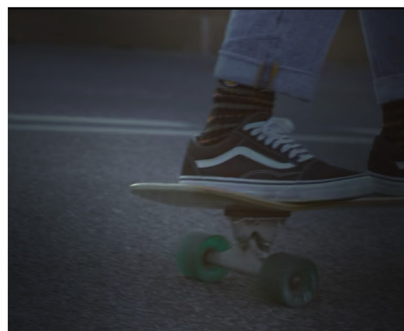
23 โลก

adr2.005 ง่ายเลยที่ต้องเป็นพี่ชาย 🥳
แต่ก็รักเอ็งนะ @jacob #น้องชายสุดที่รัก
Rapha เพื่อนเผลอมนม 🥳

24 โลก

adr2.005 มาทำตามความฝัน #TXsoccerclub #arquero
sammie สู้ ๆ นะ เป็นกำลังใจให้ ❤️

8 โลก

adr2.005 ขอบคุณที่เข้ามาในชีวิตเรานะ @sam :)
sammie คนโปรดของหนูว มีแต่เราทั้งสองที่รู้แหละ 🥳

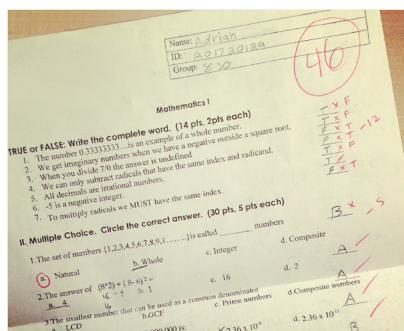
18 โลก

adr2.005 เอ็ม... กางเกงขาดตอนเตะบอลเลยยย 🥳
#ช่วยด้วย
jean แต้นายเล่นโคตรกาก 🥳

11 โลก

adr2.005 ยัยเจนน่า🥳 ชอบทำรองเท้าและตลอดเลยยย
🥳🥳🥳 ใครวิธีหยุดมันบ้างไหมอะ? เหลือจะเชื่อเลยยย
(ต้องได้รองเท้าคู่มใหม่ทุกเดือนเพราะไอหมาด่วน)
mark 5555 สมมมม

16 โลก

adr2.005 ต้องสอบเลขอีกแล้ว แต่เอาจริงนะ...
โรงเรียนนี้โคตรน่าเบื่อ 🥳 #ไม่อยากเรียนแล้ว #บ๊าย
#โรงเรียน (ผมรักคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่รักผม)
jean ฝันร้ายซัดๆ เลยเพื่อน 🥳

123
โพสต์

533
ผู้ติดตาม

460
โพสต์

มาเรีย

นักบอลลหญิง มาแดนซ์กันจ้า 🇪🇸🇵🇹 โอจี @maria.grace-1234

204 โลก

maria.grace OMG! ในที่สุดก็ 16 ขวบแล้วน้า
#birthday #selfie #วัยรุ่น2007 (นี่คือตอนอายุ 16
♥♥♥ รักทุกคนที่มาอวยพรน้า)
sammie แอปเปิ้ลเบิร์ดเคย์พี่สาวคนสวย รักพี่นะค้าบ ♥
muzza_11 ลีทพี่ !!!!

114 โลก

maria.grace เดินให้เหมือนเป็นวันสุดท้ายของชีวิต
#dance #dancer #goals
kateL อยากเจอเธอไม่ว่างแล้ว
muzza_11 Hotสุดดด🔥
Jo เร็ดมากกกกกกกแม่

32 โลก

maria.grace เป็นวันที่อยากจะไปอยู่ที่อื่นจริงๆ
อยากให้ถึงคืนวันศุกร์แล้ว #การบ้านเยอะ @โรงเรียนพัฒนา
muzza_11 เหมือนกันนนนน
Jo จริงอะ!

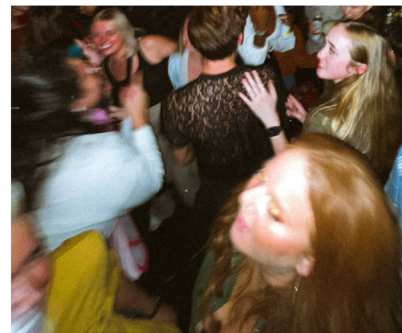
187 โลก

maria.grace ครอบครัวที่น่ารัก #Smiths #family
#love #mum #brothers #sisters
adrian รักนะน้องสาว
kellyyyy ครอบครัวที่ดีที่สุด จีบ ๆ
mrs_rowels น่ารักกกก ♥
muzza_11 🍕ครอบครัว

67 โลก

maria.grace ซ้อมบอลอีกแล้ว เฮือกกกกก !
ทุกเช้าวันพฤหัสบดีช่วงนี้แต่เรื่องวุ่นวายยย
#บอลลหญิง #รณณบงอย @txsoccerclub
muzza_11 หนีซ้อมเลย
adrian วังติ

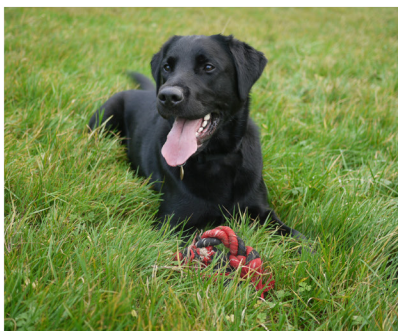
13 โลก

maria.grace รักอิพวกนี้จัง
#besties #friends #nofilter
muzza_11 เพื่อนรักกกกกตั้งแต่ 2007
KateL ♥♥♥

48 โลก

maria.grace โคตรพลาดเลยอะวันนี้ เอ้อออ
เมื่อไหร่จะเลิกโง่! #เป้าหมาย #จบแล้วชีวิต
row2007 ม่ายยย งานหายาบ
muzza_11 ที่รักโอเคมัย ?
adrian เอ้ย เกิดไรขึ้น ?

302 โลก

maria.grace รักนะ ขึ้นยอมแลกชีวิตเพื่อเธอได้เลย
#น้องหมาสุดที่รัก #bestfriend #Love #ลาบราดอร์
muzza_11 น้อง Fifi ♥
Jo ดัลลั๊กกก

32 โลก

maria.grace ทนพอแล้ว คิดว่าจะเป็นเพื่อนกันจริง ๆ
#คนทรยศ #เบื่อ #เชื่อใจใครไม่ได้แล้ว
muzza_11 เกิดอะไรขึ้นอะ ?
Jo ไม่น้าาาา ทักแชทมาที

วัตถุประสงค์:

เพื่อดูว่าเด็กและเยาวชนจะตอบสนองต่อข้อความบนโลกออนไลน์ต่าง ๆ ที่พวกเขาอาจพบเจอตลอดช่วงชีวิตอย่างไร และเพื่อให้พวกเขามีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาทำได้

วัสดุ:

- กิจกรรมคุณจะตอบสนองอย่างไร?

ขั้นตอนที่ 1:

พูด:

ลองจินตนาการว่าวันหนึ่งคุณเชื่อมต่อกับใครสักคนทางออนไลน์ผ่านแอป, เกม หรือแม้แต่เว็บไซต์หาคู่ คุณแทบจะไม่รู้จักคนคนนี้เลย คุณไม่เคยพบพวกเขาเป็นการส่วนตัวและไม่เคยยืนยันตัวตนของพวกเขาเลย

ขั้นตอนที่ 2:

ถามเด็กและเยาวชนว่า “คุณจะทำอย่างไรหากได้รับข้อความต่อไปนี้” จากนั้นเลือกสถานการณ์เพื่ออ่านออกเสียง แต่ละสถานการณ์มี 4 คำตอบให้เลือก เมื่อเด็กและเยาวชนตอบคำถามแล้ว คุณสามารถอ่านเคล็ดลับด้านความปลอดภัย

คุณจะตอบสนองอย่างไร? สถานการณ์ต่าง ๆ

คุณจะทำอย่างไรหากได้รับข้อความดังต่อไปนี้? เลือกคำตอบข้อใดข้อหนึ่งจากคำตอบที่ให้มา

1. “อยากรู้ไหมว่าอะไรทำให้เธอรู้สึกดีขึ้นได้? วิดีโอคอลกับฉันสิ 😍”

ตัวเลือกที่ 1: ฉันจะรับสายและวางสายหากฉันรู้สึกไม่สบายใจ

ตัวเลือกที่ 2: ฉันจะไม่รับสาย

ตัวเลือกที่ 3: ฉันจะรับสายแต่ปิดกล้องวิดีโอของฉัน

ตัวเลือกที่ 4: ฉันจะส่งข้อความแทน

เคล็ดลับความปลอดภัย: หากคุณไม่รู้จักใครดีพอ คุณไม่ควรรับสายวิดีโอจากคนเหล่านั้น หากคุณรู้สึกไม่สบายใจในการวิดีโอคอลกับใครก็ตาม ไม่ว่าจะรู้จักพวกเขาดีหรือไม่ คุณมีสิทธิที่จะปฏิเสธ และพวกเขาควรเคารพขอบเขตของคุณ คุณมีสิทธิที่จะรู้สึกสบายใจและปลอดภัยเสมอ

2. “ขอโทษนะ กล้องใช้ไม่ได้ แต่ฉันยังใช้ได้อยู่ อย่างน้อยฉันก็จะได้เห็นหน้าสวย ๆ/หล่อ ๆ ของเธอ”

ตัวเลือกที่ 1: ฉันจะรับสายและวางสายหากฉันรู้สึกไม่สบายใจ

ตัวเลือกที่ 2: ฉันจะไม่รับสายวิดีโอหากฉันไม่สามารถเห็นอีกฝ่าย

ตัวเลือกที่ 3: ฉันจะรับสาย แต่จะปิดวิดีโอของตัวเอง

ตัวเลือกที่ 4: ฉันจะถามว่าเราสามารถพูดคุยกันในภายหลังได้ไหม เมื่อกล้องของพวกเขากลับมาใช้งานได้

เคล็ดลับความปลอดภัย: สัญญาณอันตรายของการกรูมมิ่งคือเมื่อบุคคลที่คุณพูดคุยด้วยหาข้อแก้ตัวเสมอว่าทำไมพวกเขาถึงไม่เปิดวิดีโอ ในวิดีโอแชท ผู้กระทำผิดมักแกล้งเป็นคนอื่น โดยมักจะพยายามหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว และจะใช้ชื่อปลอม/รายละเอียดส่วนตัว และรูปถ่ายปลอม พวกเขาจะหาข้อแก้ตัวเพื่อไม่เปิดวิดีโอ ทำให้คุณไม่สามารถตรวจสอบตัวตนของพวกเขาได้ หากใครบางคนไม่สามารถเปิดวิดีโอได้อย่างสม่ำเสมอ คุณควรตั้งคำถามว่าพวกเขาพูดความจริงเกี่ยวกับตัวเองหรือกำลังปิดบังอะไรบางอย่าง

3. “อยากเจอกันไหม? บอกที่อยู่ทีใกล้ ๆ เธอหน่อย แล้วฉันจะไปหาที่นั่น ง่ายกว่าสำหรับฉันที่จะไปหาเธอ ;-)”

ตัวเลือกที่ 1: ฉันจะเลือกสถานที่สาธารณะและไปถึงที่นั่นก่อนเวลาเพื่อดูว่าพวกเขาเป็นใคร

ตัวเลือกที่ 2: ฉันจะเลือกสถานที่สาธารณะและพาเพื่อนไปด้วยเพื่อความปลอดภัย

ตัวเลือกที่ 3: ฉันจะขอให้พวกเขาเลือกสถานที่ แล้วฉันจะไปหาพวกเขา

ตัวเลือกที่ 4: ฉันจะไม่ไป

เคล็ดลับความปลอดภัย: แม้ว่าข้อความนี้อาจดูเหมือนไม่มีอะไร แต่จริง ๆ แล้วข้อความนี้อาจเป็นวิธีการหลอกล่ออย่างแยบยลเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่คุณอาศัยอยู่ แม้ว่าคุณอาจไม่ได้บอกที่อยู่บ้านของคุณโดยตรง แต่คุณกำลังให้ข้อมูลสถานที่ใกล้เคียงกับคุณ (เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านกาแฟ หรือสวนสาธารณะ) คุณอาจปล่อยให้ทางเลือกอื่นที่ทำให้พวกเขาสามารถติดตามคุณได้ซึ่งอาจนำไปสู่การติดต่อ แม้ว่า คุณจะหยุดความสัมพันธ์หรือการสนทนาไปแล้วก็ตาม

4. “อยากรู้จักเธอมากขึ้นอะ พ่อแม่ชื่ออะไร? 🥰❤️ มีพี่น้องกี่คน? เลี้ยงแมวมั้ย? 555”

ตัวเลือกที่ 1: ฉันจะบอกพวกเขาทุกอย่างเกี่ยวกับครอบครัวของฉัน ทั้งชื่อและทุกอย่าง

ตัวเลือกที่ 2: ฉันจะบอกพวกเขาเกี่ยวกับครอบครัวของฉัน แต่จะไม่แบ่งปันข้อมูลส่วนตัว

ตัวเลือกที่ 3: ฉันจะไม่บอกพวกเขาเกี่ยวกับครอบครัวของฉัน

ตัวเลือกที่ 4: ฉันจะพูดอย่างสุภาพและบอกพวกเขาบางอย่าง แต่จะเป็นข้อมูลที่ผิวเผิน

เคล็ดลับด้านความปลอดภัย: การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวให้คนแปลกหน้า รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับครอบครัวของคุณหรือแม้กระทั่งสัตว์เลี้ยงของคุณ อาจถูกนำไปใช้เพื่อทำร้ายคุณในภายหลัง เมื่อผู้ที่มีเจตนาไม่ดีทราบข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตของคุณ พวกเขาอาจใช้ข้อมูลเหล่านี้เพื่อแสวงหาเป็นเชื่อมโยงกับคุณและสร้างมิตรภาพที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น อีกทั้งพวกเขายังสามารถใช้รายละเอียดเหล่านี้เพื่อหลอกลวง ข่มขู่หรือรีดไถ/แบล็กเมล์ให้ทำสิ่งที่คุณไม่ต้องการทำ

5. “ไปเจออะไรบางอย่างมาแล้วนี่ถึงเธอกี่เลยชื่อมา ส่งที่อยู่มาได้ไหม เดี่ยวส่งไปให้”

ตัวเลือกที่ 1: ฉันจะส่งที่อยู่ของฉันให้พวกเขา ฉันอยากรู้ว่าเขาจะชื่ออะไรมาให้บ้าง

ตัวเลือกที่ 2: ฉันจะส่งที่อยู่ของเพื่อนไปให้

ตัวเลือกที่ 3: ฉันจะถามว่าพบกันได้ไหม และพวกเขาให้สิ่งนั้นกับฉันด้วยตัวเอง

ตัวเลือกที่ 4: ฉันจะตอบขอบคุณ แต่ไม่รับ

เคล็ดลับความปลอดภัย: แม้ข้อความนี้จะดูเหมือนข้อความที่ไร้พิษภัยหรือแม้กระทั่งดูน่ารัก แต่จริง ๆ แล้วมันอาจเป็นวิธีที่แอบแฝงเพื่อหาที่อยู่บ้านของคุณ เราอาจรู้สึกประทับใจหรือตื่นเต้นเมื่อมีคนคิดถึงเราและมอบของขวัญให้เรา อย่างไรก็ตามคุณไม่ควรเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวให้กับคนที่你不รู้จัก นอกจากนี้ยังสำคัญที่จะต้องรู้ว่าผู้ไม่ประสงค์ดีอาจพยายาม “ซื้อ” มิตรภาพของคุณด้วยของขวัญ ซึ่งอาจเป็นสิ่งจูงใจหากคุณกำลังรู้สึกเหงา หรือรู้สึกว่าตัวเองไม่มีคุณค่า หาก你不รู้จักใครดีพอและพวกเขาซื้อของขวัญให้คุณ คุณควรถามตัวเองว่าแรงจูงใจของพวกเขาคืออะไร

วัตถุประสงค์:

เพื่อจัดให้มีกิจกรรมเชิงปฏิบัติให้เด็กและเยาวชนพิจารณาด้วยตนเองว่าพวกเขาจะอย่างไรในสถานการณ์ที่อาจไม่ปลอดภัยบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้เคล็ดลับความปลอดภัย/ขอบเขตความปลอดภัยทางดิจิทัล

วัสดุ:

- เคล็ดลับความปลอดภัย/ขอบเขตความปลอดภัยทางดิจิทัล
- สถานการณ์

ขั้นตอนที่ 1:

อ่านข้อมูลเคล็ดลับความปลอดภัย/ขอบเขตความปลอดภัยทางดิจิทัล

เคล็ดลับความปลอดภัย/ขอบเขตความปลอดภัยทางดิจิทัล

- **ข้อมูลที่ระบุตัวตนได้:** หลีกเลี่ยงการโพสต์ข้อมูลที่ระบุตัวตนได้ (เช่น ที่อยู่ อายุ เบอร์โทร อีเมล โรงเรียน)
- **ความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจได้:** หลีกเลี่ยงการเพิ่มคนที่คุณไม่รู้จักบนโซเชียลมีเดีย และบล็อก/รายงานคนที่ทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจ
- **ความเป็นส่วนตัว:** เลือกชื่อผู้ใช้ที่ไม่เปิดเผยอายุหรือปีเกิดของคุณ
- **ผลกระทบต่ออนาคต:** หลีกเลี่ยงการถ่ายหรือโพสต์รูปภาพหรือวิดีโอที่ไม่เหมาะสม และแจ้งให้ผู้อื่นทราบทันทีหากคุณได้รับภาพหรือวิดีโอที่ไม่ต้องการ
- **ความปลอดภัย:** หลีกเลี่ยงการพบปะตัวต่อตัวกับคนที่คุณรู้จักทางออนไลน์ (โดยเฉพาะถ้าไปคนเดียว)
- **การตั้งค่าความเป็นส่วนตัว:** ปรับการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย เพื่อให้เฉพาะคนที่คุณอนุญาตเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงเนื้อหาของคุณ
- **สิทธิในเสียงของคุณ:** ถ้าที่จะพูดออกมา แจ้งให้ผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจทราบเสมอ (เช่น พ่อแม่, สมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้ใหญ่, ครู) หากมีใครทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจ แชร์รูปภาพที่ไม่เหมาะสมกับคุณ ขอรูปภาพที่เป็นส่วนตัว หรือข่มขู่คุณหากคุณจะบอกใครก็ตาม

ขั้นตอนที่ 2:

อ่านออกเสียงทั้งสองสถานการณ์ แต่ละสถานการณ์มีคำถาม 4 ข้อให้เด็กและเยาวชนพิจารณา พร้อมตัวอย่างคำตอบ

สถานการณ์ที่ 1:

กาเบรียลลาและพอลมีอายุ 12 ปี พวกเขาไปโรงเรียนพร้อมกับเจนซึ่งอายุ 12 เช่นกัน ทุกคนในโรงเรียนรู้จักเจนเพราะเธอชอบแชร์รูปถ่ายและวิดีโอตลก ๆ ของตัวเองอยู่เสมอ เธอมีเว็บไซต์ของตัวเองด้วย คนส่วนใหญ่คิดว่าเธอเป็นคนชอบอวด เธอแค่อยากได้รับความสนใจและมั่นใจที่น่ารำคาญ วันหนึ่งเจนส่งรูปภาพที่ไม่เหมาะสมของตัวเองไปให้กาเบรียลลา พอล และนักเรียนรุ่นพี่อีกกลุ่มหนึ่งในโรงเรียน นักเรียนคนอื่น ๆ บางส่วนก็หัวเราะและแชร์รูปถ่ายกับเพื่อน ๆ ที่ไม่ได้เรียนที่โรงเรียน กาเบรียลลาและพอลไม่รู้สึกสบายใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นและยังรู้สึกกังวลเกี่ยวกับเจนเล็กน้อยด้วย เพราะเธอเป็นคนดีมาก ๆ พวกเขายังรู้ด้วยว่าเธอกำลังเจอสถานการณ์ที่ยากลำบากที่บ้าน พวกเขาสงสัยว่าทำไมเธอถึงแชร์ภาพเหล่านี้และทุกอย่างยังโอเคอยู่หรือเปล่า เป็นเพียงเพื่อเรียกร้องความสนใจเท่านั้นจริงหรือ?

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่าเกิดอะไรขึ้นในสถานการณ์นี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: จากรายละเอียดที่เราได้ เราไม่ทราบว่าเจนกำลังแชร์รูปภาพและวิดีโอเหล่านี้เพราะเธอต้องการหรือถูกบังคับ อย่างไรก็ตามเราทราบว่าเธออายุเพียง 12 ปี ดังนั้นเธอจึงยังเด็กเกินไปที่จะเข้าใจว่าการกระทำเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อเธอในปัจจุบันและอนาคตอย่างไร ภาพที่เจนแบ่งปันจะถือเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมของเด็ก ไม่ว่าจะได้รับความยินยอมหรือไม่ก็ตาม เนื่องจากเจนยังอายุน้อยเกินไปที่จะยินยอมในสิ่งที่เธอทำ ยิ่งไปกว่านั้นการแชร์ภาพที่ไม่เหมาะสมของเด็กถือเป็นความผิดอาญา ในบางประเทศไม่ว่าคุณจะอายุเท่าไรหรือตัวคุณเองยังเป็นผู้เยาว์ การแชร์ภาพที่ไม่เหมาะสมของเด็กก็ยิ่งทำให้คุณเดือดร้อนได้

คำถามที่ 2: “คุณควรทำอย่างไรหากคุณได้รับภาพถ่ายและวิดีโอเหล่านี้? หรือรู้ว่ามีกำลังถูกส่งต่อในโรงเรียน?”

ตัวอย่างคำตอบ: หากคุณรู้ว่าสิ่งเหล่านี้กำลังเกิดขึ้น สิ่งสำคัญคือต้องแจ้งข้อมูลนี้ให้ผู้ใหญ่ที่คุณไว้วางใจได้ทราบทันที เราไม่รู้ว่าเงินกำลังเผชิญสถานการณ์อะไรอยู่ เธออาจกำลังมีปัญหาหรืออาจต้องการความช่วยเหลือ เราไม่สามารถรู้ทุกสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของใครบางคน แทนที่จะเมินเฉยต่อสถานการณ์หรือคิดว่าเธอแค่ “ชอบอวด” ควรบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ เพื่อว่าเธออาจต้องการความช่วยเหลือหรืออยากพูดคุยกับใครสักคน แม้ว่าเธออาจทำไปเพราะคิดว่าเธอต้องการ แต่เธอยังเด็กเกินไปที่จะเข้าใจผลกระทบในระยะยาวของการกระทำของเธอ นี่คือเหตุผลว่าทำไมการแจ้งให้ผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ทราบถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจึงสำคัญ เพื่อที่พวกเขาจะสามารถช่วยเหลือ

คำถามที่ 3: “มีผลกระทบอะไรบ้างสำหรับนักเรียนคนอื่น ๆ ที่กำลังแชร์รูปภาพและวิดีโอเหล่านี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: อาจมีผลกระทบหลายประการสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพและวิดีโอเหล่านี้ เราทราบว่า การแชร์รูปภาพและวิดีโอเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่ดี ในสถานการณ์นี้เราไม่ทราบว่าเงินกำลังเผชิญสถานการณ์อะไรอยู่ หรือว่าเธอถูกบังคับให้แชร์รูปภาพและวิดีโอเหล่านี้หรือไม่ อย่างน้อยที่สุดนักเรียนที่แชร์ต่ออาจมีปัญหาเรื่องการรังแกเงิน ในบางที่แม้ว่าคุณจะเป็นผู้เยาว์ การแชร์ภาพที่ไม่เหมาะสมของเด็กอาจถือเป็นอาชญากรรมที่มีผลกระทบร้ายแรง สิ่งสำคัญคือการคิดให้รอบคอบก่อนที่จะแชร์อะไรออนไลน์หรือกับคนอื่น เพราะมันอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตของคนอื่น หรือแม้กระทั่งตัวคุณเอง

คำถามที่ 4: “คุณจะแนะนำอะไรโดยใช้เคล็ดลับด้านความปลอดภัย/ขอบเขตความปลอดภัยทางดิจิทัล?”

ตัวอย่างคำตอบ: “ผลกระทบต่อนาคต” และ “สิทธิในการออกเสียงของคุณ”: เงินอาจกำลังดิ้นรนกับบางสิ่งบางอย่างหรือถูกกดดันจากใครบางคนให้แชร์ภาพเหล่านี้ แม้ว่าเพื่อนของเธออย่างกาเบรียลาและพอลจะไม่แน่ใจถึงเหตุผลที่เธอแชร์ภาพเหล่านี้ แต่ในฐานะเพื่อน พวกเขาควรพยายามคุยกับเธอ พวกเขาควรถามเธอว่าเธอโอเคไหม และเธอต้องการความช่วยเหลือหรือไม่ และเตือนเธอถึงผลกระทบในอนาคตที่ภาพเหล่านี้อาจมี นอกจากนี้พวกเขายังเตือนเธอว่าเธอสามารถพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ และหากเธอเป็นกังวล พวกเขาก็สามารถไปกับเธอได้

สถานการณ์ที่ 2:

เบลคและอเล็กซ์อายุ 16 ปี พวกเขาคบกันมาสามเดือนแล้วและทุกอย่างก็เริ่มจริงจังขึ้น อเล็กซ์คิดว่าพวกเขาเป็นคู่รักที่น่ารักมาก เบลคจะไม่อยู่บ้านสองสามสัปดาห์ช่วงซัมเมอร์ และเขาจะคิดถึงอเล็กซ์มาก อเล็กซ์ตัดสินใจถ่ายภาพและวิดีโอสุดลับ/เซ็กซี่เพื่อส่งให้เบลค เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เหงาในขณะที่ต้องอยู่ห่างกัน หลังจากห่างหายไปหนึ่งสัปดาห์ อเล็กซ์เห็นเบลคกำลังเดินกับคนแปลกหน้าบนโซเชียลมีเดียของเธอ และสังเกตเห็นว่าเบลคดูถูกใจรูปถ่ายของคนแปลกหน้าที่พวกเขาเดินด้วยกันทั้งหมด อเล็กซ์ส่งข้อความหาเบลคเพื่อถามว่าเกิดอะไรขึ้น แต่เบลคไม่ได้ตอบกลับ อเล็กซ์รอสองสามวันแล้วจึงส่งข้อความอีกครั้งด้วยความหงุดหงิดเล็กน้อย และยังคงไม่มีการตอบกลับ ต่อมาในวันนั้น เบลคได้โพสต์รูปภาพเพิ่มเติมกับคนแปลกหน้าคนเดิมบนโซเชียลมีเดีย อเล็กซ์รู้สึกไม่พอใจและพูดคุยกับเพื่อนร่วมโรงเรียน โดยถามว่าพวกเขาหรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้น เธอบอกว่าเธอรู้สึกสับสนกับสถานการณ์ทั้งหมดมากเพราะเธอคิดว่าพวกเขากำลังจริงจังต่อกัน เพื่อนของพวกเขาคนหนึ่งพูดว่า “เธอแน่ใจหรือ พวกเขาคบกันได้แค่ไม่กี่เดือนเท่านั้น เบลคบอกเราว่าพวกเขาไม่ได้เป็นคู่รักกันด้วยซ้ำ” อเล็กซ์โกรธมากแล้วจึงส่งข้อความหาเบลคเพื่อถามว่าทำไมเขาถึงทำแบบนี้: “เกิดอะไรขึ้น? นึกว่าเธอชอบฉันจริง ๆ” ในที่สุดเบลคก็ตอบว่า “เราไม่ใช่คู่รักกัน เลิกยุ่งกับฉันได้แล้ว! ถ้าเธอไม่หยุดส่งข้อความมาฉันจะส่งวิดีโอที่เธอส่งมาให้ทุกคนที่รู้จักได้ดู และบอกพวกนั้นว่าเธอคอยสะกดรอยตามฉันมาตลอด”

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่าเกิดอะไรขึ้นในสถานการณ์นี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: มีหลายสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นในสถานการณ์นี้ ดูเหมือนว่าเบลคและอเล็กซ์เริ่มต้นคบกันและต่อมาเลิกรากัน นอกจากนี้ อาจมีการสื่อสารที่ผิดพลาดเกี่ยวกับความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างกัน และการเข้าใจผิดเกี่ยวกับความรู้สึกของอีกฝ่าย ดูเหมือนว่า จะมีการล่วงละเมิดและการกลั่นแกล้งซึ่งกันและกันในทั้งสองฝ่าย อเล็กซ์อาจรู้สึกถูกเพิกเฉยหรือรู้สึกว่าเบลคพยายามหลีกเลี่ยงเขา เบลคอาจรู้สึกอึดอัดกับอเล็กซ์รบกวนเขาและไม่เข้าใจว่าสัญญาณว่าเขาไม่อยากจะคุยด้วยคืออะไร อาจจะยากที่จะทราบแน่ชัดว่าเกิดอะไรขึ้นในความสัมพันธ์ของพวกเขา แต่เราสามารถเห็นว่าเบลคเริ่มรู้สึกหงุดหงิดและข่มขู่อเล็กซ์ว่าจะเปิดเผยภาพหรือวิดีโอส่วนตัวที่มีเนื้อหาทางเพศของเขา ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ควรทำ

คำถามที่ 2: “จะมีผลตามมาใด ๆ หรือไม่ หากเบลคแชร์วิดีโอนี้?”

ตัวอย่างคำตอบ: มีแน่นอน เมื่อมีบุคคลหนึ่งใช้ภาพถ่ายส่วนตัว/ภาพลับของผู้อื่นเพื่อกรรโชกทางเพศ (sextortion) พวกเขาสามารถใช้ความกลัวและจุดอ่อนของบุคคลเพื่อบังคับให้ทำในสิ่งที่บุคคลนั้นไม่เต็มใจจะทำในสถานการณ์ปกติ ในสถานการณ์นี้เบลคกำลังข่มขู่ว่าจะเผยแพร่ภาพถ่ายหรือวิดีโอส่วนตัว/ภาพลับของอเล็กซ์ เว้นแต่อเล็กซ์จะทำตามที่เบลคบอก ในหลายประเทศการเผยแพร่ภาพหรือวิดีโอนี้เป็นอาชญากรรม และแม้แต่การข่มขู่ที่จะทำเช่นนั้นก็อาจถือว่าเป็นอาชญากรรมด้วย

คำถามที่ 3: “คุณควรทำอะไรหากคุณเป็นเบลค?”

ตัวอย่างคำตอบ: แม้ว่า คุณจะรู้สึกว่าการอเล็กซ์ก่อกวนคุณ คุณไม่ควรใช้วิธีการเผยแพร่ภาพถ่ายหรือวิดีโอส่วนตัว/ภาพลับของบุคคลอื่นเพื่อตอบโต้ ในหลาย ๆ ประเทศ การกระทำความผิดดังกล่าวถือเป็นอาชญากรรมและอาจทำให้คุณตกอยู่ในปัญหาใหญ่ ในสถานการณ์นี้สิ่งที่ดีที่สุดซึ่งเบลคควรจะทำคือพูดคุยกับเพื่อนหรือผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้เกี่ยวกับความรู้สึกของตน

คำถามที่ 4: “คุณควรทำอะไรหากคุณเป็นอเล็กซ์?”

ตัวอย่างคำตอบ: อเล็กซ์ควรฟังคำขอของเบลคให้หยุดติดต่อและเคารพขอบเขตของเขา อเล็กซ์ควรแจ้งให้ครู หรือผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ หรือแม้แต่ตำรวจทราบหากเบลคข่มขู่จะแชร์ภาพส่วนตัว/ภาพลับของเขา

คำถามที่ 5: “คุณจะแนะนำอะไรเกี่ยวกับการใช้เคล็ดลับด้านความปลอดภัย/ขอบเขตความปลอดภัยทางดิจิทัลได้บ้าง?”

ตัวอย่างคำตอบ: “ผลกระทบต่อนาคต” “ความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจได้” และ “สิทธิในเสียงของคุณ”: การตัดสินใจของทั้งอเล็กซ์และเบลคจะส่งผลกระทบต่ออนาคตของพวกเขา สิ่งสำคัญคือการคิดให้รอบคอบก่อนที่จะแบ่งปันภาพหรือวิดีโอส่วนตัว/ภาพลับของตัวเองกับผู้อื่น ในสถานการณ์นี้อเล็กซ์ไม่ได้รู้จักเบลคมานานก่อนที่จะตัดสินใจแบ่งปันภาพถ่ายส่วนตัว/ภาพลับของเขา พวกเขายังไม่ได้อยู่ในความสัมพันธ์ที่สามารถไว้วางใจกันได้จริง ๆ ทั้งอเล็กซ์และเบลคมีสิทธิที่จะพูดคุยเกี่ยวกับสถานการณ์และความรู้สึกของพวกเขา และสามารถขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ หากจำเป็น

วัตถุประสงค์:

เพื่อใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการทบทวนสถานการณ์ที่อาจไม่ปลอดภัย และตระหนักว่าสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้บ้างเพื่อให้ผลลัพธ์นั้นปลอดภัย

วัสดุ:

- สำเนาเอกสารสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์
- ปากกา, ดินสอ

ขั้นตอนที่ 1:

แจกแจงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ให้กับเด็กและเยาวชนแต่ละคน

ขั้นตอนที่ 2:

พูด:

แต่ละสถานการณ์จะมีส่วน A และส่วน B ส่วน A คือสถานการณ์ดั้งเดิม ส่วน B เป็นสถานการณ์เดียวกันโดยมีการลบส่วนต่าง ๆ ออกไป คุณต้องใช้คำ/ตัวเลือกที่นำมาเพื่อเติมลงในช่องว่างเพื่อเปลี่ยนผลลัพธ์ของสถานการณ์ งานของคุณคือพยายามเปลี่ยนสถานการณ์ให้ปลอดภัยและเป็นบวก

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์

สถานการณ์ที่ 1
A. โจ้ได้รับโทรศัพท์เครื่องใหม่เป็นของขวัญวันเกิด ครอบครัวของเขาให้เขาทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ ทันทีที่โจ้ได้โทรศัพท์มา เขาได้สมัครใช้งานแอปพลิเคชันใหม่และสร้างบัญชีชื่อ @joe_23!! เขาเพิ่มทุกคนเข้ามาเป็นเพื่อนทันที โจ้รู้สึกตื่นเต้นที่จะไปงานเลี้ยงในภายหลัง เขาตัดสินใจที่จะโพสต์ความรู้สึกพร้อมใส่แฮชแท็ก #TheBurgerHouse #Georgetown #Joe'sBday การเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ (กรอกช่องว่าง) B. โจ้ได้รับโทรศัพท์เครื่องใหม่เป็นของขวัญวันเกิด ครอบครัวของเขา_____ทันทีที่โจ้ได้โทรศัพท์มา เขาได้สมัครใช้งานแอปพลิเคชันใหม่และสร้างบัญชีชื่อ @joe_23!! เขา_____ทันที โจ้รู้สึกตื่นเต้นที่จะไปงานเลี้ยงในภายหลัง เขาตัดสินใจที่จะ_____

สถานการณ์ที่ 1: ตัวเลือกสำหรับเติมคำในช่องว่าง
ช่องว่างที่ 1: - ติดตั้งระบบควบคุมโดยผู้ปกครองบนโทรศัพท์ของเขา - กำหนดกฎเกณฑ์ชัดเจนสำหรับการใช้โทรศัพท์มือถือ - ไม่สนใจว่าเขาจะทำอะไร - มอบเคส, ฟิล์มกันรอยหน้าจอ และอินเทอร์เนตแบบไม่จำกัดให้แก่เขา - เปิดใช้งานระบบติดตามโทรศัพท์สำหรับกรณีฉุกเฉิน ช่องว่างที่ 2: - เพิ่มคนที่เขารู้จักและไว้วางใจได้ เช่น เพื่อน, ครอบครัว และผู้ใหญ่ที่เขาไว้วางใจ

- เพิ่มทุกคนที่ดูน่าเชื่อถือและมีโปรไฟล์ที่ดี
 - เพิ่มทุกบัญชีที่มีโปรไฟล์น่าสนใจ
 - รับคำขอติดตามจากทุกคนเพื่อให้มีผู้ติดตามเยอะที่สุด
- ช่องว่างที่ 3:**
- โพสต์ที่อยู่ของสถานที่จัดงานเลี้ยงที่เป็นส่วนตัว
 - แท็กคนที่มาร่วมงานเลี้ยง
 - โพสต์รูปชุดที่เขาจะใส่ไปงาน

สถานการณ์ที่ 2

A. มีอาชอบโพสต์ vlog ที่สร้างสรรค์และตลก ๆ ลงในโซเชียลมีเดียเมื่อเธออยู่ที่โรงเรียน โดยปกติจะทำในวิชาภาษาอังกฤษและวิชาเต้นรำ เธอมักจะแท็กเพื่อนและสถานที่ของโรงเรียนเสมอ เธอกำลังเริ่มมีผู้ติดตามเพิ่มขึ้นจำนวนมากและหวังที่จะเป็นอินฟลูเอนเซอร์ มีอาชอบพูดคุยกับ “เพื่อนใหม่” ทางออนไลน์ผ่านข้อความส่วนตัว (DM) ทันทีที่เธอ “ไว้ใจ” พวกเขา เธอก็ให้เบอร์โทรศัพท์และขอให้พวกเขา “ติดต่อเธอ” ถ้าพวกเขาอยู่ในเมืองหรืออยากร่วมงานกัน

การเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ (กรอกช่องว่าง)

B. มีอาชอบโพสต์ vlog ที่สร้างสรรค์และตลก ๆ ลงในโซเชียลมีเดียเมื่อเธอ_____ โดยปกติจะทำ_____ เธอมักจะแท็กเพื่อนและ_____ เสมอ เธอกำลังเริ่มมีผู้ติดตามเพิ่มขึ้นจำนวนมากและหวังที่จะเป็นอินฟลูเอนเซอร์ มีอาชอบพูดคุยกับ_____ ทางออนไลน์ผ่านข้อความส่วนตัว (DM) ทันทีที่เธอ_____ และขอให้พวกเขา_____

สถานการณ์ที่ 2 : ตัวเลือกสำหรับเติมคำในช่องว่าง

ช่องว่างที่ 1:

- เยี่ยมชมสถานที่ใหม่ ๆ
- ไปที่ไนท์คลับที่มีการตกแต่งสวยงาม
- อยู่ในห้องของเธอ
- ไปตามสถานที่สุดฮิต

ช่องว่างที่ 2:

- ด้วยตัวเธอเอง
- กับเพื่อน ๆ

ช่องว่างที่ 3:

- สถานที่ที่เป็นสาธารณะ
- สถานที่จัดงาน

ช่องว่างที่ 4:

- เพื่อนที่ไว้ใจได้
- เพื่อนของเพื่อน
- เพื่อนของสมาชิกในครอบครัว
- ใครก็ได้

ช่องว่างที่ 5:

- ติดต่อกัน เธอส่งมีมตลก ๆ
- เริ่มดูวิดีโอของพวกเขา เธอจึงตัดสินใจติดต่อกัน
- ติดต่อกัน เธอถามเบอร์โทรของพวกเขา

ช่องว่างที่ 6:

- วิดีโอคอล
- ส่งมีมแมวตลก ๆ ให้เธอ
- กดไลก์โพสต์ของเธอ

สถานการณ์ที่ 3

A. เคตต้องต่อสู้กับปัญหาสุขภาพจิตของเธอมาโดยตลอด วันหนึ่งเธอรู้สึกเศร้ามากและตัดสินใจโพสต์รูปตัวเองร้องไห้ เพื่อนร่วมชั้นของเธอ @QBee1 ถ่ายภาพหน้าจอและส่งต่อไปยังกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน เมื่อเคตมาถึงโรงเรียนในวันถัดมา ทุกคนต่างหัวเราะเยาะเธอ แม้แต่เพื่อนของเธอเอง เธอรู้สึกว่าไม่มีใครรักหรือชอบเธอ เธอวิ่งไปที่ห้องน้ำและหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู ทันใดนั้นเธอเห็นภาพหน้าจอที่เพื่อนถ่ายไว้พร้อมคำบรรยายว่า “ฉันก็คงร้องไห้เหมือนกันถ้าฉันน่าเกลียดแบบนี้” ทั้งโรงเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพนั้น และบางคนก็เห็นด้วยหรือพูดจาแย่ ๆ เพิ่มเติม แม้แต่คนที่เธอคิดว่าเป็นเพื่อนก็ไม่พูดอะไรเพื่อปกป้องเธอ คนที่ถ่ายภาพหน้าจอและแสดงความคิดเห็นหยาบคายก็คิดว่ามันตลก จึงแชร์ภาพเหล่านั้นกับคนอื่น ๆ ต่อไป ไม่มีใครในโรงเรียนพูดอะไรเลย พวกเขาแค่หัวเราะ

การเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ (กรอกช่องว่าง)

B. เคตต้องต่อสู้กับปัญหาสุขภาพจิตของเธอมาโดยตลอด วันหนึ่งเธอรู้สึกเศร้ามากและตัดสินใจโพสต์รูปตัวเองร้องไห้ เพื่อนร่วมชั้นของเธอ @QBee1 ถ่ายภาพหน้าจอและส่งต่อไปยังกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน เมื่อเคตมาถึงโรงเรียนในวันถัดมา _____ เธอรู้สึกว่า _____ เธอวิ่งไปที่ห้องน้ำและหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู ทันใดนั้นเธอเห็นภาพหน้าจอที่เพื่อนถ่ายไว้พร้อมคำบรรยายว่า “ฉันก็คงร้องไห้เหมือนกันถ้าฉันน่าเกลียดแบบนี้” ทั้งโรงเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพนั้นว่า _____ หรือพูดว่า _____ แม้แต่คนที่เธอคิดว่า _____ คนที่ถ่ายภาพหน้าจอและแสดงความคิดเห็นหยาบคายก็คิดว่ามันตลก จึงทำต่อไปเรื่อย ๆ _____ ในโรงเรียนพูด _____

สถานการณ์ที่ 3: ตัวเลือกสำหรับเติมคำในช่องว่าง

ช่องว่างที่ 1:

- ทุกคนเป็นห่วงเธอ
- เพื่อนของเธอรีบมองหาเธอและถามว่าเธอโอเคไหม
- เพื่อนของเธอคอยดูแลและดูว่าเธอต้องการอะไร

ช่องว่างที่ 2:

- ทุกคนคิดว่าเธอพยายามเรียกร้องความสนใจ
- ทุกคนกำลังซุบซิบนินทาเธอ
- ทุกคนสนับสนุนเธอ
- ทุกคนเป็นห่วงเธอ
- ไม่มีใครสนใจเธอ
- เธอถูกหักหลัง

ช่องว่างที่ 3 และ 4:

- เธอต้องลบรูปนี้ออก
- นี่ไม่ใช่เรื่องที่ดีเลย
- ฉันชื่นชมที่เคตโพสต์อย่างตรงไปตรงมา
- ฉันหวังว่าเคตจะโอเค
- ฉันกำลังจะรายงานเรื่องที่เธอกลั่นแกล้งเคต
- เธอแค่พยายามเรียกร้องความสนใจ
- ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องโพสต์รูปนี้
- เธอเป็นคนที่ชอบเรียกร้องความสนใจมากเกินไป

ช่องว่างที่ 5:

- ไม่ใช่เพื่อนของเธอที่กำลังปกป้องเธอ
- ไม่ชอบเธอกลับมาถามว่าเธอโอเคไหม

ช่องว่างที่ 6:

- เพื่อนของเธอ
- ทุกคน
- ครู

ช่องว่างที่ 7:

- บางอย่าง
- ว่านี่มันไม่โอเค
- ว่าโพสต์นี้จำเป็นต้องถูกลบออก
- ว่าเราต้องเล่าสถานการณ์ให้ครูทราบและถามว่าต้องทำอะไร
- ว่าเราต้องบอกครูเกี่ยวกับนักเรียนที่ส่งต่อภาพ
- ว่าเราต้องลบคนที่ส่งต่อภาพออกจากกลุ่มแชท

สถานการณ์ที่ 4

A. คุณคบกับคู่รักของคุณมาหลายเดือนแล้ว ตอนเริ่มคบกันทั้งสองเป็นคู่ที่น่ารักมาก แต่ตอนนี้คุณเริ่มสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงบางอย่าง เมื่อวานนี้คุณไปข้างนอกกับเพื่อน ๆ และคู่ของคุณเริ่มล้อเลียนคุณ ทุกคนหัวเราะกัน ตอนแรกคุณก็หัวเราะด้วย แต่หลังจากนั้น การล้อเลียนก็ดำเนินต่อไปและเริ่มกลายเป็นการดูถูก ช่วงหนึ่งคู่ของคุณเริ่มล้อเลียนรูปลักษณ์และสติปัญญาของคุณ คุณเห็นพวกเขาถ่ายรูปตอนคุณกำลังกิน และคุณกลัวว่าพวกเขาจะส่งข้อความที่ไม่เหมาะสมกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้คนอื่นหัวเราะเยาะคุณต่อไป

การเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ (กรอกช่องว่าง)

B. คุณคบกับคู่รักของคุณมาหลายเดือนแล้ว พวกเขา _____ น่ารักมาก _____ แต่ตอนนี้คุณเริ่มสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงบางอย่าง เมื่อวานนี้คุณออกไปข้างนอกกับเพื่อน ๆ และคู่ของคุณเริ่ม _____ ทุกคนหัวเราะกัน ตอนแรกคุณก็หัวเราะด้วย แต่หลังจากนั้นการล้อเลียนก็ยังคงดำเนินต่อไปและเริ่ม _____ ช่วงหนึ่งคู่ของคุณเริ่ม _____ คุณเห็นพวกเขาถ่ายรูปตอนคุณกำลังกิน และ _____ กับเพื่อนในกลุ่ม _____

สถานการณ์ที่ 4: ตัวเลือกสำหรับเติมคำในช่องว่าง

ช่องว่างที่ 1:

- เป็นคู่
- ไม่ได้เป็นคู่
- ดูจะเป็นคู่

ช่องว่างที่ 2:

- ตลอดเวลา
- ในบางครั้ง
- ในบ่อยครั้ง

ช่องว่างที่ 3:

- เล่าเรื่องตลก ๆ เกี่ยวกับวันหยุดสุดสัปดาห์
- พุดตลกขบขัน
- แสดงความคิดเห็นเชิงเสียดสีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกเขา

ช่องว่างที่ 4:

- ดูไม่ค่อยจะเหมาะสม
- ไม่ค่อยน่ารักสักเท่าไร
- ไร้สาระ

ช่องว่างที่ 5:

- ถ่ายภาพของคุณ
- ล้อเลียนคุณ
- หัวเราะเยาะเกี่ยวกับท่าทางของคุณ

ช่องว่างที่ 6:

- คุณขอร้องเขาอย่างสุภาพว่าอย่าแชร์รูปนั้น
- คุณบอกพวกเขาว่าคุณรู้สึกอย่างไรและขออย่าแชร์รูปนั้น
- คุณกังวลว่าพวกเขาจะยังคงล้อเลียนคุณต่อไป

ช่องว่างที่ 7:

- คู่ของคุณรับฟังคำขอของคุณ
- คู่ของคุณขอโทษคุณ
- คู่ของคุณก็เพิกเฉยต่อสิ่งที่คุณขอ

ขั้นตอนที่ 3:

หลังจากทำกิจกรรม ขอให้เด็กและเยาวชนแบ่งปันว่าตัวเลือก 'เติมคำในช่องว่าง' ตัวไหนที่พวกเขาเลือก กระตุ้นให้ทุกคนได้แบ่งปันว่า คิดว่าตัวเลือกใหม่ของพวกเขาคือจะเปลี่ยนผลลัพธ์ของสถานการณ์ให้กลายเป็นสถานการณ์ที่ปลอดภัยและเป็นบวกมากขึ้นอย่างไร

วัตถุประสงค์:

การใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อเน้นย้ำสถานการณ์ต่าง ๆ และคิดอย่างมีวิจารณญาณถึงสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อเปลี่ยนผลลัพธ์ในทางบวก หรือสิ่งที่ต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อหลีกเลี่ยงผลลัพธ์เชิงลบ

วัสดุ:

- ตารางสถานการณ์
- ปากกา, ดินสอ
- กระดาษ
- เสื้อผ้า/อุปกรณ์ประกอบฉาก

ขั้นตอนที่ 1:

ให้เด็กและเยาวชนแบ่งกลุ่มกันสร้างละครหรือละครสั้นโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ ในตารางสถานการณ์

ขั้นตอนที่ 2:

ขอให้เด็กและเยาวชนเขียนบทสั้น ๆ มีสถานการณ์, ตัวละคร และผลลัพธ์ทางเลือก (ทั้งด้านบวกและด้านลบ) มาให้ พวกเขาสามารถเลือกที่จะเขียนสถานการณ์ที่มีผลลัพธ์ดีหรือแย่ก่อนได้

ขั้นตอนที่ 3:

ให้เด็กและเยาวชนซ้อมบทบาทสมมติและแสดงเหตุการณ์ของพวกเขา ขอให้ทุกคนกำหนดตัวละครให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละคน เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม

ขั้นตอนที่ 4:

เมื่อทุกคนมีโอกาสเขียนและซ้อมบทบาทสมมติ หรือการแสดงสั้น ๆ และได้นำเสนอให้กลุ่มใหญ่ชมแล้ว ให้พวกเขาลองเปลี่ยนผลลัพธ์ของเหตุการณ์

หากการแสดงหรือบทบาทสมมติเดิมมีผลลัพธ์ที่ดี ให้ถามว่า:

คำถามที่ 1: มีผู้ช่วยเหลือหรือสนับสนุนในละครที่ลุกขึ้นมาช่วยเหลือหรือไม่?

คำถามที่ 2: อะไรที่อาจทำให้สถานการณ์ของคุณมีผลลัพธ์ที่แย่ลง?

หากการแสดงหรือบทบาทสมมติเดิมมีผลลัพธ์ที่แย่ ให้ถามว่า:

คำถามที่ 1: มีใครในบทบาทสมมติของคุณที่เมินเฉยและไม่ได้ช่วยเหลือหรือไม่?

คำถามที่ 2: อะไรที่สามารถทำได้แตกต่างออกไป เพื่อทำให้ผลลัพธ์ของสถานการณ์เป็นไปในทางที่ดีขึ้น?

คำถามที่ 3: ผู้เมินเฉยสามารถสนับสนุนในสถานการณ์นี้ได้อย่างไร?

ตารางสถานการณ์

#	สถานการณ์ (กลุ่ม)	ตัวละคร (รายบุคคล)	ผลลัพธ์ (เชิงบวกและเชิงลบ)
1	โรงเรียน (มีคนโดนรังแก)	ผู้เสียหาย ผู้ก่อเหตุ ครู เพื่อนร่วมชั้นเรียน	เชิงบวก: เพื่อนร่วมชั้นสังเกตเห็นปัญหาและสื่อสารกับครูที่ลงมือทำบางสิ่งและแก้ไขปัญหา เชิงลบ: เพื่อนร่วมชั้นร่วมรังแกผู้เสียหาย และครูก็เพิกเฉยต่อปัญหา
2	ออนไลน์ (มีการแชร์ข้อมูลและรูปภาพที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเด็กหญิง/เด็กชายบนอินสตาแกรม)	ผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด พ่อแม่ เพื่อน พยานออนไลน์	เชิงบวก: เพื่อน ๆ เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นและพยายามหาทางแก้ไขโดยกระตุ้นให้ผู้เสียหายพูดคุยกับพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ที่รับผิดชอบและลงมือทำบางสิ่ง พยานออนไลน์รายงานบัญชีที่กระทำความผิด เชิงลบ: เพื่อน ๆ พยายามลดความสำคัญของปัญหาและผู้ปกครองก็ไม่สนใจโซเชียลมีเดียของลูก ๆ พยานออนไลน์เพิกเฉยต่อสิ่งที่เกิดขึ้น
3	ในสวนสาธารณะ (เพื่อนของคุณบอกคุณว่าพวกเขาเห็นโอกาสการทำงานที่ดีมากในประเทศเนเธอร์แลนด์ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดได้รับการดูแล และเงินเดือนก็สูง)	ผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด เพื่อน ผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ	เชิงบวก: เพื่อนคนอื่น ๆ แนะนำให้พวกเขาค้นคว้าเกี่ยวกับนายจ้าง และขอความคิดเห็นเพิ่มจากผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ ผู้ใหญ่สังเกตเห็นว่ามีบางอย่างผิดปกติ และเสนอที่จะช่วยค้นหางานอื่น ๆ ในเว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือ เชิงลบ: เพื่อนสนับสนุนให้พวกเขาคว้าโอกาสอันน่าทึ่งนี้ ผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบมักให้ความสนใจเงื่อนไขและแหล่งที่มาของข้อเสนอการทำงานน้อยตรงไปตรงมาที่พวกเขา ยังคงทำเงินได้ดี
4	ที่บ้าน/ในครอบครัว (แฟนไม่เคารพขอบเขต)	ผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด พี่น้อง ผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ	เชิงบวก: พี่น้องสังเกตเห็นบางสิ่งที่ผิดปกติ และสนับสนุนให้ผู้เสียหายคุยกับผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการแก้ไข เชิงลบ: พี่น้องรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์และผลักดันให้ผู้เสียหายรักษาความสัมพันธ์ไว้ “เพื่อความรัก” ผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบไม่สนใจชีวิตความรักของผู้เสียหาย
5	ผู้ใหญ่ซึ่งคือผู้เสียหายพร้อมพยานเด็ก (กลุ่มวัยรุ่นไปร้านทำเล็บซึ่งมีผู้เสียหายถูกแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน)	ผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด วัยรุ่น ผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ	เชิงบวก: วัยรุ่นสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นและแจ้งผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบให้รายงานกรณีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ เชิงลบ: วัยรุ่นไม่สนใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบไม่ทำอะไรเพื่อ “หลีกเลี่ยงปัญหา”

วัตถุประสงค์:

เพื่อสร้างช่องทางสร้างสรรค์ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออกถึงตัวตนและสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ตลอดทั้งหลักสูตร

วัสดุ:

- ปากกา, ดินสอ
- สี/อุปกรณ์ศิลปะ/สิ่งของงานฝีมืออื่น ๆ ที่มีอยู่
- กระดาษ
- เครื่องดนตรี
- เครื่องแต่งกาย

ขั้นตอนที่ 1:

ให้เด็กและเยาวชนสะท้อนถึงความสำคัญของหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งเหล่านี้:

1. สิทธิเด็ก
2. การค้ามนุษย์
3. การย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย
4. ความปลอดภัยทางดิจิทัล
5. หัวข้อที่เกี่ยวข้องที่พวกเขาได้เรียนรู้ในบทเรียน

ขั้นตอนที่ 2:

ขอให้พวกเขาใช้หนึ่งในวิธีสร้างสรรค์ด้านล่างนี้

สร้างสรรค์ขึ้นมา (อย่างมีศิลปะ)

เด็กและเยาวชนวาดภาพที่แสดงถึง 1) การปกป้องสิทธิเด็ก 2) โลกที่ปราศจากการค้ามนุษย์ 3) การย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย 4) การอยู่อย่างปลอดภัยบนโลกออนไลน์ หรือ 5) หัวข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องว่ามีลักษณะอย่างไรหรือมีความหมายอย่างไรสำหรับพวกเขา พวกเขายังทำงานร่วมกันเพื่อสร้างภาพจิตรกรรมฝาผนัง, โปสเตอร์ หรือโฆษณาณรงค์ก็ได้

แสดงออกมา (แบบละคร)

เด็กและเยาวชนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อสร้างละครหรือภาพยนตร์สั้น โดยมีเนื้อหาหลักดังนี้ 1) การปกป้องสิทธิเด็ก 2) การช่วยเหลือผู้อื่นให้หลุดพ้นจากการค้ามนุษย์ 3) การย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย 4) การอยู่อย่างปลอดภัยบนโลกออนไลน์ หรือ 5) หัวข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พวกเขาจะเขียนสคริปต์สั้น ๆ และกำหนดตัวละครให้กับสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน

เขียนลงไป (อย่างชัดเจน)

เด็กและเยาวชนจะเล่าเรื่องราว “โลกที่สงบสุขหรือชุมชนที่สมบูรณ์แบบ” จะเป็นอย่างไร หากเด็กทุกคนมีสิทธิและได้รับการคุ้มครอง โดยการเขียนหรือวาดภาพแนวคิดที่สร้างสรรค์ของพวกเขา ให้พวกเขาวิเคราะห์สิทธิบางประการใน “ชุมชนที่สมบูรณ์แบบ” ของพวกเขา และจะเกิดอะไรขึ้นหากสิทธิเหล่านั้นถูกละเมิด

เล่าให้ฟัง (ผ่านดนตรี)

เด็กและเยาวชนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อสร้างเพลง, แร็ป หรือบทกวี เพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกของพวกเขาเกี่ยวกับ 1) สิทธิของพวกเขาในฐานะเด็ก 2) เหตุใดจึงไม่ควรมีใครต้องตกเป็นทาสในยุคปัจจุบัน 3) ความสำคัญของการไปไหนมาไหนอย่างอิสระ 4) การอยู่อย่างปลอดภัยบนโลกออนไลน์ หรือ 5) หัวข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พวกเขาสามารถเลือกที่จะอธิบายว่าหัวข้อของพวกเขาเกี่ยวกับอะไร และแบ่งปันว่าเหตุใดพวกเขาก็เลือกหัวข้อนั้นในการตีความดนตรีของพวกเขา

ขั้นตอนที่ 3 :

เชิญเด็กและเยาวชนแต่ละคนมาแสดงให้เห็นว่าหัวข้อของพวกเขามีส่วนสนับสนุนต่อโลกที่เด็กทุกคนเป็นอิสระและปลอดภัยจากอันตรายอย่างไร โดยใช้วิธีการสร้างสรรค์ที่พวกเขาเลือก

ขั้นตอนที่ 4: (ทางเลือก)

หากต้องการความท้าทายเพิ่มเติม ให้เด็กและเยาวชนคิดสถานการณ์ต่าง ๆ ในโลกที่ไม่มีสิทธิมนุษยชนและกฎหมายใด ๆ

ถาม:

คำถามที่ 1: “คุณคิดว่าโลกที่ไม่มีสิทธิมนุษยชนและกฎหมายใด ๆ เป็นเรื่องดีหรือไม่ดี? เพราะเหตุใด?”

คำถามที่ 2: “สิทธิหรือกฎหมายของมนุษย์ที่สำคัญที่สุดที่จำเป็นต้องมีในหัวข้อที่คุณเลือกคืออะไร?”

เชิญชวนเด็กและเยาวชนอธิบายเพิ่มเติมโดยใช้วิธีสร้างสรรค์ที่พวกเขาเลือก

การออกแบบดั้งเดิม

การออกแบบดั้งเดิมของหลักสูตรประกอบด้วยบทเรียนเชิงโต้ตอบ 3 บท โดยแต่ละบทมี 2 ส่วน ระยะเวลาที่แนะนำคือ 45 นาทีถึง 1 ชั่วโมงในแต่ละส่วน

เวอร์ชันขยาย

เวอร์ชันขยายของหลักสูตรประกอบด้วยบทเรียนเชิงโต้ตอบ 3 บท โดยแต่ละบทแบ่งออกเป็น **4 ส่วน** (เช่น ส่วนที่ 1ก, 1ข, 2ก, 2ข เป็นต้น)

คู่มือที่สรุปไว้ด้านล่างนี้เป็นการแบ่งหลักสูตรอย่างเป็นโครงสร้าง พร้อมเสนอแนะวิธีขยายบทเรียนแต่ละบทโดยแบ่งแต่ละส่วนออกเป็นบทเรียนที่สั้นลง การขยายระยะเวลาบทเรียนจะช่วยให้ผู้ดำเนินกิจกรรมสามารถกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมาย และให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างครอบคลุม [หมายเหตุ: ข้อความสีแดงเป็นแนวทางว่าบทเรียนต่าง ๆ แบ่งออกได้อย่างไรบ้าง และมีกิจกรรมอะไรบ้าง]

บทที่ 1: สิทธิมนุษยชนและความสัมพันธ์ที่มีคุณค่า

ส่วนที่ 1: สิทธิมนุษยชนและคุณค่า

ก: บทเรียนที่ 1: สิทธิมนุษยชน/เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (หน้า 8–12)

- กิจกรรมสิทธิมนุษยชนสี่มุม (ภาคผนวก 1)
- ตารางสิทธิมนุษยชนและกฎหมาย (ภาคผนวก 2)
- กิจกรรมโลกที่ไร้ซึ่งสิทธิ (ภาคผนวก 3)

ข: บทเรียนที่ 2 การค้ามนุษย์ (หน้า 13–18)

- กิจกรรม จะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้? (ภาคผนวก 4)
- กิจกรรมอภิปรายวิดีโอ “คุณเห็นฉันไหม?” (ภาคผนวก 5)

ส่วนที่ 2: คุณค่าของความสัมพันธ์และความสัมพันธ์ที่ปลอดภัย

ก: บทเรียนที่ 1: ภาพรวมความสัมพันธ์ที่แข็งแรงและไม่แข็งแรง (หน้า 19–21)

- กิจกรรมเปรียบเทียบข้อบ่งชี้ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงและความสัมพันธ์ที่แข็งแรง [ภาคผนวก 6]

ข: บทเรียนที่ 2: วิธีการปกป้องความสัมพันธ์ (หน้า 21–22)

- สถานการณ์ความสัมพันธ์ (ภาคผนวก 7)
- กิจกรรมบันทึกสะท้อนตนเอง (ภาคผนวก 8)

บทที่ 2: การอพยพ/การย้ายถิ่นฐาน

ส่วนที่ 3: การย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและการจ้างงานที่ปลอดภัย

ก: บทเรียนที่ 1: การเรียนรู้เกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐาน ปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูด และตัวบ่งชี้ (หน้า 24–26)

- คำถาม, ไม่มีกิจกรรม

ข: บทเรียนที่ 2: ประวัติศาสตร์และบุคคลผู้มีอิทธิพล (หน้า 26–29)

- กิจกรรมฉันคือใคร? (ภาคผนวก 9)
- กิจกรรมเกมนับทวีป/ประเทศ (ภาคผนวก 10)

ส่วนที่ 4: โอกาสงานปลอม การย้ายถิ่นที่ไม่ปลอดภัย และการค้าแรงงาน

ก: บทเรียนที่ 1: โอกาสงานปลอม (หน้า 30–33)

- กิจกรรมวิเคราะห์งาน (หาความแตกต่าง) (ภาคผนวก 11)

ข: บทเรียนที่ 2: งานปลอมและการค้าแรงงาน (หน้า 33)

- กิจกรรมวิดีโอ “Don’t Go” (ภาคผนวก 12)
- กิจกรรมทางเลือก: การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ (ภาคผนวก 18)

บทที่ 3: ความปลอดภัยทางดิจิทัล ความปลอดภัยในโลกออนไลน์

ส่วนที่ 5: การรู้เท่าทันดิจิทัล: การเข้าใจร่องรอยทางดิจิทัล (Digital Footprint)

ก: บทเรียนที่ 1: การรู้เท่าทันและร่องรอยทางดิจิทัล (หน้า 34–37)

- กิจกรรมบัญชีปลอม (ภาคผนวก 13)

ข: บทเรียนที่ 2: คู่มือความปลอดภัยทางดิจิทัล/กรูมมิ่ง (หน้า 37)

- คู่มือความปลอดภัยทางดิจิทัล
- กิจกรรมคุณจะตอบสนองอย่างไร? (ภาคผนวก 14)

ส่วนที่ 6: การรักษาความปลอดภัยบนโลกออนไลน์และวิธีการป้องกัน

ก: บทที่ 1: เครือข่ายความปลอดภัย ขอบเขต และผู้เฝ้าเฉย (หน้า 38–41)

- สถานการณ์ “คุณจะทำอย่างไร?” (ภาคผนวก 15)

ข: บทเรียนที่ 2: การประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ (หน้า 41–43)

- กิจกรรมการเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ (ภาคผนวก 16)
- คุณจะทำอย่างไร? (ละคร) (ภาคผนวก 17)
- กิจกรรมทางเลือก: การกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ (ภาคผนวก 18)

ข้อมูลอ้างอิง

1. United Nations. (n.d.). *Universal Declaration of Human Rights*, 1948.
<https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>
2. United Nations. (n.d.). *Convention on the Rights of the Child* (UNCRC), General Assembly resolution 44/25, 20 November 1989 <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child>
3. UNICEF. (1989). *The United Nations Convention on the Rights of the Child: The children's version*.
<https://www.unicef.org/media/60981/file/convention-rights-child-text-child-friendly-version.pdf>
4. United Nations. (n.d.). *Universal Declaration of Human Rights*, 1948.
<https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>
5. Project Everyone. (n.d.). *Goal 4: Quality education*. The Global Goals.
<https://www.globalgoals.org/goals/4-quality-education/>
6. United Nations Department of Economic and Social Affairs. (n.d.). The 17 goals, Sustainable Development Goals (SDGs) *History*.
<https://sdgs.un.org/goals>
7. Project Everyone. (n.d.). *Goal 2: Zero hunger*. The Global Goals.
<https://www.globalgoals.org/goals/2-zero-hunger/>
8. United Nations Development Programme. (n.d.). *Goal 16: Peace, justice and strong institutions*.
<https://www.undp.org/sustainable-development-goals/peace-justice-and-strong-institutions>
9. United Nations Office on Drugs and Crime. (2004). *United Nations Convention against Transnational Organized Crime and the protocols thereto*.
<https://www.unodc.org/documents/treaties/UNTOC/Publications/TOC%20Convention/TOCebook-e.pdf>
10. A21 USA, Inc. (n.d.). *Human trafficking*. Retrieved September 30, 2022, from
<https://www.a21.org/content/human-trafficking/gqe0rc>
11. Rape, Abuse & Incest National Network. (n.d.). *Sexual harassment*.
<https://www.rainn.org/articles/sexual-harassment>
12. United Nations. (n.d.). *International migration*. Retrieved November 2023, from
<https://www.un.org/en/global-issues/migration>
13. United Nations. (n.d.). *International migration*. Retrieved November 2023, from
<https://www.un.org/en/global-issues/migration>
14. United Nations Office on Drugs and Crime. (2019, January). *Migration and migrant smuggling*.
<https://www.unodc.org/e4j/zh/tip-and-som/module-5/key-issues/Migration-and-migrant-smuggling.html>
15. International Organization for Migration. (n.d.). *World Migration Report 2022*.
<https://worldmigrationreport.iom.int/wmr-2022-interactive/>
16. Worldometer. (n.d.). *Countries in the world by population (2023)*. Retrieved November 2023, from
<https://www.worldometers.info/world-population/population-by-country/>
17. Worldometer. (n.d.). *Countries in the world by population (2023)*. Retrieved November 2023, from
<https://www.worldometers.info/world-population/population-by-country/>
18. See United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2023). *Figures at a glance*.
<https://www.unhcr.org/us/about-unhcr/who-we-are/figures-glance> ; Concern Worldwide US. (2023). *The 10 largest refugee crises to know in 2023* <https://concernusa.org/news/largest-refugee-crises/> ; USA for UNHCR. (n.d.). *Afghanistan humanitarian crisis: Refugees*. <https://www.unrefugees.org/emergencies/afghanistan/> ; UNHCR. (March, 2023). *Syria Refugee Crisis Explained*, Retrieved November 2023, from
<https://www.unrefugees.org/news/syria-refugee-crisis-explained/> ; UNHCR. (2023). *About the Crisis in South Sudan* <https://www.unrefugees.org/emergencies/south-sudan/>
19. United Nations Children's Fund. (n.d.). *Digital literacy for children: 10 things to know*.
<https://www.unicef.org/globalinsight/documents/digital-literacy-children-10-things-know>
20. World Bank. (n.d.). *Individuals using the Internet (% of population)*. Retrieved September 10, 2023, from
<https://data.worldbank.org/indicator/IT.NET.USER.ZS?end=2021&start=1960&view=chart>
21. United Nations Children's Fund. (2019). *Growing up in a connected world*.
<https://www.unicef-irc.org/publications/pdf/GKO%20Summary%20Report.pdf>

22. A21's K-12 Human Trafficking Education Curriculum, Grade 5: Relationship Boundaries, p25.
23. Merriam-Webster. (n.d.). Advocate. In *Merriam-Webster.com dictionary*. Retrieved September 9, 2023, from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/advocate>
24. A21's Human Trafficking Education Curriculum, Grade 11: Rights and Responsibilities, p9.
25. Queensland Law Society (QLS) The College of Law, *Practice Paper PR404 A Lawyer's Relationship with the Public* (PDF), s 4.7, 15.
26. This right connects to SDG 4.1: "By 2030, ensure that all girls and boys complete free, equitable and quality primary and secondary education leading to relevant and effective learning outcomes". Project Everyone. (n.d.). *Goal 4: Quality education*. The Global Goals. <https://www.globalgoals.org/goals/4-quality-education/>
27. This right connects to SDG 6: "By 2030, achieve universal and equitable access to safe and affordable drinking water for all" and "access to adequate and equitable sanitation and hygiene for all." Project Everyone. (n.d.). *Goal 6: Clean water and sanitation*. The Global Goals. <https://www.globalgoals.org/goals/6-clean-water-and-sanitation/>
28. United Nations. (n.d.). *Universal Declaration of Human Rights*. 1948. Article 19 <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>
29. International Rescue Committee (IRC). (2017). *Famous refugees*. Retrieved September 9, 2023, from <https://www.rescue.org/article/famous-refugees> ; The Nobel Prize. (n.d.). *Albert Einstein*. <https://www.nobelprize.org/prizes/physics/1921/einstein/biographical/>
30. Britannica. (n.d.). Freddie Mercury. In *Britannica.com encyclopedia*. Retrieved September 9, 2023, from <https://www.britannica.com/biography/Freddie-Mercury>
31. The Nobel Prize. (n.d.). Malala Yousafzai: Facts. <https://www.nobelprize.org/prizes/peace/2014/yousafzai/facts/>; United Nations. (n.d.). *Malala Yousafzai*. <https://www.un.org/en/messengers-peace/malala-yousafzai>
32. US Department of State, Office of the Historian. (n.d.). *Biographies of the Secretaries of State: Madeleine Korbelt Albright (1937–2022)*. <https://history.state.gov/departments/history/people/albright-madeleine-korbelt>
33. History-Computer. (2023, August 1). *Sergey Brin: Biography, history and inventions*. Retrieved September 9, 2023, from <https://history-computer.com/sergey-brin-complete-biography/> ; The Immigrant Learning Center. (n.d.). Sergey Brin. Retrieved September 9, 2023, from <https://www.ilctr.org/entrepreneur-hof/sergey-brin/>
34. Refugee Week. (n.d.). Famous refugees. <https://refugeeweek.org.uk/resources/facts-figures-and-contributions/famous-refugees/>
35. Bob Marley. (n.d.). *History*. <https://www.bobmarley.com/history/>
36. UNICEF. (2023). Rita Ora, UNICEF UK Ambassador, Retrieved September 9, 2023, from <https://www.unicef.org.uk/celebrity-supporters/rita-ora-ambassador/>
37. Thornton, S. P. (n.d.). Sigmund Freud (1856—1939). In *Internet Encyclopedia of Philosophy*. <https://iep.utm.edu/freud/>

[A21.org](https://a21.org)

[@A21Campaign](https://www.facebook.com/A21Campaign)

[@A21](https://www.instagram.com/A21)